

﴿ احكام عدليه ﴾

NOMIKOI KANONES
HTOI
ΑΣΤΥΚΟΣ ΚΩΔΗΞ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΒΙΘΥΝΟΥ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ, ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ.

(کتاب شرکت)

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι΄.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1875.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.

ΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΑΣΤΥΚΟΣ ΚΩΔΗΞ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΣΤΥΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΒΙΟΥΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΕΙ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ

(Signature)

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1873

ΤΥΠΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡ ΚΑΙ ΣΤΑΜ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΟΙΚΤΙΡΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΘΕΟΥ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ.

ΕΝΕΡΓΕΙΣΘΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι΄.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ.

(Σύγκειται εκ προλόγου και δεκτώ τίτλων).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΡΩΝ

ΑΠΑΝΤΩΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΟΥΤΩ.

Ἄρθρ. 1045ον. شريكه شركت—Κοινωνία· εἶναι κυρίως τὸ νὰ ἀνήκη πρᾶγμα τι εἰς πρόσωπα πλείονα τοῦ ἐνός καὶ τὸ νὰ διακρίνονται τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐπὶ τῷ πράγματι ἐκείνῳ.

Ἄλλὰ νομικῶς ἡ λέξις شريكه شركت σημαίνει καὶ τὸ συναλλάγμα τῆς εταιρίας ἥτοι τὴν πρᾶξιν ἐξ ἧς πηγάζει κοινωνία.

Ἡ κοινωνία ὅθεν εἶναι δύο εἰδῶν.

شريكه شركت مع شركته—κοινωνία ἐκ κτήσεως (τυχαία κοινωνία) ἣτις πηγάζει ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τῆς ἀποδοχῆς δωρεᾶς, ἢ ἐξ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἐκ τῶν αἰτιῶν τῆς κυριότητος καὶ με شريكه شركت مع شركته—κοινωνία ἐκ συναλλάγματος (εταιρία), ἢ συνισταμένη διὰ τῆς προτάσεως καὶ παραδοχῆς, ἥτοι τῆς ἀμοιβαίας τῶν μερῶν συνανεσεως.

Ἐν ἰδιαιτέροις κεφαλαίοις θέλει γίνει λόγος περὶ ἑκατέρου τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων εἰδῶν ὑπάρχει καὶ ἕτερα ἡ شركة σιρκέτι ἱπάχά, ἧτοι κοινωνία ἐπὶ τῶν φύσει κοινῶν πραγμάτων τὰ ὅποια, ἐπειδὴ ἀρχικῶς οὐθενὸς κτῆμά εἰσι, πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι κοινὸν δικαίωμα νὰ καταστήσωσιν ἰδιόκτητα λαμβάνοντες αὐτὰ εἰς τὴν κατοχὴν των, οἷον τὸ ὕδωρ κτλ. (1)

*Ἀρθρ. 1046ον. تسعة κημέτ=διανομή.

Ὁ ὅρισμός αὐτῆς θέλει δοθῆ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ.

*Ἀρθρ. 1047ον. حيا Χαήτ=φράκτης, τοῖχος· εἴτε ἐκ λίθων εἶναι, εἴτε ἐκ ξύλων ἢ ἄλλης ὕλης.

Τὸ πληθυντικὸν του κάμνει حيطان χαγετάν.

*Ἀρθρ. 1048ον. مرما μαρρέ=οἱ διαβάται, οἱ διερχόμενοι διὰ δημοσίας ὁδοῦ.

*Ἀρθρ. 1049ον. تان κανάτ=ὑπόγειος ὑδραγωγὸς, ὄχετός.

*Ἀρθρ. 1050ον. مسان μουσεννάτ=τὰ πλάγια (χειλίη) τοῦ σπύρου, τοῦ ὑδραγωγείου καὶ τοῦ αὐλακος.

Τὸ πληθυντικὸν του κάμνει مسانι μούσεννιγιάτ.

*Ἀρθρ. 1051ον. احيا ἰχγιά=ζωογονεῖν· εἶναι εὐχρηστον εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἐκχερσόνειν καὶ καλλιεργεῖν τὰς γαίας.

*Ἀρθρ. 1052ον. محجر ταχδζιρ=περιφράττειν διὰ λίθων ἢ ἄλλων πραγμάτων γῆν τινα ἐπὶ τῷ σκοπῷ προφυλάξεως αὐτῆς ἀπὸ ἀλλοτρίας κατοχῆς.

*Ἀρθρ. 1053ον. انفاق ἰνφάκ=ἐξοδεύειν τὴν περιουσίαν.

*Ἀρθρ. 1054ον. نفا ναφακά=πόρος ζωῆς, δαπάνημα· εἶναι τὰ χρήματα καὶ τὰ τρόφιμα τὰ προωρισμένα εἰς τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν διατροφήν.

*Ἀρθρ. 1055ον. قبل τεκαπίούλ=ἀναδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, ἢ τὴν διεκπεραίωσιν ὑποθέσεώς τινος.

*Ἀρθρ. 1056ον. مواضين μουφαθηζέιν=ἀλληλέγγυοι συνέταιροι.

(1) Ὁρα παρακατιῶν τίτλον τέταρτον κεφ. Α'. καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸ σημείωσιν.

*Αρθρ. 1057ον. رأس المال=κεφάλαιον.

*Αρθρ. 1058ον. ربح=όφελος, κέρδος.

*Αρθρ. 1059ον. ربحاً=τό διδόναι τινί κεφάλαια υπό τόν ὄρον ἕνα ὀλόκληρον τό κέρδος ἀνήκει εἰς αὐτόν (τόν κύριον τῶν κεφαλαίων)· τό οὕτω διδόμενον κεφάλαιον καλεῖται καταθήμα. ربحاً=πιζά· ὁ δίδων αὐτό, καταθέτης مودع=μουπζή καί ὁ λαμβάνων παραλήπτης مستفيد=μούστεπζή. (Ἡ ربحاً=πιζά ἀντιστοιχεῖ πρὸς τήν ἐμπορικὴν παραγγελίαν).

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΚ ΚΤΗΣΕΩΣ

(ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΚ ΚΤΗΣΕΩΣ.

*Αρθρ. 1060ον. Κοινωνία ἐκ κτήσεως εἶναι τό νά ἀνήκει πράγμα τι εἰς πρόσωπα πλείονα τοῦ ἑνός, νά προέρχηται δὲ ἡ συγκυριότης αὕτη ἐξ ἀγορᾶς, ἀποδοχῆς δωρεᾶς, διαθήκης, κληρονομίας, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας κυριότητος. (1)

*Ἐκ κτήσεως ὀνομάζεται ἡ κοινωνία καί ὅταν προέρχεται ἐκ τῆς ἐκουσίας καί ἀκουσίας συμμιξεως πραγμάτων εἰς πλείονας τοῦ ἑνός κυρίου ἀνηκόντων· ἀλλ' ἡ σύμμιξις πρέπει νά ἦναι ταυτύτη, ὥστε ὁ χωρισμός τῶν συμμιχθέντων πραγμάτων νά ἦναι ἀδύνατος.

(1) Αἰτίαι κυριότητος (كله أسباب إسقاطي تممللوك) ὀνομάζονται πάντα τὰ συναλλάγματα καί οἱ τρόποι δι' ὧν ἀποκτῆται ἡ κυριότης. Ὁρα ἀρθρ. 1248. Σημ. Μεταφρ.

Π. Χ. Ἐάν δύο τινές ἀγοράσωσιν ἐν πράγμα, ἢ ἄν δωρηθῆ, ἢ κληροδοτηθῆ αὐτοῖς καὶ ἀποδεχθῶσι τὴν δωρεάν ἢ τὴν κληροδοσίαν, ἢ ἄν τέλος περιέλθῃ εἰς αὐτοὺς ἐκ κληρονομίας, τὸ πρᾶγμα τοῦτο γίνεται κοινόν αὐτῶν κτῆμα καὶ αὐτοὶ ὀνομάζονται κοινοὶ τοῦ πράγματος καὶ συγκύριοι.

Ἐπίσης ἐάν δύο τινές συμμιξῶσι τοὺς σίτους αὐτῶν, ἢ ἐάν οἱ εἴτοι αὐτῶν ἀναμιχθῶσιν ἐκ διατρήσεως τῶν σάκκων ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας, τὸ μίγμα τοῦτο γίνεται κοινόν αὐτῶν κτῆμα.

Ἄρθρ. 1061ον. Ἐάν ἐν χρυσοῦν νόμισμά τινος συμμιχθῆ μετὰ δύο ὁμοειδῶν χρυσῶν νομισμάτων ἐτέρου, ἢ δὲ διάκρισις ᾗται ἀδύνατος, καὶ ἀπολεσθῶσι τὰ δύο νομίσματα, τὸ σωζόμενον νόμισμα ἀνήκει κοινῶς εἰς τοὺς δύο κατ' ἀναλογίαν $\frac{2}{3}$ καὶ $\frac{1}{3}$. καὶ τὰ μὲν $\frac{2}{3}$ τοῦ νομίσματος ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τῶν δύο νομισμάτων, τὸ δὲ $\frac{1}{3}$ εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐνός.

Ἄρθρ. 1062ον. Ἡ ἐκ κτήσεως κοινωνία διαιρεῖται εἰς δύο· εἰς προαιρετικὴν καὶ καταναγκαστικὴν.

Ἄρθρ. 1063ον. Προαιρετικὴ εἶναι ἡ κοινωνία, ὅταν προέρχεται ἐξ ἰδίας τῶν κοινωνῶν πράξεως.

Οἷα εἶναι ἡ κοινωνία ἢ προερχομένη ἐξ ἀγορᾶς, ἐξ ἀποδοχῆς δωρεᾶς, ἢ κληροδοτήματος, ἢ ἐξ ἐκουσίας συμμιξεως, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

Ἄρθρ. 1064ον. Ἀναγκαστικὴ εἶναι ἡ κοινωνία ὅταν προέρχεται ἐξ οἰασδῆποτε ἄλλης αἰτίας παρὰ τὴν πράξιν τῶν κοινωνῶν.

Οἷα εἶναι ἡ προερχομένη ἐκ κληρονομίας ἢ ἐκ τυχαίας (ἀκουσίας) συμμιξεως πραγμάτων κοινωνία.

Ἄρθρ. 1065ον. Ἡ συνυποχρέωσις πολλῶν συνθεματοφυλάκων ἐν τῇ φυλακῇ τῆς παρακαταθήκης ἀποτελεῖ κοινωνίαν προαιρετικὴν. (1)

Ἐάν ὅμως ἄνεμος φυσήσας φέρῃ τὸ ἱμάτιόν τινος εἰς ἐπίκεινον οἰκίαν, ἢ ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἱματίου κοινωνία τῶν συγκυρίων εἶναι ἀναγκαστικὴ.

(1) Τὸ *شركت* σημαίνει ἐνταῦθα, καθὼς καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη, τὴν ἀλληλεγγυον παθητικὴν ἐνοχίαν.

Ἄρθρ. 1066ον. Ἡ ἐκ κτήσεως κοινωνία διαιρεῖται εἰσέτι εἰς κοινωνίαν πραγμάτων καὶ κοινωνίαν ἐν ἀπαιτήσει. (1)

Ἄρθρ. 1067ον. Κοινωνία πραγμάτων εἶναι ἡ ἔχουσα ἀντικείμενον συγκεκριμένον πρᾶγμα.

Οἷον ὅταν ἐν πρόβατον ἡ μία ἀγέλη προβάτων, ἦναι κοινὸν ἐξ ἀδιανεμήτου κτήμα δύο τινῶν.

Ἄρθρ. 1068ον. Κοινωνία ἐν ἀπαιτήσει εἶναι τὸ νὰ ἦναι τινὲς συνδανεῖσται.

Οἷα εἶναι ἡ κοινωνία δύο τινῶν ἐχόντων νὰ λάβωσι χρηματικόν τι ποσὸν ἀπὸ τρίτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΕΩΣ (تصرف) ΤΕΣΑΡΡΟΥΦ).

ΤΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Ἄρθρ. 1069ον. Ὅπως ὁ μόνος κύριος πράγματός τινος ποιεῖται οἰανδήποτε θέλει χρῆσιν αὐτοῦ, οὕτω καὶ οἱ συγκύριοι ἐπικοίνου πράγματος μεταχειρίζονται αὐτὸ ἐκ συμφώνου καθ' ὃν θέλουσι τρόπον.

Ἄρθρ. 1070ον. Οἱ συγκύριοι ἐπικοίνου οἰκίας δύνανται νὰ συγκατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ. Ἐὰν ὅμως ὁ εἰς αὐτῶν θελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ξένον ἄνθρωπον ὁ ἕτερος δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Ἄρθρ. 1071ον. Ὁ εἰς τῶν συγκυρίων δύναται νὰ μεταχειρισθῇ μόνος τὸ ἐπικοῖνον πρᾶγμα τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἑτέρου.

Δὲν δύναται ὅμως νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐπιβλαβῆ εἰς τὸν ἕτερον.

Ἄρθρ. 1072ον. Ὁ εἰς τῶν συγκυρίων δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὸν ἕτερον νὰ τῷ πωλήσῃ τὴν μερίδα του, ἢ ν' ἀγοράσῃ τὴν ἰδικήν του.

Ἐὰν ὅμως τὸ κτήμα ἦναι διαιρετὸν καὶ ὁ συγκύριος αὐτοῦ δὲν

(1) Κοινωνία ἐν ἀπαιτήσει = ἀ.λ.μ. λέγῃνος ἐνεργητικὴ ἐσχολή.

ἦναι ἀπὼν γίνεται ἡ διανομή· ἐὰν δὲ ἦναι ἀδιαίρετον, οἱ συγκυριοὶ χρῶνται αὐτῷ ἐξ ὑπαμοιβῆς.

Ἀναλυτικωτέρας διατάξεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὄρα ἐν τῷ δευτέρῳ τίτλῳ.

Ἄρθρ. 1073ον. Τὰ προϊόντα τῶν διὰ κοινωνίας ἐκ κτήσεως ἐπικοινωνίων πραγμάτων διανέμονται μεταξύ τῶν συγκυρίων ἀναλόγως τῶν μερίδων των.

Ἐὰν ὅθεν τεθῆ ὡς ὅρος ὁ εἰς τῶν συγκυρίων ἐπικοινωνίου ζῶου νὰ λάβῃ πλείοτερον τῆς ἀναλογούσης αὐτῷ μερίδος ἐκ τοῦ γάλακτος του ἢ ἐκ τῶν νεογνῶν του, ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 1074ον. Τὰ νεογνὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς μητέρας.

II. X. ἐὰν ὁ ἵππος τινὸς βατεύτῃ τὴν φορβάδα ἐτέρου, τὸ γεννηθόμενον ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τῆς φορβάδος.

Ἐπίσης ἐὰν τις ἔχῃ ἄρρενα περιστέρην καὶ ἕτερός τις θήλειαν, τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τῆς θηλείας.

Ἄρθρον 1075ον. Ἐν τῇ τῆς κτήσεως κοινωνίᾳ ἐκάτερος τῶν κοινωνῶν εἶναι ξένος ὡς πρὸς τὴν μερίδα τοῦ ἐτέρου.

Δὲν εἶναι δηλαδή ὁ εἰς ἐντολοδόχος τοῦ ἐτέρου.

Ἄνευ ὅθεν τῆς ἀδείας τοῦ ἐνὸς ὁ ἕτερος οὐδεμίαν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς μερίδος τοῦ ἄλλου.

Ἡ ἐπικοινωνία ὅμως οἰκία ὡς πρὸς τὴν ἐνοικήσιν καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον καὶ τὰ λοιπὰ παρεπόμενα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνοικήσεως θεωρεῖται ὡς ἀνήκουσα ὁλόκληρος εἰς ἐκάτερον τῶν συγκυρίων.

II. X. ἐὰν ὁ εἰς τῶν συγκυρίων ἐπικοινωνίου ἵππου δανείσῃ ἢ ἐκμισθώσῃ αὐτὸν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐτέρου καὶ ὁ ἵππος ἀπολεσθῇ εἰς χεῖρας τοῦ χρησαμένου ἢ του μισθωτοῦ, ὁ πρῶτος ἐνέχεται ἀπέναντι τοῦ δευτέρου διὰ τὴν μερίδα του.

Ἐπίσης ἐὰν ὁ εἰς ἀναβῆ ἢ φορτώσῃ τὸν ἐπικοινωνιον ἵππον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐτέρου καὶ ἀπολεσθῇ ὁ ἵππος, ἐνέχεται διὰ τὴν μερίδα αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἐὰν ἐκ τῆς χρήσεως ἀσθενήσῃ ὁ ἵππος καὶ ἐλαττωθῇ ἢ

ἀξία αὐτοῦ ἐνέχεται ὁ χρυσάμενος διὰ τὴν βλάβην τὴν ἀναλο-
γοῦσαν εἰς τὸν συγκύριον αὐτοῦ.

Ὁ ἐνοικῶν ὅμως ἐν τῇ ἐπικοίνῳ οἰκίᾳ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγ-
κυρίου αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς ἐνοικῶν ἐν τῇ ἀποκλειστικῷ ἰδίᾳ αὐτοῦ
οἰκίᾳ.

Ἐπομένως δὲν χρεωστῆται νὰ δώσῃ ἐνοίκιον εἰς τὸν συγκύριον
αὐτοῦ διὰ τὴν μερίδα του.

Καὶ ἐὰν πυρποληθῇ τυχαίως ἡ οἰκία δὲν ἐνέχεται εἰς ἀποζη-
μίωσιν.

Ἄρθρ. 1076ον. Ἐὰν ὁ εἰς τῶν συγκυρίων ἐπικοίνου γῆς καλ-
λιεργήσῃ αὐτὴν, ὁ ἕτερος δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ μερίδα ἐκ τῶν
προϊόντων, ἢ γοῦν τὸ τρίτον ἢ τέταρτον αὐτῶν κατὰ τὴν τοπικὴν
συνήθειαν.

Ἐὰν ὅμως ἐνεκα τῆς καλλιεργείας ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία τῆς γῆς ὁ
καλλιεργήσας ἀποζημιωθῆ τὸν συγκύριόν του διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνα-
λογήσασαν βλάβην.

Ἄρθρ. 1077ον. Ἐκμισθῶν ὁ εἰς τῶν συγκυρίων τὸ κοινὸν κτῆμα
καὶ λαμβάνων τὸ μίσθωμα παραδίδωσιν εἰς τὸν συγκύριον αὐτοῦ τὸ
εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν μέρος.

Ἄρθρ. 1078ον. Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων ὁ παρὼν
δύναται νὰ καρποῦται ἀναλόγως τῆς μερίδος του τὰς ὠφελείας τοῦ
ἐπικοίνου κτήματος, ἐὰν τεκμαίρεται ὡς ὑπάρχουσα εἰς τοῦτο ἡ
συγκατάθεσις τοῦ ἀπόντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κα-
τωτέρω ἄρθρων.

Ἄρθρ. 1079ον. Ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἀπόντος εἰς τὴν παρὰ τοῦ
παρόντος χρῆσιν τοῦ ἐπικοίνου κτήματος τεκμαίρεται ὡς ὑπάρ-
χουσα, ὅταν ἐκ τῆς χρήσεως ταύτης δὲν βλάπτεται ὁ ἀπών.

Ἄρθρ. 1080ον. Δὲν τεκμαίρεται ὡς ὑπάρχουσα ἡ συγκατάθεσις
τοῦ ἀπόντος εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπικοίνου κτήματος, τὸ ὅποιον ἀλ-
λάτσει ἀλλάσσοντος τοῦ μεταχειριζομένου αὐτοῦ.

Ἀπουσιάζοντος ὅθεν τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων φορεμάτων, ὁ ἕτε-
ρος δὲν δύναται νὰ ἐνδυσθῇ αὐτά. Ἐπίσης ὁ εἰς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἑτέ-
ρου δὲν δύναται νὰ ἱππεύσῃ τὸν ἐπικοίνον ἵππον, ἀλλὰ δύναται

νά μεταχειρισθῆ αὐτόν, ὅσον τῷ ἀναλογεῖ, εἰς ἄλλην ἐργασίαν, εἰς ἣν δὲν ἀλλάσσει ἀλλάσσοντος τοῦ μεταχειριζομένου· οἷον νά μεταφέρῃ δι' αὐτοῦ φορτία ἢ νά ἀροτριῶ τὴν γῆν.

Οὕτως, ἀπουσιάζοντος τοῦ ἐνὸς τῶν ἀπὸ κοινοῦ διατηρούντων ἓνα μισθωτὸν ὑπηρετήν, ὁ ἕτερος δύναται νά ἔχη αὐτόν εἰς ὑπηρεσίαν του, ἀλλ' ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

*Ἀρθρ. 1081ον. Ἡ εἰς οἰκίαν ἐνοίκησις δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἀλλάσσουν τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσοντος τοῦ μεταχειριζομένου αὐτό.

Ἀπουσιάζοντος ὅθεν τοῦ ἐνὸς τῶν δύο ἐξ ἡμισείας συγκυρίων οἰκίας τινός, ὁ ἕτερος δύναται νά μεταχειρισθῆ αὐτὴν ὅσον τῷ ἀνήκει, οἷον νά κατοικῆ ἐν αὐτῇ τοὺς ἐξ μῆνας τοῦ ἔτους καὶ νά ἀφίνη αὐτὴν κενὴν τοὺς ἑτέρους ἐξ.

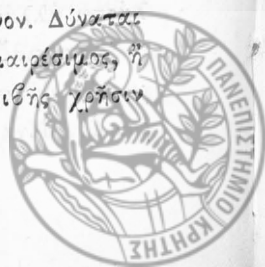
Μετὰ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι, ὅταν ἡ οἰκογένεια τοῦ παρόντος ᾖ πολυμελής, τότε ἡ ἐνοίκησις θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἀλλάσσουν τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσοντος τοῦ μεταχειριζομένου καὶ ἐπομένως δὲν τεκμαίρεται ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἀπόντος εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω χρῆσιν.

*Ἀρθρ. 1082ον. Ἐὰν ἡ ἐπίκοινος οἰκία ᾖ διανεμημένη μεταξὺ τῶν συγκυρίων, καὶ ἕκαστος ὀρίξη ἰδιαιτέρον μέρος, ὁ παρὼν δὲν δύναται νά ἐνοικήσῃ εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἀπόντος.

Ὁ δικαστὴς ὅμως προβλέπων ὅτι τὸ τμήμα ἐκεῖνο μένον κενὸν παλαιοῦται καὶ φθείρεται, ἐνοικιάζει αὐτὸ καὶ φυλάττει τὸ ἐνοίκιον ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος.

*Ἀρθρ. 1083ον. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσεως δὲν ἰσχύει εἰμὴ ἀφοῦ κινήθῃ ἀγωγὴ πρὸς τοῦτο.

Κατοικήσαντος ὅθεν μόνου τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων ἐν τῇ ἐπικοινωνῇ οἰκία χρόνον τινὰ χωρὶς νά πληρώσῃ ἐνοίκιον διὰ τὴν μερίδα τοῦ ἑτέρου, οὗτος δὲν δύναται νά ἀπαιτήσῃ οὔτε ἐνοίκιον διὰ τὴν μερίδα του, οὔτε νά κατοικήσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἄλλον τόσον χρόνον. Δύναται ὅμως νά ζητήσῃ τὴν διανομὴν τῆς οἰκίας, ἐὰν ᾖ διαιρέσιμος, ἢ ἐὰν θέλῃ, ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐξ ὑπαμοιβῆς χρῆσιν αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐὰν ἀπουσιάζοντος τοῦ ἐνός ὁ ἕτερος κατοικήσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ χρόνον τινά, ὁ ἀπὼν ἐπανερχόμενος δύναται νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ ἄλλον τόσον χρόνον.

Ἄρθρ. 1084ον. Ὁ παρὼν συγκύριος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνοικιάζῃ τὴν ἐπίκεινον οἰκίαν καὶ λαμβάνων τὸ ἐνοίκιον νὰ φυλάττῃ τὴν εἰς τὸν ἀπόντα ἀναλογοῦσαν μερίδα.

Ὁ ἀπὼν ἐπιστρέφων λαμβάνει τὴν μερίδα ταύτην τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ τὸν παρόντα.

Ἄρθρ. 1085ον. Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἐνός τῶν συγκυρίων ἐπικοίνου γῆς, ὁ ἕτερος δύναται νὰ καλλιεργήσῃ αὐτὴν ὁλόκληρον ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ καλλιέργεια δὲν εἶναι ἐπιβλαβὴς ἀλλ' ὠφέλιμος εἰς τὴν γῆν.

Ἐπιστρέφων δὲ ὁ ἀπὼν καλλιεργεῖ τὴν γῆν τόσον χρόνον ὅσον ἐκαλλιέργησεν αὐτὴν ὁ συγκύριος αὐτοῦ.

Ἐὰν ὅμως ᾔναι βέβαιον, ὅτι ἡ καλλιέργεια εἶναι βλαβερὰ εἰς τὴν γῆν, ἡ δὲ δικτῆρησις αὐτῆς ἀκαλλιεργήτου εἶναι ὠφέλιμος καθὸ ἐνισχύουσα αὐτὴν, τότε δὲν τεκμαίρεται ὡς ὑπάρχουσα ἢ συγκατάθεσις τοῦ ἀπόντος εἰς τὴν παρὰ τοῦ παρόντος καλλιέργειαν αὐτῆς.

Ὁ παρὼν ὅθεν δὲν δύναται ἢ μόνον τὴν εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦσαν μερίδα νὰ καλλιεργήσῃ οἷον, ἐὰν ἡ γῆ ἀνήκῃ αὐτοῖς ἐξ ἡμισείας καλλιεργεῖ μόνον τὸ ἡμισυ.

Ἐπίσης καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος δὲν δύναται νὰ καλλιεργήσῃ ἢ τὸ αὐτὸ ἡμισυ δὲν δύναται δηλαδὴ νὰ καλλιεργῇ ἐφέτος τὸ ἐν μέρος τοῦ χωραφίου καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὸ ἄλλο.

Ἐὰν δὲ καλλιεργήσῃ ὅλην τὴν γῆν, ἐπιστρέφων ὁ ἀπὼν ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῷ βλάβην.

Αἱ ἀνωτέρω λεπτομέρειαι ἰσχύουσιν ἐνόσω ὁ παρὼν δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν δικαστὴν.

Ἐὰν ὅμως ἀναφερθῇ εἰς τὸν δικαστὴν, οὗτος δίδει αὐτῷ τὴν ἄδειαν ἵνα καλλιεργήσῃ ὅλην τὴν γῆν, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ τὸ δέκατον ἢ ὁ ἕγγειος φόρος.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ἀπὼν ἐπανερχόμενος δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν βλάβην τῆς γῆς.

Ἄρθρ. 1086ον. Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων ἐπικοίνου ἀμπέλου, ὁ ἕτερος ἐπιστατῶν εἰς αὐτὴν λαμβάνει καὶ καταναλίσκει τὴν εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦσαν μερίδα ἐκ τοῦ προϊόντος.

Δύναται δὲ καὶ νὰ πωλήσῃ τὴν μερίδα τοῦ ἀπόντος καὶ νὰ φυλάξῃ τὸ τίμημα.

Ἄλλ' ἐπιστρέφων ὁ ἀπὼν ἔχει τὴν ἐπιλογὴν μεταξὺ τῶν ἐξῆς δύο: ἢ ἐπιδοκιμάζει τὴν πώλησιν καὶ λαμβάνει τὸ φυλαττόμενον τίμημα, ἢ ἀποδοκιμάζει αὐτὴν, καὶ ἀπαιτεῖ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τῶν συγκυρίων.

Ἄρθρ. 1087ον. Ἡ μερίς τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων μένει ὡς παρακαταθήκη ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑτέρου.

Ἐὰν ὅθεν ὁ εἰς παρακαταθήσῃ αὐτογνωμόμως εἰς τρίτον τὸ ἐπικοινον πρᾶγμα, καὶ ἀπολεσθῇ τοῦτο, ἐνέχεται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν μερίδα τοῦ συγκυρίου αὐτοῦ. (Ὅρα ἄρθρ. 790.)

Ἄρθρ. 1088ον. Ἐκ τῶν συγκυρίων, ἐὰν θέλῃ, ὁ εἰς δύναται νὰ πωλήσῃ τὴν μερίδα του εἰς τὸν ἕτερον.

Ἐὰν δὲ θέλῃ, δύναται ἐπίσης νὰ πωλήσῃ αὐτὴν καὶ εἰς τρίτον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγκυρίου του. (Ὅρα ἄρθρ. 215.)

Ἐὰν ὅμως ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος προῆλθεν ἐκ συμμιζέως ἐκουσίας ἢ ἀκουσίας, ὡς διαλαμβάνει τὸ πρῶτον κεφάλαιον, ὁ εἰς τῶν συγκυρίων δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ τὴν μερίδα του εἰς τρίτον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἑτέρου.

Ἄρθρ. 1089ον. Ἐὰν τινες τῶν συγκληρονόμων ἀγροῦ σπειρώσιν ἐν αὐτῷ τῇ ἀδείᾳ τῶν ἑτέρων, ἢ τῶν κηδεμόνων αὐτῶν, ἐὰν ᾖναι ἀνήλικες, σπῶρον ἐπικοινον, τὸ προϊόν θέλει ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς συγκληρονόμους.

Ἐὰν τις ὅμως ἐξ αὐτῶν σπειρῇ ἴδιον αὐτοῦ σπῶρον τὸ προϊόν ἀνήκει εἰς αὐτὸν μόνον.

Ἐνέχεται ὅμως εἰς ἀποζημίωσιν ἀπέναντι τῶν συγκληρονόμων του διὰ τὴν ἐκ τῆς καλλιέργειας προκύψασαν εἰς τὸν ἀγρὸν βλάβην. (Ὅρα ἄρθρ. 907.)

Ἄρθρ. 1090ον. Ἐὰν ὁ εἷς τῶν συγκληρονόμων λάβῃ καὶ ἐμπορευθῆ ποσόν τι ἐκ τῆς κληρονομίας πρὸ τῆς διανομῆς αὐτῆς ἢ ζῆμιά καὶ τὰ κέρδη τοῦ ποσοῦ τούτου μόνον αὐτὸν ἀποβλέπουσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.

Ἄρθρ. 1091ον. Ἐὰν τὰ χρήματα τὰ ὅποια ἔχουσι νὰ λαμβάνωσι δύο ἢ καὶ πλείοτεροι παρὰ τρίτου προέρχωνται ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας θεωροῦνται ὡς κοινὸν τῶν δύο δάνειον (ἐνεργητικὴ συνενοχή).

Ἐὰν δὲ δὲν προέρχωνται ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας δὲν ἀποτελοῦσι κοινὸν δάνειον (pro rata).

Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀναπτύσσεται εὐκρινέστερον ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις.

Ἄρθρ. 1092ον. Ὅπως τὸ ὑλικὸν τῆς κληρονομίας ἀνήκει κοινῶς εἰς πάντας τοὺς συγκληρονόμους ἀναλόγως τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἐκάστου, οὕτω καὶ αἱ παρὰ τρίτου ἀπαιτήσεις τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς συγκληρονόμους.

Ἄρθρ. 1093ον. Τὸ ποσὸν τὸ ὅποῖον ὀφείλει τις ὡς ἀποζημιῶσιν, ὡς φθείρας τὸ ἐπίκοινον πρᾶγμα ἄλλων, ἀνήκει ὡς κοινὴ ἀπαιτήσις εἰς τοὺς συγκυρίους ἐκείνου τοῦ πράγματος.

Ἄρθρ. 1094ον. Ἐὰν δύο τινὲς δανείσωσιν ἑτέρῳ ποσόν τι κοινὸν εἰς αὐτούς, ὁ ὀφειλέτης ὀφείλει τὸ ποσὸν τοῦτο κοινῶς καὶ εἰς τοὺς δύο.

Ἐὰν ὅμως δύο τινὲς δανείσωσι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄλλ' ἰδιαιτέρως ἕκαστος, τὰ δάνειά των δὲν θεωροῦνται ὡς κοινὰ μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλ' ἕκαστος ἰδιαιτέρως εἶναι δανειστής τοῦ προσώπου ἐκείνου.

Ἄρθρ. 1095ον. Ἐὰν πωληθῆ ἐπίκοινον πρᾶγμα ὅλη τιμῆματι χωρὶς νὰ προσδιορισθῆ κατὰ τὴν πώλησιν ἢ ἐκ τοῦ τιμήματος ἀναλογοῦσα ἐκάστῳ τῶν συγκυρίων μερὶς, τὸ τίμημα θεωρεῖται ὡς κοινὸν δάνειον πάντων τῶν συγκυρίων εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Ἐάν ὅμως προσδιορισθῆ κατὰ τὴν πώλησιν ἢ εἰς ἕκαστον ἀναλογήσασα μερίς ἢ τὸ εἶδος αὐτῆς, οἷον ἀν ῥηθῆ ὅτι ὁ μὲν θέλει λάβει τόσα γρόσια εἰς τὴν μερίδα του, ὁ δὲ τόσα, ἢ ὅτι ὁ μὲν εἰς θέλει πληρωθῆ εἰς καθαρὸν νόμισμα, ὁ δὲ ἕτερος εἰς ἐπιμιγγίς, οἱ πωληταὶ δὲν θεωροῦνται ὡς συνδανεισταί, ἀλλ' ἕκαστος εἶναι ἰδιαίτερος δανειστής τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἐπίσης ἐάν, ἀφοῦ πώλησιν τις τὴν ἐξ ἀδιανεμήτου μερίδα αὐτοῦ εἰς τρίτον, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ὁ ἕτερος συγκύριος πώλησιν τὴν ἰδικήν του εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, δὲν θεωροῦνται ὡς συνδανεισταὶ τοῦ ἀγοραστοῦ διὰ τὸ τίμημα, ἀλλ' ἕκαστος ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερος τὸ ἴδιον.

Ἄρθρ. 1096ον. Ἐάν δύο τινὲς πωλήσωσιν ἀνά ἓν πρᾶγμα αὐτῶν εἰς τρίτον ὅλῳ τιμήματι, οἷον ἐάν ἔχοντες ὁ μὲν ἵππον, ὁ δὲ φορβίδα, πωλήσωσιν ὁμοῦ ἀμφοτέρω ἀντὶ τῶσων γροσίων, τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρεῖται ὡς κοινὴ ἀπαίτησις τῶν πωλητῶν.

Ἐάν ὅμως ἕκαστος αὐτῶν προσδιορίσῃ ἰδιαίτερος τὸ τίμημα τοῦ ζώου του, τὸ ὅλον τῶν δύο τιμημάτων δὲν θεωρεῖται ὡς κοινὴ ἀπαίτησις, ἀλλ' ἕκαστος τῶν πωλητῶν ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερος τὸ ἴδιον.

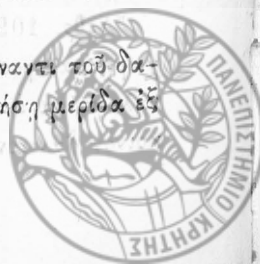
Ἄρθρ. 1097ον. Πληρώσαντες δύο τινὲς συνεπιεῖα ἐγγυήσεως τὸ χρέος τρίτου, θεωροῦνται ὡς συνδανεισταὶ αὐτοῦ, ἐάν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους διέθεσαν ἐπίκοινον αὐτῶν πρᾶγμα.

Ἄρθρ. 1098ον. Πληρόντες δύο τινὲς κατὰ διαταγὴν τρίτου τὸ χρέος αὐτοῦ, θεωροῦνται ὡς συνδανεισταὶ αὐτοῦ ἐάν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους διέθεσαν ἐπίκοινον πρᾶγμα.

Ἐάν ὅμως τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἔδωκαν δὲν ἦσαν ἐπίκοινά, ἀλλ' ἕκαστος ἔδωκεν ἐκ τῶν ἰδιαίτερον, δὲν θεωροῦνται ὡς συνδανεισταὶ διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἐπλήρωσαν ὁμοῦ.

Ἄρθρ. 1099ον. Ἐάν τὸ δάνειον δὲν ἦναι κοινόν, ἕκαστος τῶν δανειστῶν ἀπαιτεῖ καὶ λαμβάνει ἰδιαίτερος τὰ χρήματά του ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην.

Ὅτι δὲ λάβῃ ἕκαστος αὐτῶν, ἐλλογίζει αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ δανείου του. Ὁ ἕτερος δανειστής δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ μερίδα ἐξ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1100ον. Ἐάν τὸ δάνειον ἦναι κοινόν, ἕκαστος τῶν δανειστών δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην.

Ἀναφερομένου δὲ πρὸς τοῦτο τοῦ ἑνὸς τῶν συνδανειστών ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἑτέρου εἰς τὸν δικαστήν, οὗτος διατάττει τὸν ὀφειλέτην νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 1101ον. Ὅ,τι λάβῃ ὁ ἕτερος τῶν συνδανειστών ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ δανείου θεωρεῖται κοινόν μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ συνδανειστοῦ του, ὅστις λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀναλογούσαν αὐτῷ μερίδα.

Δηλαδή ὁ λαβὼν δὲν δύναται νὰ ἐλλογίσῃ τὸ ληφθὲν ἀπέναντι τῆς ἑαυτοῦ μερίδος μόνον.

Ἄρθρ. 1102ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συνδανειστών κοινοῦ δανείου λάβῃ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα καὶ καταναλώσῃ αὐτήν, ὁ συνδανειστὴς του δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν μερίδα του.

Π. Χ. Ἐάν ὁ εἰς δύο συνδανειστών ἐξ ἡμισείας 1000 γροσίων λάβῃ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην καὶ καταναλώσῃ τὰ ἀναλογούντα αὐτῷ 500 γροσία, ὁ ἕτερος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ αὐτὸν τὰ 250.

Οὕτω δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ χρεώστου ὀφειλόμενα εἰσέτι 500 γροσία θεωροῦνται ὡς κοινὸν δάνειον τῶν δύο συνδανειστών.

Ἄρθρ. 1103ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συνδανειστών δὲν λάβῃ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ δανείου χρήματα, ἀλλ' ἐμπόρευμά τι, ὁ ἕτερος συνδανειστὴς δὲν θεωρεῖται κοινῶς εἰς τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο. Ἄλλ' ἀπαιτεῖ τὴν μερίδα του ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἐάν ὅμως συμφωνήσωσιν εἰ συνδανεισταὶ νὰ λάβωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμπόρευμα, τοῦτο θεωρεῖται κοινόν μεταξύ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1104ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συνδανειστών συμβιβασθῇ καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸ δίκαιόν του μετὰ τοῦ ὀφειλέτου λαμβάνων λ. χ. ποσότητα τινὰ τεμαχίων ὑφάσματος, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς μεταξύ τῶν ἐξῆς δύο.

Ἐάν θέλῃ, παραδίδει ἐξ ὧν ἔλαβεν ὑφασμάτων εἰς τὸν συνδανειστὴν του τὸ ἀναλογεῖν αὐτῷ μέρος.

Ἡ δίδει εἰς αὐτὸν χρηματικὸν ποσὸν ἴσον τῇ ἀναλογούσῃ αὐτῷ μερίδι ἐκ τοῦ ὅπερ παρήτησε δικαίου του.

*Ἄρθρ. 1105ον. Εἴτε μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ κοινου δανείου λάβῃ ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν, εἴτε πρᾶγμα ἀγοράσῃ ἀπέναντι τῆς μερίδος του, ἢ συμβιβασθῇ διὰ τὴν μερίδα του λαμβάνων πρᾶγμα, ὡς ἐβρέθη ἀνωτέρω, ὁ ἕτερος ἔχει τὴν ἐπιλογὴν ἐπὶ τῶν ἐξῆς·

"Ἄν θέλῃ, ἀναγνωρίζει καὶ παραδέχεται τὰς πράξεις ταύτας τοῦ συνδανειστοῦ του καὶ λαμβάνει κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα παρ' αὐτοῦ τὴν μερίδα του.

"Ἡ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν πράξιν τοῦ συνδανειστοῦ του καὶ ἀπαιτεῖ τὴν μερίδα αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην.

Ἐὰν δὲ πτωχεύσῃ ὁ ὀφειλέτης, ἔχει τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ λαβόντος.

Τὸ ὅτι δὲν ἀνεγνώρισε προηγουμένως τὴν πράξιν δὲν ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς.

*Ἄρθρ. 1106ον. Ἐὰν ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν λαβὼν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν μερίδα του ἐκ τοῦ κοινου δανείου ἀπολέσῃ αὐτὴν τυχαίως, δὲν ἐνέχεται εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὸ εἰς τὸν συνδανειστὴν του ἐκ τῆς μερίδος ταύτης ἀναλογοῦν μέρος.

Ἄλλὰ ἡ ἰδική του μερὶς θεωρεῖται ὡς ἐξωφλημένη.

Τὸ δὲ εἰς βῆρος τοῦ ὀφειλέτου ὑπολειπόμενον εἰσέτι χρεὸς ἀνήκει εἰς τὸν ἕτερον συνδανειστὴν.

*Ἄρθρ. 1107ον. Ἐὰν ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν λάβῃ εἰς ὑπηρεσίαν του ἐπὶ μισθῷ τὸν ὀφειλέτην ἐλλογίζων τὸν μισθὸν τούτου ἀπέναντι τῆς ἐκ τοῦ κοινου δανείου μερίδος του, ὁ ἕτερος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐκ τοῦ μισθοῦ τούτου ἀναλογοῦσαν αὐτῷ μερίδα.

*Ἄρθρ. 1108ον. Ἐὰν ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν λάβῃ ἐνέχυρον διὰ τὴν μερίδα του καὶ ἀπολεσθῇ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, ὁ ἕτερος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐκ τοῦ ἐνεχύρου τούτου ἀναλογοῦσαν αὐτῷ μερίδα.

Π. Χ. Ἐὰν τοῦ ἐξ ἡμισείας κοινου δανείου, ἐκ 1000 προσίων συγκειμένου, ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν λάβῃ διὰ τὴν μερίδα του ἐνέ-

χυρον αξίας 500 γροσίων, και τὸ ἐνέχυρον τοῦτο ἀπολεσθῆ εἰς χεῖράς του, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπόλλυται τὸ ἥμισυ τοῦ δανείου, ὁ ἕτερος συνδανειστής δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὰ ἀναλογοῦντα αὐτῷ 250 γροσία.

Ἄρθρ. 1109ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν λάβῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἐγγυητὴν διὰ τὴν μερίδα του ἢ μετὰθεσιν τοῦ χρέους εἰς τρίτον, ὁ ἕτερος συνδανειστής, ἔχει κοινὰ δικαίωματα μετὰ τοῦ πρώτου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον οὗτος ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἢ τοῦ ἀποδέκτου τοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 1110ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν δωρήσῃ τὴν ἐκ τῆς κοινῆς ἀπαιτήσεως μερίδα αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ δώσῃ αὐτῷ ἐξόφλησιν δι' αὐτὴν ἢ δωρεὰ καὶ ἢ ἐξόφλησιν αὕτη εἰσὶν ἐγκυροί.

Ἐνεκα δὲ τούτου δὲν ἐνέχεται εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν μερίδα τοῦ συνδανειστοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1111ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν φθείρῃ πράγμα τι τοῦ ὀφειλέτου καὶ συμψηφισθῆ ἢ ζημίαι μετὰ τῆς ἐκ τοῦ κοινού δανείου μερίδος του, ὁ ἕτερος συνδανειστής δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν μερίδα του.

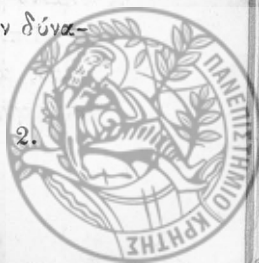
Ἐάν ὅμως ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν ὀφείλων ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας ποσόν τι εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ κοινού δανείου πρὸ τῆς βεβαιώσεως (συνομολογήσεως) τοῦ δανείου τούτου, συμψηφίσῃ τὸ χρέος του μετὰ τὴν ἐκ τοῦ κοινού δανείου μερίδα του, ὁ ἕτερος συνδανειστής δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα.

Ἄρθρ. 1112ον. Ὁ εἰς τῶν συνδανειστῶν δὲν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ ἑτέρου νὰ δώσῃ προθεσμίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους εἰς τὸν ὀφειλέτην.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ.

Ἄρθρ. 1113ον. Ἐάν τις πωλήσῃ πράγμα τι εἰς δύο, ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερος παρ' ἑκατέρου τὴν μερίδα του.

Ἐνόσω δηλαδὴ οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἐγγυῶνται ἀλλήλους, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἐνός τὸ χρέος τοῦ ἑτέρου.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

(ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΟΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

*Αρθρ. 1114ον. Διανομή εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἰδανικῆς μερίδος, τῆς καὶ ἄλλως μερίδος ἐξ ἀδιανεμήτου λεγομένης.

Δηλαδή εἶναι τὸ χωρίζειν καὶ διακρίνειν ἀπ' ἀλλήλων τὰς μερίδας δι' ἐνὸς μέτρου, οἷον διὰ κοιλοῦ, διὰ ζυγίου, ἢ διὰ πήχεως.

*Αρθρ. 1115ον. Κατὰ δύο τρόπους γίνεται ἡ διανομή.

Ἡ πρόκειται νὰ διανεμηθῇ ἀριθμὸς τις ἐπίκοινων πραγμάτων καὶ τότε διαιρεῖται ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἰς μερίδας.

Οἷον ἡ διανομή 30 προβάτων εἰς τρία πρόσωπα ἀνὰ δέκα ἐκάστω. Αὕτη καλεῖται διανομή διὰ διαιρέσεως.

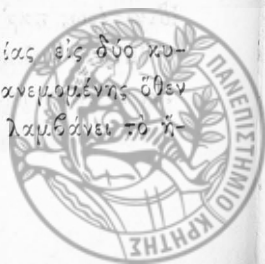
Ἡ πρόκειται νὰ διανεμηθῇ ἐν ἐπίκοινων πρᾶγμα καὶ τότε διαιρεῖται τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἰς μερίδας.

Οἷον ἡ διανομή γηπέδου. Αὕτη καλεῖται διανομή διὰ χωρισμοῦ.

*Αρθρ. 1116. Ἡ διανομή ὑπὸ μίαν ἔποψιν εἶναι χωρισμὸς καὶ ὑπὸ ἄλλην ἀνταλλαγῆ.

Ἡ. χ. Ἐκαστος κόκκος ἐνὸς κοιλοῦ σίτου ἀνήκοντος ἐξ ἡμισείας εἰς δύο πρόσωπα ἀνήκει καὶ αὐτὸς ἐξ ἡμισείας εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα. Διαιρουμένου ὅθεν τοῦ σίτου εἰς δύο μέρη καὶ διδομένου τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὸν ἕνα καὶ τοῦ ἄλλου εἰς τὸν ἕτερον, ἐκάτερος αὐτῶν λαμβάνει τὸ ἡμισυ τῆς μερίδος του καὶ ἀνταλλάσσει τὸ ἕτερον ἡμισυ μετὰ τοῦ ἡμίσεως τῆς μερίδος τοῦ ἄλλου.

Ἐπίσης ἐκαστον μέρος γῆς ἀνηκούστης ἐξ ἡμισείας εἰς δύο κυρίους ἀνήκει καὶ αὐτὸ ἐξ ἡμισείας εἰς αὐτούς. Διανεμημένης ὅθεν τῆς γῆς εἰς δύο μερίδας, ἐκάτερος τῶν συγκυρίων λαμβάνει τὸ ἡ-

μισυ τῆς μερίδος του· καὶ ἀνταλλάσσει τὸ ἕτερον ἡμισυ μετὰ τοῦ ἡμίσεως τῆς μερίδος τοῦ ἄλλου.

Ἄρθρ. 1117ον. Ἐν τοῖς ἀντικαταστατοῖς προτιμητέα εἶναι ἡ διὰ χωρισμοῦ διανομή.

Ἐκάτερος ὅθεν τῶν συγκυρίων ἀντικαταστατῶν πραγμάτων ἐπικοίνων, δύναται νὰ λάβῃ τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἄλλου.

Πρὶν ὅμως παραδοθῆ εἰς τὸν ἀπόντα ἡ μερίς αὐτοῦ δὲν θεωρεῖται ὡς τελεία ἢ διανομή.

Καὶ ἐὰν πρὸ τῆς παραδόσεως ἀπολεσθῆ ἡ μερίς τοῦ ἀπόντος, ἡ μερίς ἦν ἔλαβεν ὁ ἕτερος, συγκύριος, μένει κοινὴ μεταξὺ τῶν δύο.

Ἄρθρ. 1118ον. Ἐν τοῖς μὴ ἀντικαταστατοῖς προτιμητέα εἶναι ἡ δι' ἀνταλλαγῆς διανομή.

Ἡ δὲ ἀνταλλαγή γίνεται διὰ τῆς ἀμοιβαίας συναινέσεως τῶν μερῶν, ἢ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ εἰς ὅθεν τῶν συγκυρίων πραγμάτων μὴ ἀντικαταστατῶν δὲν δύναται ἐν ἀπουσίᾳ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἑτέρου νὰ λάβῃ τὴν μερίδα αὐτοῦ.

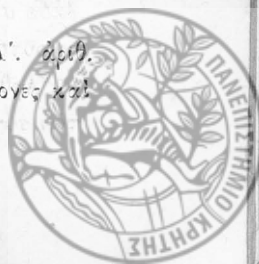
Ἄρθρ. 1119ον. Πάντα τὰ μετρούμενα διὰ κοιλοῦ καὶ τὰ σταθμώμενα, ὡς καὶ τὰ ἀλλήλοις ὅμοια ἀριθμούμενα (ὄρα βιβλ. Α'. ἄρθρ. 147) οἷον κάρυα, ὡὰ κλπ. εἶναι πράγματα ἀντικαταστατά.

Ἐκεῖνα ὅμως ἐκ τῶν σταθμωμένων τὰ ὅποια τεχνητὰ ὄντα διαφέρουσι ἀλλήλων ἕνεκ τῆς διαφόρου αὐτῶν κατασκευῆς, οἷον ἄγγεῖα καὶ λοιπὰ σκεύη, δὲν εἶναι ἀντικαταστατά.

Ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα τὰ ἀντικαταστατά τὰ ὅποια προῆλθον ἐκ τῆς συμμίξεως ἑτεροειδῶν πραγμάτων, οἷον σίτου, κριθῆς, θεωροῦνται ὡς ἀναντικατάστατα, ὅταν ἦναι ἀδύνατος ὁ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν χωρισμὸς αὐτῶν.

Τὰ μετρούμενα διὰ τοῦ πύχους εἶναι ἀντικαταστατά, ὅταν ἦναι ὁμοειδῆ προϊόντα τοῦ αὐτοῦ ἐργοστασίου καὶ πωλούμενα ἀντὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς, οἷον τὸ ἐριούχον καὶ λοιπὰ ὑράσματα.

Τὰ μὴ ὅμοια ἀλλήλοις ὅμως ἀριθμούμενα (ὄρα βιβλ. Α'. ἄρθρ. 148) τὰ ὅποια διαφέρουσι κατὰ τὴν ἀξίαν οἷον ζῶα, πέπωνες καὶ ὑδροπέπωνες εἶναι ἀναντικατάστατα.

Τὰ χειρόγραφα βιβλία εἶναι ἀναντικατάστατα, τὰ δὲ ἔντυπα ἀντικαταστατά.

Ἄρθρ. 1120ον. Ἡ, τε διὰ διαιρέσεως καὶ ἡ διὰ χωρισμοῦ διανομὴ εἶναι δύο εἰδῶν: Διανομὴ προαιρετικὴ καὶ διανομὴ καταναγκαστικὴ.

Ἄρθρ. 1121ον. Προαιρετικὴ διανομὴ εἶναι ἡ γιγνομένη τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τῶν συγκυρίων, εἴτε παρ' αὐτῶν τούτων εἴτε παρὰ τοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρ. 1122ον. Καταναγκαστικὴ διανομὴ εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀναγκαστικῶς γινομένη ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινῶν ἐκ τῶν συνιδιοκτητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

Ἄρθρ. 1123ον. Τὸ ἀντικείμενον τῆς διανομῆς πρέπει νὰ ᾖναὶ συγκεκριμένον καὶ παρόν.

Δὲν εἶναι ὅθεν ἔγκυρος ἡ διανομὴ ἐπικαινοῦ δανείου πρὸ τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ.

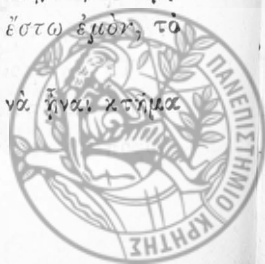
Π. Χ. Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ἔχη νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ διαφόρους, καὶ οἱ κληρονόμοι διανεμηθῶσι τὰς πιστώσεις ταύτας προσδιορίζοντες, ὅτι ὁ μὲν εἰς κληρονόμος θὰ λάβῃ τὴν δεῖνα πίστωσιν, ὁ δὲ ἄλλος τὴν δεῖνα καὶ καθεξῆς ἡ τοιαύτη διανομὴ δὲν εἶναι ἔγκυρος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅ,τι εἰσπράξῃ ὁ εἰς τῶν συγκληρονόμων ἀνήκει κοινῶς εἰς ὅλους. (Ἵρα Τίτλ. ἀ. κεφ. γ΄.)

Ἄρθρ. 1124ον. Ἡ διανομὴ δὲν ἔχει κύρος ἐνόσω δὲν χωρισθῶσι καὶ διακριθῶσι αἱ μερίδες.

Π. Χ. Ἐάν ὁ εἰς τῶν συγκυρίων σωροῦ σίτου εἴπῃ τῷ ἑτέρῳ λάβε σὺ ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ σίτου καὶ τὸ ἄλλο ἔστω ἐμὸν, τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι διανομὴ.

Ἄρθρ. 1125ον. Τὸ διανεμητέον πρᾶγμα πρέπει νὰ ᾖναὶ κτῆμα τῶν συγκοινωνῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς.

Ἐάν ὅθεν μετὰ τὴν διανομὴν τρίτος τις ἐκνικήσῃ τὸ ὅλον τοῦ διανεμηθέντος πράγματος, ἡ διανομὴ καθίσταται ἄκυρος.

Ἐπίσης ἐάν ἐκνικήθῃ ἓν μέρος μόνον τοῦ διανεμηθέντος πράγματος οἷον τὸ ἡμισυ ἢ τὸ τρίτον αὐτοῦ, ἡ διανομὴ πάλιν ἀκυροῦται καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ γείνη νέα.

Ἐπίσης ἐάν ἐκνικήθῃ ὀλοκληρὸς ἢ μία μερὶς, ἡ διανομὴ καθίσταται ἄκυρος, ἡ δὲ ὑπολειπομένη μερὶς μένει κοινὴ μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν.

Καὶ ἐάν ἐκνικήθῃ ἓν μόνον μέρος τῆς μιᾶς μερίδος ὁ λαβὼν τὴν μερίδα ταύτην, ἂν θέλῃ ἀκυροῖ τὴν διανομὴν ἢ, δὲν ἀκυροῖ μὲν αὐτὴν, ἀπαιτεῖ ὅμως παρὰ τοῦ ἐτέρου τὴν μέχρις ἀναλογίας συμπλήρωσιν τῆς μερίδος του.

Π X. Ἐάν μετὰ τὴν διανομὴν εἰς δύο ἴσας μερίδας γηπέδου 160 πῆχεων, ἐκνικήθῃ τὸ ἡμισυ τῆς μιᾶς μερίδος, ὁ κύριος τῆς μερίδος τυχύτης, δικαιούται, ἢ νὰ ἀκυρώσῃ τὴν διανομὴν, ἢ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ συγκοινωνοῦ του τὸ τέταρτον τῆς μερίδος του, ἢ τοι νὰ λάβῃ παρ' ἐκείνου ἐτέρας 20 πῆχεις.

Ὅταν δὲ ἐκνικήθῃ ἓν μέρος ἐξ ἑκατέρας μερίδος ἡ διανομὴ δὲν ἀκυροῦται, ἐάν τὰ ἐκνικηθέντα μέρη ᾖναι ἴσα.

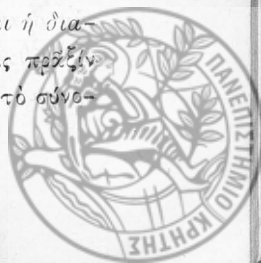
Ἐάν ὅμως διαφέρουσι κατὰ τὴν ποσότητα ἢ τὸ μέγεθος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μεγαλείτερον μέρος καὶ τότε ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν μέρος τῆς μιᾶς μόνον μερίδος ἐξενικήθη.

Ἐκεῖνος ὅθεν εἰς ὃν ἀνήκε τὸ μεγαλείτερον τῶν ἐκνικηθέντων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀκυρώσῃ τὴν διανομὴν, ἢ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἐτέρου τὴν μέχρις ἀναλογίας συμπλήρωσιν τῆς μερίδος του.

Ἄρθρ. 1126ον. Τὸ κύριος τῆς αὐθαιρέτου διανομῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διὰ λόγου ἢ δι' ἔργου παραδοχῆς αὐτῆς.

Π X. Ἐάν τις διανείμῃ αὐθαιρέτως ἐπίκοινόν τι πράγμα ἡ διανομὴ αὕτη εἶναι ἄκυρος.

Ἐάν ὅμως οἱ κύριοι τοῦ πράγματος λέγοντες καλὴ εἶναι ἡ διανομὴ παραδεχθῶσιν αὐτὴν διὰ λόγου, ἢ ἐάν προβῶσιν εἰς περὶ τινὰ ἐπὶ τῶν μερίδων των, ἐξ ἐκείνων αὐτινες ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον

λον τῶν παρεπομένων τῆς κυριότητος, οἷον, ἐὰν ἐνικιιάσωσιν ἢ πωλήσωσιν αὐτάς, ἡ διανομὴ καθίσταται ἔγκυρος.

*Ἀρθρ. 1127ον. Ἡ διανομὴ πρέπει νὰ ἦναι δικαία· ἦτοι αἱ μερίδες πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογοι πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν συγκυρίων καὶ νὰ μὴ ὑπάρχη ὑπέρογκος διαφορὰ.

Ἐὰν ὅθεν ἐν τῇ διανομῇ ὑπάρχη ὑπέρογκος βλάβη, δύναται νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ πρὸς ἐξάλειψιν αὐτῆς.

Ἀφοῦ ὅμως αἱ διανεμώμενοι τὸ πρᾶγμα ὁμολογήσωσιν, ὅτι ἕκαστος αὐτῶν ἔλαβε τὸ δίκαιόν του, ἡ περὶ ὑπέρογκου βλάβης ἀγωγὴ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

*Ἀρθρ. 1128ον. Ἐν τῇ προαιρετικῇ διανομῇ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχη ἡ συγκατάθεσις πάντων τῶν ἔχόντων δικαίωμα εἰς μερίδα.

Ἐὰν ὅθεν ὁ εἰς ἦναι ἀπὼν, ἡ προαιρετικὴ διανομὴ εἶναι ἄκυρος.

Ἐὰν δὲ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχη ἀνῆλιξ τις, ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐπέχει τὴν θέσιν του.

Ἐὰν δὲ δὲν ἔχη κηδεμὼνα ἢ ἐπίτροπον, ἡ ὑπόθεσις μένει εἰς τὸν δικαστὴν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δικαστὴς διορίζει ἕνα ἐπίτροπον ὅστις λαμβάνει μέρος εἰς τὴν διανομὴν.

*Ἀρθρ. 1129ον. Ἐν τῇ καταναγκαστικῇ διανομῇ ἀπαιτεῖται νὰ προὑπάρχη ἀγωγὴ.

Ἐνὸσφ ὅθεν δὲν ἀπαιτήσῃ τοῦλάχιστον ὁ εἰς τῶν συγκυρίων τὴν διανομὴν, ὁ δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς βίας· ἐὰν δὲ ἐνεργήσῃ αὐτὴν οὕτω, θεωρεῖται ἄκυρος.

*Ἀρθρ. 1130ον. Ὅταν τινὲς μὲν τῶν συγκυρίων θέλωσι τὴν διανομὴν, τινὲς δὲ οὐχί, ὁ δικαστὴς ἐνεργεῖ αὐτὴν κατὰ τὰ ἐπόμενα κεφάλαια γ' καὶ δ', ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἦναι διαιρετόν.

Ἐὰν ὅμως ἦναι ἀδιαίρετον, ὁ δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διανομὴν.

*Ἀρθρ. 1131ον. Διαιρετόν πρᾶγμα νομικῶς λέγεται τὸ ἐπίκοινον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διανεμηθῇ εἰς μερίδας.

Χωρίς, έννοείται, νά ἐπέλθῃ βλάβη τις ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν εἰς ἣν εἶναι προσωρισμένον τὸ πρᾶγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

Ἄρθρ. 1132ον. Ἐπὶ ἐπικοινωνῶν ὁμοειδῶν καὶ συγκεκριμένων πραγμάτων δύναται νά γείνη ἀναγκαστικὴ διανομή.

Δηλαδή ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινῶν μόνων τῶν συγκεκριῶν ὁ δικαστὴς δύναται νά ἐνεργήσῃ καὶ ἐπιβάλλῃ ἀναγκαστικῶς εἰς πάντας τὴν διανομὴν, εἴτε ἀντικαταστατὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα εἴτε ἀναντικαταστατον.

Ἄρθρ. 1133ον. Ἐπειδὴ αἱ μονάδες τῶν ὁμοειδῶν ἀντικαταστατῶν δὲν διαφέρουσιν ἀλλήλων, ἡ διανομὴ αὐτῶν οὐ μόνον ἐπιζήμιος δὲν δύναται νά ᾔναι εἰς τινα τῶν συγκεκριῶν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῆς λαμβάνει ἕκαστος ἀκριβῶς τὸ δίκαιόν του καὶ γίνεται τέλειος κύριος τῆς ἀναλογησάσης αὐτῷ μερίδος.

Οἶον διαιρουμένης ποσότητός τινος σίτου ἐπικοινωνοῦ μεταξὺ δύο συγκεκριῶν ἀναλόγως τῶν μερίδων αὐτῶν, ἑκάτερος αὐτῶν λαμβάνει τὸ δίκαιόν του καὶ γίνεται τέλειος καὶ ἀνενόχλητος κύριος τοῦ εἰς τὴν μερίδα του ἀναλογησαντος σίτου.

Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ διανομὴ ποσότητός τινος χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ, σιδήρου εἰς πλάκας, ἢ κομματίων τινῶν ὁμοειδῶν ὑφασμάτων.

Ἄρθρ. 1134ον. Ἄν καὶ μεταξὺ τῶν μονίδων τῶν ὁμοειδῶν ἀναντικαταστατῶν ὑπάρχῃ διαφορά τις, ἐπειδὴ ὅμως αὕτη εἶναι μικρὰ καὶ ἀσήμαντος, διὰ τοῦτο θεωροῦνται καὶ ταῦτα ὡς διαιρετά.

Π. Χ. Διαιρεθέντων εἰς δύο ἀναλόγους μερίδας τῶν μεταξύ δύο κοινῶν 500 προβάτων ἑκάτερος αὐτῶν θεωρεῖται ὡς λαβὼν ἀκριβῶς τὸ δίκαιόν του.

Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ διανομὴ ἀριθμοῦ τινος κμητῶν ἢ βῶων.

Ἄρθρ. 1135ον. Ἐπί τῶν μὴ ὁμοειδῶν ἐπικοινωνῶν πραγμάτων δὲν ἐκτελεῖται ποτε καταναγκαστικὴ διανομή.

Εἶτε ἀντικαταστατὰ εἰσι ταῦτα, εἶτε ἀναντικατάστατα.

Δηλαδή ὁ δικαστὴς δὲν δύναται ποτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων νὰ διανεμῇ καταναγκαστικῶς τὰ πράγματα ταῦτα.

Π. Χ. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δώσῃ ἀναγκαστικῶς εἰς μὲν τὸν ἓνα κοιλὰ τινὰ σίτου εἰς δὲ τὸν ἄλλον κοιλὰ τινὰ κριθῆς· ἢ εἰς τὸν ἓνα ἀριθμὸν τινὰ προβάτων καὶ εἰς τὸν ἄλλον καμήλους ἢ βόας· ἢ εἰς τὸν μὲν ξίφος καὶ εἰς τὸν ἕτερον ἐρίππιον· ἢ τέλος εἰς τὸν ἓνα οἰκίαν καὶ εἰς τὸν ἕτερον ἐργαστήριον ἢ ἀγροκῆπιον.

Ἐὰν ὅμως συγκαταθεῶσιν οἱ συγκυριοὶ ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη διανομή, ὡς προαιρετικὴ.

Ἄρθρ. 1136ον. Τὰ σκευῆ τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ εἶναι διάφορος θεωροῦνται ὡς ἑτεροειδῆ μεταξὺ τῶν καὶ ἂν ἀκόμη εἰσι τεχνουργημένα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου.

Ἄρθρ. 1137ον. Καὶ τὰ κοσμήματα καὶ οἱ μεγάλοι μαργαριταὶ καὶ λοιποὶ πολύτιμοι λίθοι εἰσι πράγματα ἑτεροειδῆ μεταξὺ τῶν.

Οἱ μικροὶ ὅμως μαργαριταὶ οἵτινες δὲν διαφέρουσι ἀλλήλων κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ οἱ μικροὶ πολύτιμοι λίθοι οἵοι εἶναι οἱ μικροὶ ἀδάμαντες οἱ ὀνομαζόμενοι λίθοι ἀριθμήσεως *جالب صافي* σαὶ τασὶ θεωροῦνται ὡς ὁμοειδῆ πράγματα.

Ἄρθρ. 1138ον. Καὶ τὰ πλείονα τοῦ ἐνὸς οἰκήματα, ἐργαστήρια καὶ ἀγροκῆπια θεωροῦνται ὡς ἑτεροειδῆ πράγματα καὶ δὲν διανέμονται διὰ δικιρέσεως.

Π. Χ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ διανομή ἐπὶ πολλῶν οἰκιῶν διδομένης τῆς μιᾶς εἰς τὸν ἓνα συγκυρίον καὶ τῆς ἑτέρας εἰς τὸν ἄλλον ἀλλὰ δύναται νὰ διανεμηθῇ ἐκάστη αὐτῶν ἰδιαιτέρως διὰ χωρισμοῦ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΧΩΡΙΣΜΟΥ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

Ἄρθρ. 1139ον. Ἐάν ὁ διαχωρισμὸς ἐπικοίνου τινὸς πράγματος εἰς μερίδας δὲν εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τινὰ τῶν συγχυρίων, τὸ πρᾶγμα ἐκείνο θεωρεῖται ὡς διαιρετόν.

Π. Χ. Διανεμομένου εἰς μερίδας γηπέδου τινὸς ἐκάστη μερὶς δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς οἰκοδομὴν κτιρίου, φύτευσιν δένδρων ἢ ἀνθούξιν φρέατος· ἐπομένως ἡ χρῆσις εἰς ἣν εἶναι προωρισμένον τὸ γηπέδον δὲν παραβλάπτεται ἐκ τῆς διανομῆς.

Ἐπίσης χωριζομένης οἰκίας τινος εἰς δύο μέρη εἰς τρίπον ὥστε ὁ ἀνδρωνίτης καὶ ὁ γυναικωνίτης αὐτοῦ ν' ἀποτελῶσι δύο ἰδιαιτέρα οἰκήματα, δὲν παραβλάπτεται ἡ χρῆσις δι' ἣν ἦτο προωρισμένη ἡ οἰκία, ἥτοι εἶναι πάντοτε δυνατὴ ἡ ἐν αὐτῇ ἐνοίκισις καὶ ἐπομένως ἐκάτερος τῶν συγχυρίων καθίσταται ἀπόλυτος κύριος ἐνὸς οἰκήματος.

Καὶ ἐπὶ τοῦ γηπέδου ὅθεν καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀναγκαστικὴ διανομή.

Δηλαδή ἐάν τοῦ ἐνὸς τῶν συγχυρίων ἀπαιτοῦντος τὴν διανομὴν ὁ ἕτερος ἀνθίσταται, ὁ δικαστὴς ἐνεργεῖ καὶ ἐπιβάλλει διὰ τῆς βίας εἰς ἀμφοτέροισι τὴν διανομὴν.

Ἄρθρ. 1140ον. Ὅταν ἡ διανομὴ ἐπικοίνου πράγματος ἦναι ὠφέλιμος μὲν εἰς τὸν ἕνα τῶν συγχυρίων, ἐπιζήμιος δὲ εἰς τὸν ἄλλον, ἥτοι ὅταν ἡ εἰς τὸν ἕνα ἀναλογούσα μερὶς δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ὃν προώρισται ἀρχικῶς σκοπὸν, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῆς βίας τὴν διανομὴν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐκείνου εἰς ὃν αὕτη εἶναι ὠφέλιμος.

Π. Χ. Ἐάν ἐξ ἐπικοίνου οἰκίας ἔχῃ τις μικράν τινα μερίδα, ἥτις μετὰ τὴν διανομὴν δὲν χρησιμεύει πρὸς κατοικίαν, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καταναγκαστικῶς τὴν διανομὴν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος τὴν μεγαλειτέραν μερίδα.

Ἄρθρ. 1141ον. Δὲν διανέμεται ἀναγκαστικῶς τὸ ἐπικόινον

πράγμα του οποίου ή διανομή εἶναι ἐπιζήμιος εἰς πάντας τοὺς συγκυρίους.

Π. Χ. Ὁ μυλὼν χωριζόμενος εἰς μερίδας δὲν δύναται πλέον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μυλὸν.

Ἡ διανομή λοιπὸν καθίστησιν ἀδύνατον τὴν χρῆσιν εἰς ἕν το προωρισμένον. Ἐπομένως ὁ δικαστὴς δὲν δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνὸς μόνου τῶν συγκυρίων νὰ διανεμήῃ αὐτόν.

Δύναται ὅμως νὰ διανεμηθῇ ὁ μυλὼν, ὅταν συγκατατίθενται εἰς τοῦτο πάντες οἱ συγκύριοι.

Τοῦ αὐτοῦ εἶδους εἶναι καὶ ὁ λουτρὼν, ὁ ὀχετὸς, τὸ μικρὸν δωμάτιον, καὶ ὁ μεταξὺ δύο οἰκιῶν φραγμὸς.

Ἐπίσης εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ τὸ ζῶον ἢ ἄμαξα, τὸ ἐρίππιον, ὁ ἐπενδύτης ὁ δακτυλιώτης λίθος καὶ πάντα τὰ πράγματα τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ διανεμηθῶσι χωρὶς νὰ σχισθῶσιν ἢ θρυσθῶσι.

Εἰς πάντα ταῦτα δηλαδὴ δὲν ἐπιβάλλεται καταναγκαστικὴ διανομή.

Ἄρθρ. 1142ον. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ φύλλα διανομή ἐπικοίνου βιβλίου, οὔτε ἡ κατὰ τόμους, ἐὰν ἦναι πολύτομον.

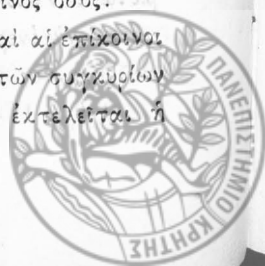
Ἄρθρ. 1143ον Ὅταν ὁδὸς τις ἦναι κοινὴ μεταξὺ δύο ἢ πολλῶν ὠρισμένων προσώπων χωρὶς νὰ ἔχη ἄλλος τις δικαίωμα νὰ διέρχηται δι' αὐτῆς, καὶ ὁ εἰς τῶν συγκυρίων ἀπαιτήσῃ τὴν διανομὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης, γίνεται ἡ διανομή ἐὰν παρατηρηθῇ καὶ ἀποδειχθῇ προηγουμένως, ὅτι μένει εἰς ἕκαστον τῶν συγκυρίων ἰδιαιτέρα ὁδὸς μετὰ τὴν διανομὴν.

Ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει δὲν γίνεται καταναγκαστικὴ διανομή.

Ἐκτὸς ἐὰν ἕκαστος αὐτῶν ἔχη καὶ ἄλλην δίοδον ἢ εἴσοδον παρὰ τὴν κοινήν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πάλιν διανέμεται ἡ ἐπικοινὸς ὁδός.

Ἄρθρ. 1144ον. Ταῖς ἐπικοίνοις ὁδοῖς ὁμοιάζουσι καὶ αἱ ἐπικοίνοι ἐκροαὶ (مسيل) Ὅταν καὶ ἐν τοῦτοις ὁ μὲν εἰς τῶν συγκυρίων ἀπαιτήσῃ τὴν διανομὴν, ὁ δὲ ἕτερος ἀντιτείνῃ, ἐκτελεῖται ἡ

διανομή εάν χωριζομένου τοῦ ὄχετος εἰς μερίδας, μὲν ἡ τὸς
ικανὸς διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων ἐκάστου τῶν συγ-
κυρίων, ἢ εάν ἕκαστος αὐτῶν ἔχη καὶ ἄλλον ὄχετόν παρὰ τὸν
κοινόν.

Ἐν ἐναντίᾳ ὁμως περιπτώσει δὲν διανέμεται ὁ ὄχετός.

Ἄρθρ. 1145ον. Ὅπως ὁ κύριος ὁδοῦ τινος δύναται νὰ πωλήσῃ
αὐτὴν ἐπιφυλλάττων ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα διαβάσεως δι' αὐτῆς,
οὕτω καὶ ἐν τῇ διανομῇ ἐπικοινωνήματος, δύναται νὰ διανεμηθῇ
ἢ ἐπικοινωνήσῃ ὁδὸς, λαμβάνοντος τοῦ ἑνὸς τὴν κυριότητα τῆς ὁδοῦ
καὶ παρχωρουμένου εἰς τὸν ἄλλον μόνον τοῦ δικαίωματος δια-
βάσεως.

Ἄρθρ. 1146ον. Ἐν τῇ διανομῇ ἐπικοινωνήματος οἰκίας, ὁ μεταξὺ τῶν
δύο μερίδων τοίχος δύναται νὰ διατηρηθῇ κοινός· ἀλλ' ἐπίσης δύ-
ναται νὰ παρχωρηθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸν ἕνα τῶν συγκυρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

Ἄρθρ. 1147ον. Ἐάν τὸ ἐπικοινωνήμα ᾖ ἐκ τῶν μετρο-
μένων διὰ κοιλοῦ πραγμάτων, ἢ διανομὴ γίνεται διὰ κοιλοῦ.

Ἐάν δὲ ᾖ ἐκ τῶν σταθμωμένων, διὰ ζυγίου· εάν ἐκ τῶν ἀριθ-
μουμένων, δι' ἀριθμήσεως, καὶ εάν ἐκ τῶν μετρομένων διὰ πῆχεως
διὰ τοῦ μέτρου τούτου.

Ἄρθρ. 1148ον. Τὰ οἰκόπεδα καὶ ἐν γένει αἱ γαῖαι ὄντα ἐκ τῶν
μετρομένων διὰ πῆχεων, διανέμονται διὰ πῆχεως.

Τὰ ἐπ' αὐτῶν ὁμως δένδρα καὶ κτίρια διανέμονται κατὰ τὴν
ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1149ον. Κατὰ τὴν διανομὴν οἰκίας, εάν ἡ οἰκοδομὴ ἢ
ἀποτελοῦσα τὴν μίαν μερίδα ἔχη μεγαλειτέραν ἀξίαν τῆς οἰκοδο-
μῆς τῆς ἑτέρας μερίδος, προστίθεται εἰς τὴν εὐθηνότεραν μερίδα
πλεότερον μέρος γῆς εἰς βαθμόν, ὥστε αἱ δύο μερίδες νὰ ἔχωσιν

ιστην αξίαν· εάν δὲ δὲν ὑπάρχη γῆ διὰ τὴν ἐξίσωσιν ταύτην προστι-
θενται χρήματα.

Ἄρθρ. 1150ον. Ὅταν πρόκηται νὰ διανεμηθῇ οἰκία τις εἰς τρό-
πον, ὥστε τὸ ἐπάνω πάτωμα νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἓνα τῶν συγχυρίων
καὶ τὸ κάτω εἰς τὸν ἕτερον, ἐκτιμῶνται τὰ δύο πατώματα καὶ ἡ
διανομὴ γίνεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1151. Ὅταν πρόκηται νὰ διανεμηθῇ οἰκία, ὁ διανομεὺς
ἐχογραφεῖ πρῶτον αὐτὴν ἐπὶ χάρτου καὶ καταμετρῶν διὰ πῆχους
τὴν γῆν αὐτῆς, ἐκτιμᾷ τὴν οἰκοδομὴν καὶ διανέμει αὐτὴν ἀναλόγως
τῶν μερίδων τῶν συνιδιοκτητῶν, χωρίζων, εάν ἦναι δυνατόν, τὰς
ὁδοὺς, τὰ ὑδραγωγεία καὶ τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἑκροῶν εἰς τρόπον
ὥστε νὰ μὴ ἔχῃσι σχέσιν οἱ μὲν μετὰ τῶν δὲ ἀκολουθῶς ὀνοματι-
ζει τὰς μερίδας τὴν μὲν, πρώτην, τὴν δὲ, δευτέραν, τὴν ἄλλην,
τρίτην καὶ ἐφεξῆς καὶ ἔπειτα ῥίπτει κλήρους.

Ἡ πρώτη μερὶς ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον, οὗτινος τὸ ὄνομα ἐξῆλθε πρῶ-
τον ἢ δευτέρα εἰς ἐκεῖνον οὗτινος τὸ ὄνομα ἐξῆλθε δεύτερον καὶ ἡ
τρίτη εἰς τὸν τρίτον.

Ἡ αὐτὴ τάξις φυλλάττεται καὶ ὅταν ὑπάρχῃσι πλείονες μερίδες.

Ἄρθρ. 1152ον. Τὰ δημόσια βάρη εάν μὲν ἀποβλέπωσι τὴν φύ-
λαξιν τῆς ζωῆς διανεμόνται κατὰ κεφαλὰς, ἐξαιρουμένων τῶν γυ-
ναικῶν καὶ τῶν ἀνηλίκων.

Ἐάν δὲ ἀποβλέπωσι τὴν φύλαξιν τῆς ιδιοκτησίας, διανεμόνται
ἀναλόγως τῶν κτημάτων.

Διότι ὅπως ἐφθέθη καὶ ἐν τῷ 87 ἄρθρῳ ἡ ὑποχρέωσις εἶναι ἀντί-
στοιχος τῆ ἀπολαβῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ.

(ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ).

Ἄρθρ. 1153ον. Ὅπως ἐν τῇ πωλήσει οὕτω καὶ ἐν τῇ διανομῇ
ἀνομοίων πραγμάτων ἰσχύει τὸ ἐκ συμφωνίας, τὸ ἐξ ὀφείας καὶ τὸ
ἐξ ἐλαττώματος δικαίωμα ἀκυρώσεως.

Π. Χ. Διανεμηθέντων ἐπικοίων πραγμάτων τῇ ἀμοιβαίᾳ συγκαταθέσει τῶν συγχυρίων καὶ λαβόντος τοῦ μὲν ἑνὸς κοιλά τινὰ σίτου τοῦ δὲ ἑτέρου κοιλά τινὰ κριθῆς, ἢ τοῦ μὲν ἀριθμὸν τινὰ προβάτων καὶ τοῦ ἑτέρου ἀριθμὸν τινὰ βοῶν, ὁ ἕτερος αὐτῶν, δικαιοῦται ν' ἀκυρώσῃ τὴν διανομὴν, ἐὰν συμφωνήσῃ μεταξύ των νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως ἐπὶ ὠρισμένον ἀριθμὸν ἡμερῶν. Ἐπίσης ἐὰν ὁ εἰς τῶν συγχυρίων δὲν εἶδεν εἰσέτι τὸ διανεμηθὲν πρᾶγμα ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀκυρώσῃ τὴν διανομὴν ἀφοῦ ἴδῃ αὐτό. Τέλος ἐὰν εἰς τὴν μίαν τῶν μερίδων ἀνακαλυφθῇ ἐλάττωμά τι ὁ λαβὼν αὐτὴν δικαιοῦται ν' ἀκυρώσῃ τὴν διανομὴν, ἐὰν θέλῃ.

Ἄρθρ. 1154ον. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως, ἐκ συμφωνίας, ἐξ ὄψεως καὶ ἐξ ἐμπειρίας ἤτοι ἐλαττώματος, ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν ὀμοειδῶν ἀντικαταστατῶν πραγμάτων.

Π. Χ. Διανεμηθέντων ἑκατὸν προβάτων ἀναλόγως τῶν μερίδων τῶν συγχυρίων αὐτῶν, ἐὰν ὁ ἕτερος αὐτῶν ἔθεσεν ὡς ὅρον νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως τῆς διανομῆς ἐντὸς ὠρισμένου χρόνου, ἔχει οὗτος τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς διανομῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὀρισθέντος χρόνου.

Καὶ ἐὰν δὲν εἶδεν εἰσέτι τὰ πρόβατα, εἶναι ἐλεύθερος νὰ δεχθῇ ἢ μὴ τὴν μερίδα αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἐὰν εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀναλογήσαντα εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἑνὸς ἀνακαλυφθῇ ἀρχικόν τι ἐλάττωμα, οὗτος ἔχει τὴν ἐπιλογήν, δυνάμενος, ἐὰν θέλῃ, νὰ κρατήσῃ τὴν μερίδα του, ἢ ν' ἀπορρίψῃ αὐτήν.

Ἄρθρ. 1155ον. Ἐὰν τῇ διανομῇ ὀμοειδῶν ἀντικαταστατῶν πραγμάτων δὲν ἰσχύει τὸ ἐξ ὅρου ἤτοι συμφωνίας καὶ ἐξ ὄψεως δικαίωμα ἀκυρώσεως, ἰσχύει ὅμως τὸ ἐξ ἐμπειρίας δικαίωμα.

Π. Χ. Διανεμομένου ἐπικοίου σωροῦ σίτου ἀνήκοντος εἰς δύο τινὰς δὲν δύγχται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἕνα αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως τῆς διανομῆς ἐντὸς ὠρισμένου χρόνου ἐὰν δὲ συμφωνηθῇ τοιοῦτός τις ὅρος, εἶναι ἄκυρος.

Καὶ ἐὰν ὁ εἰς αὐτῶν δὲν εἶχεν ἰδεῖ τὸν σίτον, δὲν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως, ἀφοῦ ἴδῃ αὐτόν.

Ἐὰν ὁμως εἰς τὸν μὲν ἓνα ἐδόθη ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ σίτου, εἰς δὲ τὸν ἕτερον ἐκ τοῦ κάτω καὶ ἀνακαλυφθῆ ἀκολούθως ὅτι τὸ κάτω ἦτο βεβλαμμένον ὁ λαβὼν αὐτὸ δικαιούται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν διανομὴν, ἂν δὲν θέλῃ νὰ κρατήσῃ αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

*Ἀρθρ. 1156ον. Ἀφοῦ γείνη ἡ κλήρωσις τῶν μερίδων, ἡ διανομὴ θεωρεῖται τελεία.

*Ἀρθρ. 1157ον. Ἐκτελεσθείσης τῆς διανομῆς οὐδεὶς δύναται πλέον νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῆς.

*Ἀρθρ. 1158ον. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διανομῆς, οἷον, ἐπὶ παραδείγματος, ἐν ᾧ, συρθέντων τῶν πλειοτέρων κλήρων, μένει εἰσέτι εἰς μόνος ἐν τῇ κάλπῃ, ἐάν τις τῶν συνιδιοκτητῶν θελήσῃ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῆς, παρατηρεῖται ἂν ἡ διανομὴ ἦναι προαιρετικὴ ἢ καταναγκαστικὴ. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξίωσίς του, ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ δὲν λαμβάνεται καὶ ἡ διανομὴ τελειοῦται.

*Ἀρθρ. 1159ον. Οἱ συγκύριοι δύναται μετὰ τὴν διανομὴν νὰ ἀκυρώσωσιν αὐτὴν τῇ ἀμοιβαίᾳ αὐτῶν συναινέσει καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι τὸ πρᾶγμα ἐπίκοινον ὡς πρότερον.

*Ἀρθρ. 1160ον. Ἀποδειχθέντος ὅτι ἐν τῇ διανομῇ ὑπάρχει ὑπέρογκος βλάβη, ἡ διανομὴ ἀκυροῦται καὶ τὸ πρᾶγμα ἀναδιανεμέται κατὰ δίκαιον τρόπον.

*Ἀρθρ. 1161. Ἐὰν μετὰ τὴν διανομὴν τῆς κληρονομίας ἀνακαλυφθῆ χρέος τι τοῦ ἀποθανόντος, ἡ διανομὴ ἀκυροῦται.

*Ἐκτὸς ἂν οἱ κληρονόμοι πληρώσωσι τὸ χρέος, ἢ οἱ δανεισταὶ παραιτηθῶσιν αὐτοῦ, ἢ τέλος ἂν ἐκτὸς τῶν διανεμηθέντων πραγμάτων ὑπάρχωσι καὶ ἄλλα καὶ πληρωθῆ ἐξ αὐτῶν τὸ χρέος.

*Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις δηλαδὴ ἡ διανομὴ δὲν ἀκυροῦται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ.

"Αρθρ. 1162ον. Ἐκαστος τῶν συγχυρίων μετὰ τὴν διανομὴν καθίσταται ἀπόλυτος κύριος τῆς μερίδος αὐτοῦ καὶ οὐδὲν δικαίωμα πλέον μένει αὐτῷ ἐπὶ τῶν μερίδων τῶν ἄλλων.

Καὶ, ὅπως ῥηθῆσεται ἐν τῷ τρίτῳ τίτλῳ, κάμνει ὅποιαν θέλῃ χρῆσιν τῆς μερίδος αὐτοῦ.

Ἐὰν π. χ. διανεμηθείσης οἰκίας ὁ μὲν λάβῃ τὴν οἰκοδομὴν, ὁ δὲ τὴν ψιλὴν γῆν αὐτῆς, ὁ κύριος τῆς γῆς δύναται οὐ μόνον φρέαρ ἢ ὑπόνομον νὰ ἀνοίξῃ ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ κτίριον ὅσον θέλει ὑψηλὸν κόπτων τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιον τῆς προὔπαρχούσης οἰκοδομῆς, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῆς.

"Αρθρ. 1163ον. Ἐν τῇ διανομῇ γῆς τὰ δένδρα, καὶ ἐν τῇ διανομῇ ὑποστατικοῦ τὰ δένδρα καὶ αἱ οἰκοδομαί, ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν διανομὴν ἄνευ ἰδιαιτέρας αὐτῶν μνείας.

Δηλαδή τὰ δένδρα καὶ αἱ οἰκοδομαί εἰς οὔτινος τὴν μερίδα κεῖνται ἐκείνου κτῆμα γίνονται.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὴν διανομὴν νὰ προστεθῇ διασάφησις τις περὶ αὐτῶν, οἷον νὰ ῥηθῆ: ἡ μερίς αὕτη μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων ἢ παρακολουθημάτων αὐτῆς.

"Αρθρ. 1164ον. Ἐν τῇ διανομῇ γῆς, ἢ ὑποστατικοῦ τὰ σπαρτὰ καὶ οἱ καρποὶ δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς αὐτὴν ἄνευ ἰδιαιτέρας μνείας, ἀλλὰ μένουσιν ἐπίκοινα ὡς πρὶν.

Τοῦτο δὲ, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελε προστεθῆ κατὰ τὴν διανομὴν ὁ γενικὸς ὅρος: ἡ μερίς μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

"Αρθρ. 1165ον. Αἱ ἐπὶ τῶν παρακειμένων γαιῶν δουλεῖται ὁδοῦ καὶ ἐκροῆς ὑδάτων τοῦ διανεμηθέντος πράγματος ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν διανομὴν.

Δηλαδή εἰς οὔτινος μερίδα πέσωσιν ἐκείνου, δικαίωμα γίνονται.

Εἴτε προστεθῆ, εἴτε μὴ, κατὰ τὴν διανομὴν ὁ ὅρος: ἡ μερίς μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1166ον. Ἐάν κατά τήν διανομήν προστεθῆ ὁ ὕρος ἢ μία μερίς γὰ ἔχη δουλείαν ὁδοῦ ἢ ἐκροῆς ὑδάτων ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὁ ὕρος οὗτος εἶναι τηρητέος.

Ἄρθρ. 1167ον. Ἐάν, ἐχούσης τῆς μιᾶς μερίδος δουλείαν ὁδοῦ ἐπὶ τῆς ἄλλης, δὲν προστεθῆ κατά τήν διανομήν ὁ ὕρος τῆς διατηρήσεως τῆς δουλείας ταύτης, ἢ ὁδὸς αὕτη μετατίθεται εἰς ἄλλο μέρος, ἐάν ἦναι δυνατὴ ἢ μεταθέσις.

Εἴτε προστεθῆ, εἴτε μὴ ὁ ὕρος: μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων. Ἐάν ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετατεθῆ ἀλλαχοῦ ἢ ὁδὸς, τότε ἀρίνεται εἰς ἣν εὐρέθη θέσιν, ἐάν κατά τήν διανομήν ἐτέθη ὁ ὕρος μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων.

Ἐάν δὲ δὲν προστεθῆ ὁ γενικὸς οὗτος ὕρος, ἢ διανομὴ ἀκυροῦται.

Αἰαυταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς δουλείας ἐκροῆς ὑδάτων.

Ἄρθρ. 1168ον. Ἐάν εἰς οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς δύο κυρίους τρίτος τις ἔχη δουλείαν ὁδοῦ, οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτοῦς τοῦ νὰ διανεμῶσι μεταξύ των τήν οἰκίαν, ἐάν θέλωσι.

Ἄλλὰ καὶ ἐκεῖνοι διανεμόντες τήν οἰκίαν ἀρίνουσι τὴν ὁδὸν εἰς ἣν εὐρίσκεται κατὰστασιν.

Καὶ ἐάν πῆ κοινῇ τῶν τριῶν συναίνεσει μετὰ τῆς οἰκίας πωληθῆ καὶ ἡ ὁδὸς, τὸ τίμημα διανέμεται καὶ εἰς τοὺς τρεῖς, ἐάν ἡ ὁδὸς ἦτο κοινὴ πάντων.

Ἐάν δὲ ἡ κυριότης τῆς ὁδοῦ ἀνήκειν εἰς τοὺς κυρίους τῆς οἰκίας ὁ δὲ τρίτος μόνον δικαίωμα διαβάσεως εἶχε, ἕκαστος αὐτῶν λαμβάνει τὸ δίκαιόν του κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ἐκτιμᾶται πρῶτον ἡ γῆ μετὰ τοῦ δικαίωματος διαβάσεως καὶ δεύτερον ἄνευ τοῦ δικαίωματος τούτου καὶ ἡ μεταξύ των δύο τιμῶν διαφορὰ διδοται εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα διαβάσεως.

Τὸ λοιπὸν ἀνήκει εἰς τοὺς κυρίους τῆς οἰκίας.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς δουλείας ἐκροῆς ὑδάτων.

Δηλαδή ἐάν εἰς ἐπίκοινον οἰκίαν τρίτος τις ἔχη δικαίωμα ἀποχετεύσεως ὑδάτων, οἱ κύριοι τῆς οἰκίας διανεμόντες αὐτὴν ἀρίνουσι τὸν ὄχετόν εἰς ἣν εὐρίσκεται θέσιν.

"Αρθρ. 1169ον. Ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίας ὑπάρχῃ οἶκημα ἀνήκον εἰς τρίτον ἔχοντα δουλείαν ὁδοῦ διὰ τῆς αὐτῆς, οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς κυρίους τῆς οἰκίας θέλοντας νὰ διανεύμωσιν αὐτήν.

Ἄλλὰ καὶ ἐκεῖνοι διανεύμοντες τὴν οἰκίαν ὀφείλουσι νὰ ἀφήσωσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ οἰκήματος ὁδὸν πλατεῖαν ὅσον καὶ ἡ θύρα τοῦ οἰκήματος.

"Αρθρ. 1170ον. Ἐὰν μεταξὺ τῶν δύο μερίδων εἰς ἃς διηρέθη διανεμηθεῖσα οἰκία ὑπάρχῃ τοίχος καὶ ἐπὶ τοῦ μεσοτοίχου τούτου στηρίζονται αἱ τῶν λοιπῶν τοίχων τῆς ἐτέρας τῶν μερίδων δοκοί, αἱ δοκοὶ αὗται αἴρονται ἂν ἐγένετο τοιαύτη συμφωνία κατὰ τὴν διανομὴν, ἀφίνονται δὲ εἰς τὴν θέσιν των, ἐὰν δὲν ἐγένετο τοιαύτη συμφωνία.

Ἡ αὐτὴ διάταξις ἰσχύει καὶ ὅταν κατὰ τὴν διανομὴν ὁ μὲν μεταξὺ τῶν δύο μερίδων τοίχος περιῆλθεν ὀλόκληρος εἰς τὸν ἓνα τῶν συγκυρίων, αἱ δὲ ἐπ' αὐτοῦ στηριζόμεναι δοκοὶ περιῆλθον εἰς τὸν ἕτερον.

"Αρθρ. 1171ον. Ἐπίσης δὲν ἀποκόπτονται καὶ οἱ κλῶνοι τῶν ἐν τῇ μιᾷ μερίδι κειμένων δένδρων οἵτινες κρέμανται ἐν τῇ ἐτέρᾳ, ἂν δὲν συμφωνήθῃ ἡ ἀποκοπὴ αὐτῶν κατὰ τὴν διανομὴν.

"Αρθρ. 1172ον. Διανεμηθείσης ἐπικοίνου οἰκίας, ἥτις ἔχει δικαίωμα διαβάσεως δι' εἰδικῆς ὁδοῦ, ἕκαστος τῶν διανεμημαμένων αὐτὴν δύναται ν' ἀνοίξῃ θύραν καὶ παραθυρον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης.

Οἱ λοιποὶ συγκυριοὶ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτούς.

"Αρθρ. 1173ον. Ἐὰν ἐπὶ ἐπικοίνου δικαιρετοῦ κτήματος ὁ εἰς συγκυρίος ἐγείρῃ οἰκοδομὴν δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐτέρου καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος ζητήσῃ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος, αὕτη γίνεται ὡς ἐξῆς.

Ἐὰν ἡ οἰκοδομὴ πέσῃ εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἐγείραντος αὐτήν, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, θεωρουμένη ὡς μὴ ὑπάρχουσα.

Ἐὰν ὅμως πέσῃ εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἐτέρου, οὗτος δύναται νὰ κατεδαφίσῃ αὐτὴν καὶ ἀπαλλάξῃ τὴν γῆν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΥΠΑΜΟΙΒΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ. (1)

*Αρθρ. 1174ον. Ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις εἶναι διανομὴ τῶν ὠφελειῶν κτήματός τινος.

*Αρθρ. 1175ον. Ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις δὲν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῶν ἀντικαταστατῶν πραγμάτων.

Ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις ἐνεργεῖται ἐπὶ ἐκείνων τῶν ἀντικαταστατῶν πραγμάτων τὰ ὅποια μεταχειρίζεται τις καὶ ὠφελεῖται ἐξ αὐτῶν χωρὶς ταῦτα νὰ καταναλίσκωνται.

*Αρθρ. 1176ον. Ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις εἶναι δύο εἰδῶν.

Πρῶτον εἶδος εἶναι ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις κατὰ χρόνον.

Οἷον ἔχοντες δύο τινὲς ἐπικοινωνοῦν γῆν καλλιεργοῦσιν αὐτήν τὸ ἔν ἔτος ὁ εἷς καὶ τὸ ἄλλο ὁ ἕτερος, ἢ ἔχοντες οἰκίαν κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἔν ἔτος ἕκαστος κατὰ σειρὰν.

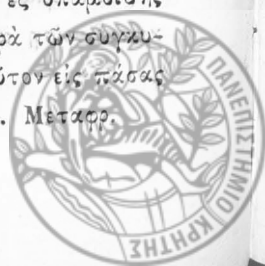
Δεύτερον εἶδος εἶναι ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις κατὰ τόπον.

Οἷον ἔχοντες δύο τινὲς ἐπικοινωνοῦσι νὰ καλλιεργῇ ὁ εἷς τὸ ἡμισυ αὐτῆς καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἕτερον ἡμισυ. ἢ ἔχοντες ἐπικοινωνοῦν οἰκίαν συμφωνοῦσι νὰ κατοικῇ ὁ μὲν εἷς τὸ ἔν μέρος αὐτῆς ὁ δὲ ἕτερος εἷς τὸ ἄλλο. ἢ ὁ μὲν εἷς τὴν ἑπάνω καὶ ὁ ἄλλος εἷς τὴν κάτω ὄροφὴν, ἢ τέλος ἔχοντες δύο ἐπικοινωνοῦσι οἰκίας συμφωνοῦσι νὰ κατοικῶσιν ὁ εἷς εἷς τὴν μίαν καὶ ὁ ἄλλος εἷς τὴν ἄλλην.

*Αρθρ. 1178ον. Ἡ κατὰ χρόνον χρήσις ἐξ ὑπαμοιβῆς εἶναι εἶδος ἀνταλλαγῆς.

(1) Ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν μεταφράζομεν τὸν ὅρον *μῆχαγιέ* ὅστις κυριολεκτικῶς σημαίνει τὴν διανομὴν τῶν ὠφελειῶν, ἧτοι τῆς προόδου κτήματός τινος μεταξύ τῶν συγκυρίων αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κυριώτερος τρόπος τῆς διανομῆς ταύτης εἶναι ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς ἔμμεσος ἢ ἄμεσος χρήσις τοῦ ἐπικοινωνοῦ κτήματος παρὰ τῶν συγκυρίων, μετεχειρίσθημεν χάριν συντομίας τὸν ὅρον τοῦτον εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις.

Σημ. Μεταφρ.

Οἷον ὁ εἷς τῶν συγκυρίων μεταχειριζόμενος χρόνον τινὰ ὁλόκληρον τὸ πρᾶγμα ἀπολαμβάνει ὁμοῦ μὲ τὰς ὠφελείας τῆς μερίδος του καὶ τὰς τῆς μερίδος τοῦ ἑτέρου, τὸ αὐτὸ δὲ κάμνει καὶ ὁ ἕτερος ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά του νὰ μεταχειρισθῇ τὸ πρᾶγμα. Οὕτω λοιπὸν οἱ δύο συγκυριοὶ ἀνταλλάσσουν τὰς μερίδας των καὶ ὅσον χρόνον μεταχειρίζεται ὁ εἷς τὴν μερίδα τοῦ ἑνὸς ἄλλον τόσον μεταχειρίζεται ὁ ἕτερος τὴν τοῦ ἄλλου.

Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἢ κατὰ χρόνον χρήσις ἐξ ὑπαμοιβῆς θεωρεῖται ὡς μίσθωσις.

Ἐπομένως ἐν τῇ τοιαύτῃ χρήσει πρέπει νὰ προσδιορίζεται προθεσμία τις, οἷον τόσαι ἡμέραι ἢ τόσοι μῆνες.

Ἄρθρ. 1179ον. Ἡ κατὰ τόπον χορήσις ἐξ ὑπαμοιβῆς εἶναι εἶδος χωρισμοῦ.

Οἷον ἐν ᾧ ἑκάτερος τῶν δύο συγκυρίων ἔχει δικαίωμα χρήσεως ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν μερῶν τῆς ἐπικοίνου λ. χ. οἰκίας, χωρίζεται εἰς δύο τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ δικαίωμα ἑκατέρου τῶν συγκυρίων συγκεντροῦται εἰς τὸ ἓν μόνον τῶν μερῶν τούτων.

Ἐπομένως ἐν τῇ τοιαύτῃ διανομῇ τῆς χρήσεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ προθεσμία.

Ἄρθρ. 1180ον. Ἐν τῇ κατὰ χρόνον ἐξ ὑπαμοιβῆς χορήσει, ὁ λαχνὸς ἀποφασίζει τίς ἐκ τῶν συγκυρίων θὰ μεταχειρισθῇ πρῶτος τὸ πρᾶγμα. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἀποφασίζεται καὶ τίς μὲν τῶν συγκυρίων θὰ μεταχειρισθῇ τὸ ἓν μέρος, τίς δὲ τὸ ἕτερον ἐν τῇ κατὰ τόπον ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσει.

Ἄρθρ. 1181ον. Ἐὰν ὁ εἷς τῶν συγκυρίων πολλῶν ἐπικοίνων πραγμάτων ἀπαιτῇ τὴν ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν, αὕτη ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἕτερον διὰ τῆς βίας, ἐὰν πάντα ταῦτα τὰ πρᾶγματα ἦναι τῆς αὐτῆς χρήσεως. Οὐχὶ δὲ καὶ ἐὰν ἦναι διαφόρου χρήσεως.

Π. Χ. Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο οἰκίαι καὶ ὁ εἷς τῶν συγκυρίων αὐτῶν ἀπαιτῇ τὴν ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν, ἐπιβάλλεται αὕτη καταναγκαστικῶς καὶ εἰς τὸν ἕτερον καὶ οὕτω τὴν μὲν μίαν μεταχειρίζεται ὁ εἷς, τὴν δὲ ἑτέραν ὁ ἄλλος.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ δύο ἐπικοίνων ἵππων.

Ἄλλ' ἐὰν ὑπάρχη μία οἰκία καὶ εἰς λουτρῶν ἢ μία οἰκία καὶ εἰς ἀγρὸς, ἢ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις γίνεται μόνον τῇ ἀμοιβαίᾳ συναίνεσει τῶν συγκυρίων καὶ τότε ὁ μὲν εἰς κατοικεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ δὲ ἕτερος ἐκμισθῆσι τὸν λουτρῶνα ἢ καλλιεργεῖ τὸν ἀγρὸν.

Ἐπὶ τῇ αἰτήτῃ ὅμως τοῦ ἐνὸς μόνου δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τοιαύτη χρήσις καὶ εἰς τὸν ἕτερον διὰ τῆς βίας.

Ἄρθρ. 1182ον. Ἐὰν τὸ ἐπίκοινον πρᾶγμα ἦναι διαιρέσιμον καὶ ὁ μὲν εἰς τῶν συγκυρίων ἀπαιτῇ τὴν διανομὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἕτερος τὴν ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ περὶ διανομῆς αἰτήσις.

Ἐὰν δὲ οὐδεὶς ἀπαιτῇ τὴν διανομὴν, ὁ εἰς δὲ μόνον θέλη τὴν ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν αὕτη ἐπιβάλλεται καταναγκαστικῶς καὶ εἰς τὸν ἕτερον.

Ἄρθρ. 1183ον. Ἐὰν ὁ μὲν εἰς τῶν συγκυρίων ζητῇ τὴν ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν τοῦ ἐπικοίνου πράγματος, ὁ δὲ ἕτερος ἀντιτείνῃ αὕτη ἐπιβάλλεται καταναγκαστικῶς.

Ἄρθρ. 1184ον. Τὰ ἐπίκοινα κτήματα τὰ ὅποια χρησιμεύουσι συνήθως εἰς τὸ νὰ ἐνοικιάζωνται οἶον, πλοῖα, μυλωνες, καρφνεῖα, ξενῶνες, λουτρῶνες κτλ. δίδονται εἰς ἐνοίκιον, τὸ δὲ εἰσόδημα διαμέεται μεταξύ τῶν συγκυρίων.

Ἐὰν δέ τις αὐτῶν ἀρνήται νὰ ἐνοικιάσῃ τὴν μερίδα του τότε ἐπιβάλλεται εἰς πάντας ἢ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις.

Ἐὰν ὅμως ὁ εἰς αὐτῶν λάθῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σειρᾶς του πλείοτερον τῶν ἄλλων ἐνοίκιον, τὸ περιπλέον διανέμειται μεταξύ αὐτῶν τῶν συγκυρίων.

Ἄρθρ. 1185ον. Ἐκαστος τῶν συγκυρίων δικαιούται ἐν τῇ κατὰ χρόνον ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσει οὐ μόνον νὰ μεταχειρισθῇ ὁ ἴδιος τὸ ἐπίκοινον κτήμα κατὰ τὸν χρόνον τῆς σειρᾶς του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτὸ, λαμβάνων δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὸ ἐνοίκιον.

Ἐπίσης καὶ ἐν τῇ κατὰ τόπον ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσει δικαιούται νὰ ἐνοικιάσῃ τὴν λαχούσαν αὐτῷ μερίδα ἐκ τοῦ ἐπικοίνου κτήματος.

Ἄρθρ. 1186ον. Ἐὰν ἀπορασιθεύσῃς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐνοικιάσαντος ἐκαστοῦ τῶν συγκυρίων τὴν σειρὰν του, ὁ εἰς αὐτῶν ἐπιτύχη κατὰ

τὴν σειράν του πλειότερον εἰσόδημα (δηλ. ἐνοίκιον), ὁ ἕτερος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ μερίδιον ἐκ τοῦ περιπλέον τούτου.

Ἐὰν ὅμως συμφωνήθῃ ἀπλῶς ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις, ἤτοι ἂν πρόκηται περὶ ἐπικοίνου οἰκίας καὶ συμφωνήθῃ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἐνὸς μηνὸς ὁ εἷς καὶ τοῦ ἄλλου ὁ ἕτερος, τὸ περιπλέον ἐνοίκιον εἶναι ἐπικόινον.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ οἰκίαι ἦναι δύο καὶ συμφωνήθῃ ὁ μὲν εἷς νὰ λαμβάνῃ τὸ εἰσόδημα τῆς μιᾶς, ὁ δὲ ἕτερος τῆς ἄλλης, δὲν θεωρεῖται ἐπικόινον τὸ περιπλέον τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὑποῖον ἤθελε δώσει ἡ μία αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ τῆς ἄλλης εἰσόδημα.

Ἄρθρ. 1187ον. Εἰς τὰ συγκεκριμένα πράγματα δὲν χωρεῖ ἡ ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσις.

II. X. Ὁ καρπὸς τῶν ἐπικοίνων δένδρων, καὶ τὸ γάλα καὶ τὸ μαλλίον τῶν ἐπικοίνων ζώων εἶναι πράγματα συγκεκριμένα.

Δὲν ἐπιτρέπεται ὅθεν νὰ συμφωνήσωσιν οἱ συγκυρίοι ἐπικοίνων δένδρων, ὥστε τινῶν μὲν ἐξ αὐτῶν τοὺς καρποὺς νὰ συλλέγῃ ὁ εἷς, τῶν δὲ ἄλλων ὁ ἕτερος.

Ἐπὶ ἐπικοίνων προβάτων δὲν εἶναι ἔγκυρος ἡ συμφωνία τῶν συγκυρίων νὰ λαμβάνῃ ὁ μὲν εἷς τὸ γάλα καὶ τὸ μαλλίον τῆς μιᾶς ποιμνῆς, ὁ δὲ ἕτερος τὰ τῆς ἄλλης.

Ἄρθρ. 1188ον. Τὴν ἀμοιβαίαν συναινέσει ἐνεργουμένην ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν δύναται νὰ διαλύσῃ καὶ ὁ εἷς μόνον τῶν συγκυρίων.

Ἐὰν ὅμως ὁ εἷς ἐνοικίασῃ τὴν σειράν τῆς χρήσεώς του, ὁ ἄλλος δὲν δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσεως, εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 1189ον. Ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα χρήσις ἐξ ὑπαμοιβῆς δὲν διαλύεται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνὸς μόνου, ἀλλὰ τῇ κοινῇ συγκαταθέσει πάντων τῶν συγκυρίων.

Ἄρθρ. 1190ον. Ὁ εἷς τῶν συγκυρίων δικαιούται νὰ διαλύσῃ τὴν ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσιν, ὅταν προτίθεται νὰ πωλήσῃ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα.

Ἐὰν ὅμως ζητῇ τὴν διάλυσιν ἄνευ αἰτίας καὶ διὰ μόνον τὸν σκο-

πόν τοῦ νά ἐπαναφέρῃ τὸ ἐπίκοινον πρᾶγμα εἰς τὴν ἀρχαίαν του κατάστασιν, ἢ δικαστικὴ ἀρχὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησίν του.

*Ἀρθρ. 1191ον. Ἡ συμφωνία τῆς ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσεως δὲν ἀκυροῦται διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ ὄλων τῶν συγκυρίων.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Πραγματεύεται περὶ φρακτῶν (τόιχων καὶ παντὸς εἶδους διαχωρισμάτων) καὶ περὶ τῶν μεταξὺ γειτονικῶν τόπων ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων καὶ διαφεύττει εἰς τρία κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΙΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ.

*Ἀρθρ. 1192ον. Ἐκαστος μεταχειρίζεται ὡς τρόπον θέλει τὸ κτῆμά του.

Ἐὰν ὅμως ἕτερός τις ἔχῃ δικαίωμα τι ἐπὶ τοῦ κτήματος, κωλύει τὸν κύριον αὐτοῦ τῆς ἀπολύτου καὶ κατὰ βούλησιν χρήσεως.

Π. Χ. Ἐὰν ὁ ἐπάνω ὄροφος κτιρίου τινὸς ἀνήκῃ εἰς ἓνα καὶ ὁ κάτω εἰς ἕτερον κύριον, ὁ κύριος τοῦ ἐπάνω ἔχει ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα καθέσεως, ὁ δὲ τοῦ κάτω δικαίωμα στέγης, ἥτοι προφυλάξεως ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ τὴν βροχὴν. Ἐπομένως ὁ εἰς αὐτῶν δὲν δύναται ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐτέρου νά διαθέσῃ τὸν ὄροφον τοῦτον εἰς τρόπον ἐπιζήμιον αὐτῷ, οὔτε νά καταδαρίσῃ τὴν ἑαυτοῦ οἰκοδομήν.

*Ἀρθρ. 1193ον. Ὅταν ὅ,τε ἐπάνω καὶ ὁ κάτω ὄροφος ἔχῃσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θύραν ἐξόδου οἱ κύριοι αὐτῶν μεταχειρίζονται αὐτὴν ἀπὸ κοινοῦ.

Οὐδέτερος αὐτῶν δύναται νά ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν ἄλλον τὴν εἴσοδον ἢ τὴν ἐξόδον.

Ἄρθρ. 1194ον. Ὁ κύριος τῆς γῆς εἶναι κύριος καὶ τῶν ὑπὲρ αὐ-
τὴν καὶ τῶν ὑπ' αὐτήν.

Διπλαρὴ ὁ κύριος γῆς τινος δύναται νὰ ἐγείρῃ ἐπ' αὐτῆς κτίριον
εἰς ὅσον ὕψος θέλει.

Ἐπίσης δύναται νὰ σκάψῃ αὐτήν καὶ νὰ κατασκευάσῃ ὑπόγειον
ἢ νὰ ἀνοίξῃ φρέαρ ὅσον θέλει βαθύ, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 1195ον. Οὐδεὶς δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὸ προστέγιον
τοῦ οἰκήματός του ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ γείτονος αὐτοῦ. Ἐάν δὲ
παρεκτείνῃ αὐτὸ ἀποκόπτεται τὸ ἐπὶ τῆς γειτονικῆς οἰκίας μέρος
τοῦ προστεγίου.

Ἄρθρ. 1196. Ἐάν οἱ κλώνοι τοῦ ἐν τῷ κήπῳ τινός δένδρου ἐξα-
πλοῦνται ἐπὶ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ κήπου τοῦ γείτονος, οὗτος δύναται
νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀποκοπὴν ἢ τὴν πρόσδεσιν τῶν κλώνων τούτων
εἰς τρόπον ὥστε νὰ μένῃ ἐλεύθερος ὁ ἀήρ αὐτοῦ.

Δὲν κόπτεται ὁμως δένδρον τι διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ σκιά αὐτοῦ
βλάπτει τὰ ἐν τῷ γειτονικῷ ἀγρῷ σπαρτά.

Ἄρθρ. 1197ον. Οὐδεὶς κωλύεται ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἑαυτοῦ
κτήματος.

Ἐκτὸς ἐάν ἐκ τῆς χρήσεως πηγάζῃ ὑπέρογκος ζημία εἰς ἄλλον
τενά.

Τότε δύναται νὰ κωλυθῇ.

Ὡς ῥηθήσεται ἐν τῷ βῳ κεφαλαίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΓΕΙΤΟΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ (1)

Ἄρθρ. 1198ον. Ἐκαστος δύναται νὰ ὑψώσῃ ὅσον θέλει τὸν
τοιχόν, ὅστις εἶναι κτῆμα αὐτοῦ καὶ θέτει ὅ,τι θέλει ἐπ' αὐτοῦ,
χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν ὁ γείτων, ἐνόσφ δὲν προκύπτει
ὑπέρογκος ζημία δι' αὐτόν.

(1) Καὶ ἰδίᾳ περὶ καινοτομιῶν, ἧτοι ἐπιχειρήσεως νέων ἔργων.

*Αρθρ. 1199ον. Πάν ὅτι βλάβη τὸ κτίριον, ἢ τοι ἀδυνατίζει αὐτὸ καὶ γίνεται αἰτία τῆς καταπτώσεώς του καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἐμποδίζει τὴν χερσίν δι' ἣν ἐκτίσθη τὸ κτίριον, οἶον, ἐν παραδειγματι, παραβιάζει τὴν ἐν αὐτῷ ἐνοίκησιν, θεωρεῖται ὡς ὑπέρογκος βλάβη.

*Αρθρ. 1200ον. Ἡ ὑπέρογκος ζημία ἐξαλείφεται οἰφδῆποτε τῷ ὀφειλῶντι.

Π. X. Ἐάν συναφῶς οἰκία τινὶ κατασκευασθῆ (1) σιδηρουργεῖον, ἢ μυλῶν, καὶ ἐκ τοῦ κτύπου τῶν σιδηρῶν ἢ τῆς περιστροφῆς τοῦ μύλου βλάπτεται ἡ οἰκοδομὴ τῆς οἰκίας, ἢ ἐάν κατασκευασθῆ φούρνος ἢ ἐργοστάσιον λιμελαίου καὶ ἐκ τοῦ πολλοῦ καπνοῦ ἢ τῆς μεγάλης δυσωδίας, ἢ ἰδιοκτικῆς τῆς οἰκίας ἐνοχλεῖται τοσοῦτον, ὥστε καθίσταται αὐτῷ ἀδύνατον νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ, αἱ ζημίαι αὗται ἐξαλείφονται ὑποχρεωτικῶς οἰφδῆποτε τῷ ὀφειλῶντι.

Ἐπίσης ἐάν τις ἐν τῷ συναφῆ τῇ οἰκίᾳ ἐτέρου γηπέδῳ αὐτοῦ ἀνοίξῃ αὐλάκα πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος εἰς τὸν μυλῶνά του καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξασθενήσῃ ὁ τοίχος, ἢ ἐάν τις ρίπτῃ παρὰ τὸν τοίχον τοῦ γείτονός του ἀκαθαρσίας καὶ ὡς ἐκ τούτου φθαρῇ ὁ τοίχος, ὁ κύριος τοῦ τοίχου ἀπαιτεῖ τὴν ἐξάλειψιν τῆς βλάβης ταύτης.

Ἐσαυτῶς, ἐάν ἡ κόνις ἢ προερχομένη ἐκ τοῦ ἀλωνίου τὸ ὁποῖον κατασκευάσῃ τις πλησίον τῆς οἰκίας ἐτέρου ἐνοχλεῖ τοσοῦτον τὸν κύριον τῆς οἰκίας ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διαμένῃ ἐν αὐτῇ, ὑποχρεῖται ὁ κύριος τοῦ ἀλωνίου εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς βλάβης ταύτης.

Ὁμοίως καὶ ἂν τις, παρὰ τὸ ἀλώνιον τινος οἰκοδομήσῃ ὑψηλὸν κτίριον ἀποκόπτον τὸν ἀέρα τοῦ ἀλωνίου, τὸ ποιοῦτο ἀποτελεῖ ὑπέρογκον ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑποχρεῖται νὰ ἐξάλειψῃ ὁ αἴτιος.

Ἐπίσης ἐάν τις ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ὑφασματοπωλείων ἀνοίξῃ μα-

(1) Τὸ τουρκικὸν λέγει (Cama l'çdas) ὅπερ ἐστὶ καινοτομία, ἐπιχειρήσεις νέου ἔργου. (Cama mouçdes) εἶναι τὸ μὴ ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχον, ἀλλ' ἀκολουθῶς γενόμενον τὸ καινοτομηθέν. Σημ. Μεταφρ.

γειρείον, τοῦ ὁποίου ὁ καπνὸς βλάπτει ὑπερόγκως τὰ ἐμπορεύματα τοῦ γείτονός του, ἢ βλάβη αὕτη ἐξαλείφεται.

Ἐπίσης ἐὰν ἡ ὑπόνομος τῆς οἰκίας τινὸς ἀνοιξῆ καὶ πρέχωσιν αἱ ἀκαθαρσαὶ εἰς τὴν γειτονικὴν οἰκίαν προξενούσαι ὑπερόγκον ζημίαν, ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ τοῦ γείτονος, πρέπει νὰ ἐπιδιορθωθῇ ἡ ὑπόνομος ἐκείνη.

*Ἀρθρ. 1201ον. Δὲν θεωρεῖται ὡς ὑπερόγκος ζημία ἐκεῖνο ὅπερ ἐμποδίζει τὰς ὠφελείας αἰτίνες δὲν εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης, οἷον πᾶν ὅ,τι κόπτει τὸν ἀέρα ἢ τὴν θεῶν οἰκίας τινὸς ἢ κωλύει τὴν εἰς αὐτὴν εἴσοδον τοῦ ἡλίου.

Ἡ παντελής ὁμως ἐμπόδισις τοῦ φωτὸς εἶναι ὑπερόγκος βλάβη.

Ἐὰν ὅθεν κτίριον ὅπερ ὠκοδόμησέ τις κλείη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸ παράθυρον δωματίου τινὸς τῆς οἰκίας τοῦ γείτονός του, ὥστε τὸ εἰσερχόμενον φῶς νὰ μὴ ἀρκῆ πρὸς ἀνάγνωσιν γράμματος, τὸ τοιοῦτο θεωρεῖται ὡς ὑπερόγκος βλάβη, ἣν ὑποχρεοῦται ὁ κύριος τοῦ κτιρίου νὰ ἐξαλείψῃ.

Δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὡς λαμβάνῃ φῶς ἀπὸ τὴν θύραν, διότι ἡ θύρα τοῦ δωματίου εἶναι ἀνάγκη νὰ κλείεται ἔνεκα τοῦ ψύχους καὶ ἄλλων αἰτίων.

Ἐὰν ὁμως τὸ δωματιον ἔχῃ δύο παράθυρα καὶ ἐκλείσθῃ μόνον τὸ ἓν ἐκ τῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον οἰκοδομῆς, τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ ὑπερόγκον βλάβην.

*Ἀρθρ. 1202ον. Ἡ ἐπιβλεψὶς εἰς μέρη ἔνθα κἀθηνται ἢ φοιτῶσι γυναῖκες (εἰς γυναικωνίτην), οἷον εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἢ τὸ στόμιον τοῦ φρέατος, ἢ τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας, ἀποτελεῖ ὑπερόγκον βλάβην.

Ἐὰν ὅθεν τὸ παράθυρον, ὅπερ ἠνέψξέ τις εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας ἦν νεωστὶ ὠκοδόμησεν ἐπιβλέπει εἰς τὰ μέρη τῆς συναφοῦς ἢ τῆς εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς ὁδοῦ κειμένης οἰκίας, εἰς τὰ ὅποια κἀθηνται γυναῖκες (انسانوں کا μακαρὶ νισβάν), διατάσσεται ἡ ἐξάλειψις τῆς βλάβης ταύτης.

Ὑποχρεοῦται δὲ ὁ κύριος τῆς πρώτης οἰκίας νὰ ἐξαλείψῃ τὴν βλάβην ταύτην κτιζῶν τοῖχον, ἢ κατασκευάζων σανιδωτὸν παραπέτασμα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται αἱ γυναῖκες.

Δέν καταναγκάζεται ὅμως νὰ κλείσῃ ἐξάπαντος τὸ παράθυρόν του.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐὰν διὰ τῶν χασμάτων τοῦ ξυλίνου φράκτου φαίνεται ὁ γυναικωνίτης τῆς γείτονος οἰκίας, διατάσσεται ὁ κύριος τοῦ φράκτου νὰ κλείσῃ τὰ χάσματα ταῦτα.

Ἄλλὰ δὲν καταναγκάζεται νὰ χαλάσῃ τὸν φράκτην καὶ νὰ ἐγείρῃ ἄντ' αὐτοῦ τοίχον.

Ἔστω τὸ ἄρθρον 22.

Ἄρθρ. 1203ον. Ἐὰν τὸ παράθυρόν τινος εἶναι εἰς ὕψος ἀνώτερον ἀνθρωπίνου ἀναστήματος, ὁ γείτων αὐτοῦ δὲν δικαιούται νὰ ἀπαίτησῃ τὴν κλείσιν αὐτοῦ, λόγῳ ὅτι πιθανόν ὁ κύριος τοῦ παραθύρου ν' ἀναβαίη διὰ κλίμακος καὶ νὰ παρατηρῇ εἰς τὸν γυναικωνίτην του.

Ἔστω τὸ ἄρθρον 74.

Ἄρθρ. 1204ον. Ὁ κήπος δὲν θεωρεῖται ὡς γυναικωνίτης, ἤτοι ὡς τόπος κατοικίας τῶν γυναικῶν.

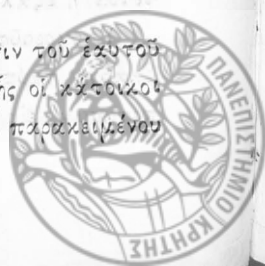
Ἐὰν ὅθεν ἐκ τῆς οἰκίας τινὸς δὲν φαίνεται ὁ γυναικωνίτης τοῦ γείτονος του, ἀλλὰ μόνον ὁ κήπος αὐτοῦ, οὗτος δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ἐκεῖνος: *κόψον τὴν πρὸς τὸν κήπον μου θέαν τῆς οἰκίας σου, διότι φαίρονται ἐκεῖθεν αἱ γυναικείες μου, ὡσάκεις ἐξέρχονται εἰς τὸν κήπον.*

Ἄρθρ. 1205ον. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐν τῷ κήπῳ τινὸς καρποφόρου δένδρου φαίνεται ὁ γυναικωνίτης τοῦ γείτονος του, ὀφείλει ὡσάκεις ἀναβαίνει εἰς τὸ δένδρον νὰ προειδοποιῇ τὴν γειτονικὴν οἰκίαν διὰ νὰ κρούπτωνται αἱ γυναῖκες.

Ἐὰν δὲ ἀναβῇ ἄνευ προειδοποιήσεως, ὁ δικαστὴς ἀπαγορεύει αὐτῷ ν' ἀναβαίη εἰς τὸ ἐξῆς ἀπροειδοποιήτως.

Ἄρθρ. 1206ον. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους οἰκίας τινὸς τὴν ὁποίαν οἱ δύο αὐτῆς συγκύριοι διενεμήθησαν μεταξύ των, φαίνεται ὁ γυναικωνίτης τοῦ ἄλλου, διατάσσονται καὶ οἱ δύο νὰ ἐγείρῳσιν ἀπὸ κοινοῦ ἓν παραπέτασμα.

Ἄρθρ. 1207ον. Ἐὰν ποιούντος τινος νόμιμον χρῆσιν τοῦ ἐξουτοῦ κτήματος ἕτερός τις οἰκοδομήσῃ παρ' αὐτῷ οἰκίαν, ἧς οἱ κάτοικοι βλέπτονται ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρῳ νομίμου χρήσεως τοῦ παρακειμένου

κτήματος, τὴν βλάβην ταύτην ὀφείλει νὰ ἐξαλείψῃ οὐχὶ ὁ κύριος τοῦ προϋπάρχοντος κτήματος, ἀλλ' ὁ τῆς μεταγενεστέρας οἰκίας.

Π. Χ. Ἐὰν ἐκ τῶν ἀνάκαθεν ὑπαρχόντων παραθύρων οἰκίας τινὸς φαίνεται ὁ γυναικωνίτης τῆς μεταγενεστέρας οἰκοδομηθείσης οἰκίας, τὴν ζημίαν ταύτην ὀφείλει νὰ ἐξαλείψῃ ὁ κύριος τῆς νέας οἰκίας, μὴ δικαιούμενος ν' ἀπαιτήσῃ τοιοῦτό τι παρὰ τοῦ κυρίου τῆς προϋπαρχούσης.

Ἐπίσης ἐὰν τις ἐπὶ τοῦ συναφοῦς σιδηρουργεῖω τινὶ οἰκοπέδου τοῦ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν, δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν κλείσιν τοῦ ἐργοστασίου τούτου λόγῳ ὅτι ἐκ τῶν κτύπων τοῦ σιδήρου προξε-
νείται ὑπέρογκος βλάβη εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ὡσαύτως ἐὰν πλησίον γηπέδου ὅπερ παλαιόθεν ἐχρησίμευσεν ὡς ἀλώνιον οἰκοδομήσῃ τις οἰκίαν, δὲν δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν κύριον τοῦ ἀλωνίου τὸ ν' ἀλωνίζῃ ἐν αὐτῷ, λόγῳ ὅτι ἡ κόνις τῶν ἀλωνιζομένων γεννημάτων ἐμβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν του.

*Ἄρθρ. 1208ον. Τὰ ἀνάκαθεν ὑπάρχοντα παράθυρα κτιρίου τινὸς βλέπουσι πρὸς γειτονικὸν οἰκόπεδον. Τὸ κτίριον τοῦτο γίνεται παρὰ ἀλώμα τοῦ πυρὸς καὶ μετὰ τὴν πυρκαϊάν ὁ κύριος τοῦ γειτονικοῦ οἰκοπέδου οἰκοδομεῖ ἐπ' αὐτοῦ οἰκίαν. Ἐὰν ἀνοικοδομηθέντος βραδύτερον τοῦ πυρποληθέντος κτιρίου κατὰ τὸ παλαιὸν του σχέδιον τὰ παράθυρα αὐτοῦ βλέπωσιν εἰς τὸν γυναικωνίτην τῆς μεταγενεστέρας οἰκίας, τὴν βλάβην ταύτην ὀφείλει νὰ ἐξαλείψῃ ὁ κύριος τῆς οἰκίας ταύτης καὶ δὲν δικαιῶται ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν κύριον τοῦ κτιρίου νὰ κόψῃ τὴν θέαν του.

*Ἄρθρ. 1209ον. Μεταξὺ τῶν καινοτομηθέντων παραθύρων οἰκίας τινὸς καὶ τοῦ γυναικωνίτου τῆς γειτονικῆς οἰκίας ὑπάρχει ὑψηλὸν τι δωμάτιον ἀποτελοῦν μέρος τῆς δευτέρας ταύτης οἰκίας καὶ κωλύον τὴν ἀπὸ τῶν ῥηθέντων παραθύρων εἰς τὸν γυναικωνίτην ἐπιβλεψίν. Ἐὰν, τοῦ κυρίου τῆς τελευταίας ταύτης οἰκίας κατεδαφισαντος ἀκολούθως τὸ μεταξὺ δωμάτιον, τὰ παράθυρα τῆς πρώτης οἰκίας βλέπωσιν εἰς τὸν γυναικωνίτην τῆς δευτέρας οἰκίας, ὁ κύριος ταύτης δὲν δικαιῶται προφασιζόμενος τὸ μεταγενέστερον τῶν παραθύρων νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κλείσιν αὐτῶν ἢ τὴν ὀπισθόποτε ἀπο-

κοπήν τῆς θέας ἀπὸ τὸν κύριον τῆς ἄλλης οἰκίας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῆς προσγινομένης αὐτῷ ζημίας.

*Ἀρθρ. 1210ον. Οὐδέτερος τῶν συγκυρίων ἐπικοίνου τοίχου δύναται νὰ ὑψώσῃ αὐτὸν, ἢ νὰ οἰκοδομήσῃ δωμάτιον ἢ τι ἄλλο ἐπ' αὐτοῦ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἄλλου, εἴτε ζημιούται ἐκ τούτου ὁ ἕτερος συγκύριος εἴτε μὴ.

*Ἐὰν ὅμως οἰκοδομῶν ἐπὶ τοῦ γηπέδου του θελήσῃ νὰ στηρίξῃ τὰς δοκοὺς τοῦ κτιρίου εἰς τὸν ἐπικόινον τοίχον, ὁ συγκύριος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

*Ἀλλ' ἐπειδὴ ὅσας δοκοὺς στηρίξῃ εἰς τὸν τοίχον ὁ εἰς, δικαιούται νὰ στηρίξῃ καὶ ὁ ἕτερος ἄλλας τόσας, ὁ πρῶτος ὀφείλει νὰ στηρίξῃ μόνον τὸ ἕμισυ τῶν ὅσων δοκῶν δύναται νὰ ὑποσαστάσῃ ὁ τοίχος καὶ οὐχὶ πλειοτέρας.

Καὶ ἐὰν στηρίζωνται ἐπὶ τοῦ τοίχου δοκοὶ ἴσαι κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ὁ εἰς συγκύριος δικαιούται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἕτερον θέλοντα νὰ προσθήσῃ καὶ ἄλλας.

*Ἀρθρ. 1211. Οὐδέτερος τῶν συγκυρίων ἐπικοίνου τοίχου δύναται νὰ ἀλλάξῃ τὰς θέσεις τῶν ἐπ' αὐτοῦ στηριζομένων δοκῶν μεταφέρων αὐτάς ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ ἢ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Δύναται ὅμως, ἐὰν αἱ δοκοὶ στηρίζωνται εἰς ὑψηλὸν μέρος, νὰ καταβιβάσῃ αὐτάς χαμηλότερα.

*Ἀρθρ. 1212ον. Ἐὰν τις παρὰ τὸ φρεῖον ἑτέρου κατασκευάσῃ ἀφοδευτήριον ἢ ὑπόνομον ἀφοδευτηρίου ἐξ οὗ μολύνεται τὸ ὕδωρ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς βλάβης ταύτης.

*Ἐὰν δὲ ἦναι ἀδύνατος ἢ ἐξάλειψις τῆς βλάβης καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, κλείεται ὀλοτελῶς τὸ ἀφοδευτήριον, ἢ ἡ ὑπόνομος.

*Ἐπίσης ἐὰν παρὰ τὸ ὕδραγωγεῖόν τινος, ἕτερός τις κατασκευάσῃ ὑπόνομον ἢς αἱ ἀκαθαρσίαι φθάνουσαι μέχρι τοῦ ὕδατος προξενούσιν ὑπέρογκον βλάβην, ἢ ὑπόνομος αὕτη κλείεται καθ' ὀλοκληρίαν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος τρόπος πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΟΔΩΝ (1).

"Αρθρ. 1213ον. Ἐχων τις δύο οἰκίας κειμένας κατέναντι ἀλλήλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ θέλων νὰ ἐνώσῃ αὐτάς διὰ γεφύρας κωλύεται.

'Ἄλλ' ἀφοῦ κατασκευασθῇ ἡ γέφυρα, δὲν κατεδαφίζεται, ἐὰν δὲν ἐνοχλῇ τοὺς διαβάτας.

Αἱ τοιαῦται ὅμως γέφυραι καὶ ἐξῶσται, οἷτινες κατασκευάσθησαν ἐπὶ λεωφόρου ἤτοι δημοσίας ὁδοῦ δὲν δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν.

'Ἐπομένως δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐπανόρθωσις τῆς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ κατασκευασθείσης γεφύρας μετὰ τὴν κατάπτωσιν αὐτῆς.

"Αρθρ. 1214ον. Οἱ ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ χαμηλοὶ ἐξῶσται καὶ ἄλλαι ἐξοχαί, ὄχληραι εἰς τοὺς διαβάτας ἀποκόπτονται καὶ ἂν ἀκόμη σώζονται ἐξ ἀμνημονεύτου.

"Ορα καὶ ἄρθρον 7.

"Αρθρ. 1215ον. Θέλων τις νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν δύναται νὰ κατασκευάσῃ τὸν ἀναγκαιοῦντα πηλὸν εἰς ἄκραν τινὰ τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως καὶ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῇ τοὺς διαβάτας.

"Αρθρ. 1216ον. Ἐν ἀνάγκῃ δύναται διὰ βασιλικῆς διαταγῆς νὰ ληθῇ τὸ κτῆμά τινος πληρονομένης τῆς ἀξίας του καὶ νὰ προστεθῇ εἰς τὴν ὁδόν.

'Ἄλλ' ἐνόσφ δὲν πληρωθῇ ἡ ἀξία, δὲν λαμβάνεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου τὸ κτῆμα.

"Ορα ἄρθρον 251 καὶ 262.

"Αρθρ. 1217ον. Δύναται τις νὰ ἀγοράσῃ παρὰ τοῦ δημοσίου πληρόνων τίμημα κατ' ἐκτίμησιν, (τὴν ἀποτίμησιν) τὸ περιττόν

(1) Ἦτοι περὶ ἐπιχειρήσεως νέων ἔργων ἐπὶ ὁδῶν. Σημ. Μετρο.

μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ προσθέσῃ αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐὰν δὲν βλάπτωνται ἐκ τούτου οἱ διαβάται.

*Ἀρθρ. 1218ον. Ἐκαστος δύναται ν' ἀνοίξῃ ἐκ νέου θύραν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ.

*Ἀρθρ. 1219ον. Ὁ μὴ ἔχων δικαίωμα διαβάσεως δι' εἰδικῆς ὁδοῦ δὲν δύναται ν' ἀνοίξῃ θύραν ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης.

*Ἀρθρ. 1220. Ἡ εἰδικὴ ὁδὸς θεωρεῖται ὡς ἐπίκοινον κτῆμα ὄλων τῶν ἐχόντων ἐπ' αὐτῆς δικαίωμα διαβάσεως.

Οὐδείς ὅθεν τῶν συγκυρίων δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ νέον τι ἔργον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν λοιπῶν, εἴτε ἐπιβλαβὲς εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο, εἴτε μὴ.

*Ἀρθρ. 1221ον. Κτίζων τις τῶν συγκυρίων εἰδικῆς ὁδοῦ νέαν οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης δὲν δύναται νὰ διευθύνῃ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἀπὸ τῆς στέγης ὕδατα τῆς οἰκίας, ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν συγκυρίων του.

*Ἀρθρ. 1222ον. Κλείων τις τὴν ἐπὶ εἰδικῆς ὁδοῦ θύραν του, δὲν ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα διαβάσεως δι' αὐτῆς.

Ἐπομένως καὶ αὐτὸς καὶ ὁ νέος κύριος τῆς οἰκίας, ἐὰν ἐπωλήθῃ δικαιοῦνται νὰ ἀνοίξωσιν αὐθις τὴν θύραν.

*Ἀρθρ. 1223ον. Τὸ συνωστιζόμενον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ πλήθος τῶν διαβατῶν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν εἰδικὴν ὁδόν.

Ἐπομένως οἱ συγκυριοὶ εἰδικῆς ὁδοῦ δὲν δύνανται συμρωνοῦντες νὰ πωλήσωσιν αὐτήν.

Οὔτε νὰ διανεμηθῶσιν αὐτήν.

*Ἄλλ' οὔτε νὰ κλείσωσι τὴν εἴσοδον αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ (ΔΟΥΛΕΙΑΣ) ΔΙΑΒΑΣΕΩΣ

ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΡΟΗΣ.

*Ἀρθρ. 1224ον. Ἐν ταῖς δικαιώμασι διαβάσεως, ὑδραγωγείου καὶ

ἐκροῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρχικὴ κατάστασις· δηλαδή τὰ τοιαῦτα δικαιώματα μένουσι καὶ διατηροῦνται ὡς εὐρέθησαν ἐξ ἀμνημονεύτου.

Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τὸ ἐξ ἀμνημονεύτου ὑπάρχον διατηρεῖται ἐν ἡ εὐρέθῃ ἀνεκαθεν καταστάσει.

Καὶ δὲν μεταβάλλεται ἐνόσω δὲν παρουσιασθῇ ἀπόδειξις ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου.

Ἄλλ' ἡ ἐξ ἀμνημονεύτου ὑπάρχουσα παράνομος κατάστασις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Δηλαδή τὸ παράνομος κατασκευασθὲν καὶ ἂν ἐξ ἀμνημονεύτου σώζηται δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν· διὸ ἐξαλείφεται ἡ ἐξ αὐτοῦ πηγάζουσα βλάβη, ἐὰν ἦναι ὑπέρογκος.

Ὅρα ἄρθρον 27.

II. X. Ἐὰν αἱ ἀκαθαρσίαι οἰκίας τινὸς χύνωνται εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν, βλάπτουσαι τοὺς διαβάτας, ἡ τοιαύτη βλάβη αἴρεται ἐκ τοῦ μέσου χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐξ ἀμνημονεύτου χρόνου χρόνου ὑπαρξίς τῆς ἐπιζημιῶ ταύτης καταστάσεως.

Ἄρθρ. 1225ον. Ὅταν ἔχει τις δικαίωμα διαβάσεως δι' ἄλλοτρίου γηπέδου, ὁ κύριος τοῦ γηπέδου τούτου δὲν δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ αὐτῷ τὴν διάβασιν.

Ἄρθρ. 1226ον. Ὁ δίδων ἄδειαν ἐτέρω πρὸς χρῆσιν καὶ καταναλώσιν (αὐτὴ πᾶσιν) ἰδιοῦ αὐτοῦ πράγματος δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτὴν ὅταν θέλῃ.

Δηλαδή ἡ ἄδεια καὶ ἡ συγκατάθεσις τινος δὲν ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ ἀνέχηται διὰ παντὸς τὴν ἐκ τῆς συγκαταθέσεώς του ταύτης πηγάζουσαν βλάβην.

Ἐὰν ὅθεν χωρὶς νὰ ἔχη τις δικαίωμα διαβάσεως δι' ἄλλοτρίας γῆς διαβαίῃ δι' αὐτῆς ἐπὶ τινὰ χρόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ κυρίου αὐτῆς, οὗτος δύναται ὅποτεν θέλῃ νὰ τῷ ἀπαγορεύσῃ τὴν διάβασιν.

Ἄρθρ. 1227ον. Ἐὰν ἔχοντός τινος δικαίωμα διαβάσεως δι' ὠρισμένου μέρους ἄλλοτρίας γῆς, ὁ κύριος τῆς γῆς ταύτης ἐγγεῖρη οἰκοδομήν ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου, τῇ συγκαταθέσει αὐτοῦ, οὗτος ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς διαβάσεως καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ

κινήση ἀγωγὴν περὶ αὐτοῦ κατὰ τοῦ κυρίου τῆς γῆς.

*Ὁρα ἀρθρον 51.

*Ἀρθρ. 1228ον. Ἐάν ὁ ἀλλὰξ ἢ τὸ ὑδραγωγεῖον τινος διέρχεται δικαιοματικῶς (κατὰ δουλείαν) δι' ἀλλοτρίας γῆς, ὁ κύριος τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ἔχοντα τὴν δουλείαν ταύτην: δὲν ἀφίρω εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διέρχεται τὸ ὕδωρ σου διὰ τῆς γῆς μου.

Καὶ ὅταν ταῦτα χρήζωσιν ἐπισκευῆς, ὁ κύριος αὐτῶν εἰσέρχεται, ἐάν ᾖναι δυνατὸν εἰς αὐτὰ καὶ τὰ διορθῶναι.

*Ἄλλ' ἐάν ᾖναι ἀδύνατος ἡ ἐπισκευὴ αὐτῶν χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ κύριος αὐτῆς ἀπαγορεύῃ τὴν εἴσοδον, ὁ δικαστὴς ὑποχρεοῖ αὐτὸν ἢ νὰ δώσῃ ἄδειαν πρὸς εἴσοδον, ἢ νὰ διορθῶσιν αὐτὸς τὸ ὑδραγωγεῖον ἢ τὸν αὐλακα.

*Ἀρθρ. 1229ον. Ἐάν τὰ ἀπὸ τῆς στέγης ὕδατα οἰκίας τινὸς στάζωσιν ἐξ ἀμνημονεύτου ἐπὶ τῆς γειτονικῆς οἰκίας, ὁ κύριος ταύτης δὲν δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸν γείτονά του: εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἀφίρω νὰ στάζωσι τὰ ὕδατα τῆς οἰκίας σου ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μου.

*Ἀρθρ. 1230ον. Ἐάν τὰ ἀπὸ τῆς στέγης ὕδατα τῶν ἐπὶ τινος ὁδοῦ οἰκιῶν χύνωνται ἐξ ἀμνημονεύτου εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ ἐκεῖθεν βέωσι διὰ τοῦ κάτωθι κειμένου γηπέδου, ὁ κύριος τοῦ γηπέδου δὲν δύναται νὰ κλείσῃ τὸν διὰ τῆς γῆς αὐτοῦ διερχόμενον ὁχετὸν τῶν ὑδάτων.

Ἐάν δὲ κλείσῃ αὐτὸν, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἀνοίγει αὐτὸν καὶ τὸν ἐπαναφέρει εἰς τὴν ἐξ ἀμνημονεύτου κατάστασίν του.

*Ἀρθρ. 1231ον. Οὐδεὶς δύναται νὰ κάμῃ νὰ στάζωσι τὰ ἀπὸ τῆς στέγης ὕδατα τοῦ κεινοτομηθέντος δωματίου αὐτοῦ ἐπὶ ἀλλοτρίας οἰκίας.

*Ἀρθρ. 1232ον. Οὔτε ὁ κύριος οἰκίας τινὸς οὔτε ὁ ἀγοραστὴς αὐτῆς πωληθείσης, δύναται νὰ ἐμποδίσωσι τὴν δι' αὐτῆς διάβασιν τῆς κατὰ δουλείαν ὑπαρχούσης ὑπόνομου, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀφίρωσιν ἐλευθέραν τὴν ἐκροὴν ὡς πρότερον.

*Ἀρθρ. 1253ον. Ἐάν ἡ κατὰ δουλείαν διὰ τινος οἰκίας διερχομένη ὑπόνομος πληρωθῇ, ἢ διαρρήχθῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου προξενεῖται

υπέρογκος βλάβη εις τὸν κύριον τῆς οἰκίας, ὁ κύριος τῆς ὑπονόμου
υποχρεοῦται νὰ ἐξαλείψῃ τὴν βλάβην ταύτην.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ ΚΟΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΙΝΑ ΕΙΣΙ ΚΟΙΝΑ ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ (حاج موبدخ) (1)

ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΟΥΧΙ.

*Αρθρ. 1234ον. Τὸ ὕδωρ, τὸ χόρτον καὶ τὸ πῦρ εἶναι τοῖς πᾶσι
κοινά.

Πάντες οἱ ἄνθρωποι ὡς πρὸς τὰ τρία ταῦτα πράγματα εἶναι
συγύριοι.

(1) Τὸ حاج موبدخ εἶναι τὸ μέσον τοῦ فرض φαρξ καὶ τοῦ حرام
χαράμ. Φαρξ εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενον
καθῆκον, οἷον ἡ προσευχή κτλ. τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις συνεπάγεται
ψυχικὴν ὠφέλειαν. χαράμ εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαγο-
ρευόμενον ὡς πρόξενον ψυχικῆς βλάβης οἷον ἡ πόσις οἴνου κτλ. (τὸ
ἕνα γένη τῶν βυζαντινῶν) μوبدخ δὲ, πᾶν ὅ,τι οὔτε ἐπιβάλλει οὔτε
ἀπαγορεύει ὁ νόμος καὶ ἐπομένως ἕκαστος δύναται νὰ πράξῃ ἄνευ
μὲν ἐλπίδος ἀμοιβῆς, ἀλλὰ καὶ ἄνευ φόβου ψυχικῆς βλάβης : τὸ
θεμιτόν.

Καὶ αὕτη μὲν ἡ σημασία τοῦ μوبدخ ὑπὸ τὴν θρησκευτικὴν
ἔποψιν, ὑπὸ δὲ τὴν ἀστυνομικὴν σημαίνει πᾶν ὅ,τι οὐδεὶς νόμος
ἀπαγορεύει τὴν πράξιν τὴν ὁποίαν ἐκτελῶν τις οὐδένα νόμον πα-
ραβαίνει· τὸ ἔργον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου πᾶντες ἔχουσιν ἴσα

*Αρθρ. 1235ον. Τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ρέοντα ὕδατα οὐδενὸς κτήμα-
εἰσι.

*Αρθρ. 1236ον. Τὰ φρέατα τὰ ὅποια μὴ ὄντα προϊόν τῆς ἐργα-
σίας ὠρισμένου ἀτόμου χρησιμεύουσιν ἀνεκαθεν εἰς τὰς ἀνάγκας
τοῦ λαοῦ, εἰσὶν ἐκ τῶν κοινῶν τοῖς πᾶσι πραγμάτων.

*Αρθρ. 1237ον. Αἱ θάλασσοι καὶ αἱ μεγάλαὶ λίμναι εἶναι κοινὰ
πράγματα.

*Αρθρ. 1238ον. Ἐκ τῶν ποταμῶν κοινοὶ εἶναι οἱ μὴ ἰδιόκτητοι,
ἤτοι οἱ μὴ ὄντες διανεμημένοι εἰς πρόσωπά τινα διότι τῶν τοιού-
των ποταμῶν ἡ κυριότης ἀνήκει εἰς τὴν κοινότητα τῶν προσώπων
τούτων.

Κοινοὶ ποταμοὶ εἶναι παραδείγματος χάριν ὁ Νεῖλος, ὁ Δούναβις,
ὁ Τάξος (ποτ. τῆς Θράκης παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν).

*Αρθρ. 1239ον. Οἱ ἰδιόκτητοι ποταμοὶ, ἤτοι οἱ ὡς ἀνωτέρω
διανεμημένοι εἶναι δύο εἰδῶν.

Τοῦ πρώτου εἴδους εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ποταμοὶ ὧν τὸ ὕδωρ εἶναι
κεχωρισμένον καὶ διανεμημένον μεταξὺ τῶν κοινῶν.

Ἀλλὰ μὴ ἀφανιζόμενον ὁλοκλήρως ἐντὸς τῶν γαιῶν αὐτῶν ἐξέρ-
χεται, τὸ περισσεῦον, καὶ ρέει εἰς μέρη κοινὰ, ἤτοι εἰς ἀδεσπότους
γαίας.

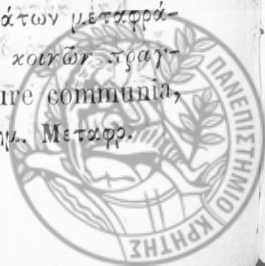
Οἱ τοῦ εἴδους τούτου ποταμοὶ εἰσὶν ὑπὸ μίαν ἔποψιν κοινοὶ, δι' ὃ
δίδονται καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ ἐπωνυμία αὕτη.

Εἰς τούτους δὲ δὲν ἰσχύει τὸ γειτονικὸν δικαίωμα προτιμῆσεως
(*حق السبق*).

Τοῦ δευτέρου εἴδους εἶναι οἱ ἐντελῶς ἰδιόκτητοι ποταμοὶ, τῶν

δικαιώματα, ἐπομένως τὸ κοινὸν τοῖς πᾶσι καὶ τὸ ἀδέσποτον πρᾶγ-
μα, τὸ ὅποιον ἕκαστος δύναται νὰ οἰκαιοποιηθῇ. Διὰ τοῦτο τὸ
حق السبق ἀρκετὶ ἰππχά—κοινωνία θεμιτῶν πραγμάτων μεταφρά-
ζομεν: *Περὶ τῶν γενικῶς κοινῶν ἢ ἀπλῶς Περὶ κοινῶν πραγ-
μάτων*. Οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμαζον ταῦτα *naturali jure communia*,
φυσικῶ δικαίῳ κοινὰ, ἢ φύσει κοινὰ.

Σημ. Μεταφρ.

ὁποίων τὸ ὕδωρ εἶναι κεχωρισμένον καὶ διανεμημένον εἰς τὰς γαίας ὠρισμένων τινῶν προσώπων.

Καὶ ἀφανιζόμενον ὀλοκλήρως ἐντὸς τῶν γαιῶν αὐτῶν δὲν ἐξέρχεται εἰς ἀδέσποτον τόπον.

Μόνον ἐπὶ τῶν τοιούτων ποταμῶν ἰσχύει τὸ γειτονικὸν δικαίωμα προτιμῆσεως.

*Ἄρθρ. 1240ον. Ὁ πηλὸς τὸν ὅποιον φέρει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ κτήμα του ἀνήκει εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.

Οὐδεὶς ἄλλος δικαιούται νὰ μετάρχη αὐτοῦ.

*Ἄρθρ. 1241ον. Ὅπως τὰ ἐν ἀδεσπότῳ γῆ αὐτοφυῆ χόρτα, οὔτω καὶ τὰ ἐν τῷ κτήματι τινος ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἄνευ αἰτίας αὐτοῦ φύσμενα εἶναι κοινά.

Ἐὰν ὅμως εἰς τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἔδωκεν αἰτίαν ὁ κύριος τοῦ κτήματος, ἤτοι ἐὰν προπαρεσκεύασεν ὅπωςδήποτε τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν χόρτων ποτιζων παρ. χάρ. αὐτήν, ἢ περιζωννύων διὰ τάφρου, τὰ ἐν τῇ γῆ ταύτῃ παραχθέντα φυτὰ εἶναι κτήμα αὐτοῦ.

Οὐδεὶς ἄλλος δικαιούται νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν.

Καὶ ἂν λαβῶν καταναλώσῃ ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν.

*Ἄρθρ. 1242ον. Χόρτα λέγονται τὰ ἄνευ στελέχους φυτὰ, ὥστε ὁ ὅρος οὔτος δὲν περιλαμβάνει καὶ τὰ δένδρα.

Καὶ ὁ ἄμανίτης θεωρεῖται ὡς χόρτον.

*Ἄρθρ. 1243ον. Τὰ ἐπὶ τῶν κοινῶν ὄρέων, ἤτοι ἐκείνων τῶν ὄρέων τὰ ὅποια δὲν περιῆλθον εἰς τὴν κυριότητά τινος αὐτοφυῆ δένδρα εἶναι κοινά.

*Ἄρθρ. 1244ον. Τὰ ἐν τῷ κτήματι τινος αὐτοφυῶς παραγόμενα δένδρα εἰς αὐτὸν ἀνήκουσιν.

Ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ κόψῃ αὐτά.

Κόπτων δὲ ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν.

*Ἄρθρ. 1245ον. Ὅταν ἐγκεντρίσῃ τις δένδρον τι, καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἐγκεντρίσματος παραχθεὶς βλαστὸς καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ εἰσὶ κτήμα τοῦ κεντρίσαντος.

*Ἄρθρ. 1246ον. Τὸ προϊόν τοῦ σπόρου ὃν ἔσπειρέ τις δι' ἑαυτὸν,

αὐτοῦ κτῆμα εἶναι καὶ οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ αὐτό.

*Αρθρ. 1247ον. Ἡ ἄγρα εἶναι κοινή· (θεμιτὴ ὄρα τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ τίτλου τούτου σημείωσιν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΚΑΘ' ΟΥΣ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ Ἡ ΚΥΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

*Αρθρ. 1248ον. Αἱ αἰτίαι ἧτοι οἱ τρόποι τῆς ἀποκτήσεως τῆς κυριότητος εἶναι τρεῖς.

Α'. Μεταβίβασις αὐτῆς ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ὡς γίνεται διὰ τῆς ἀγοραπωλησίας, τῆς δωρεᾶς κλπ.

Β'. Διχοχῆ, ἧτοι ἐγκατάστασις τινος εἰς τὸν τόπον ἄλλου ὡς ἐν τῇ κληρονομίᾳ· καὶ

Γ'. Κατάληψις πράγματος φύσει κοινοῦ, μὴ ἔχοντος κύριον. Τὴν κατάληψιν ἐκληπτέον οὐ μόνον κυριολεκτικῶς, ἀλλὰ καὶ μεταφορικῶς. Ὅπως γίνεται τις κύριος τοῦ πράγματος ὅπερ ἔλαβε καὶ κρατεῖ εἰς χεῖρας, οὕτως εἶναι κύριος καὶ τοῦ ὀμβρίου ὕδατο λ. χ. ὅπερ συνήχθη ἐντὸς τοῦ ἀγγείου ὅπερ ἔθηκε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐπίσης τρόπος καταλήψεως εἶναι καὶ ἡ προπαρσκευὴ τῶν μέσων διὰ τὴν σύλληψιν ἄγρας, οἷον ἡ στήσις παγίδος.

*Αρθρ. 1249ον. Ὁ καταλαβὼν, ἧτοι ὑπαγαγὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, κοινὸν πρᾶγμα γίνεται ἀπόλυτος κύριος αὐτοῦ.

Π. Χ. Τὸ ὕδωρ ὅπερ ἔθηκε τις εἰς ὕδριαν ἢ ἄλλο ἀγγεῖον ἐκ ποταμοῦ εἶναι κατειλημμένον καὶ ἐπομένως εἶναι περιουσία αὐτοῦ. Οὐδεὶς δὲ ἄλλος δικαιούται νὰ ὠρεληθῇ ἐξ αὐτοῦ.

Καὶ ἐάν τις λαβὼν καταναλώσῃ αὐτὸ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κυρίου ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν.

*Αρθρ. 1250ον. Ἐν τῇ καταλήψει πρέπει νὰ συνυπάρχῃ καὶ ἡ πρόθεσις (ψυχῇ δεσπότου καταλαμβάνειν δεῖ).

Ἐάν τις ὕθεν θέσῃ που ἔν ἀγγεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συλλέξῃ ὄμβριον ὕδωρ, τὸ ἐν αὐτῷ πεσὸν ὕδωρ εἶναι περιουσία τοῦ θέσαντος τὸ ἀγγεῖον.

Ἐπίσης καὶ τὰ ἐν τῇ πρὸς συλλογὴν ὑδάτων κατασκευασθείσῃ δεξαμενῇ συρρέουσάντα ὕδατά εἰσι περιουσία τοῦ κατασκευάσαντος τὴν δεξαμενῆν.

Ἄλλὰ τὰ ἐν τῷ ἀγκώπῳ τεθέντι που ἀγγεῖῳ συλλεγέντα ὄμβρια ὕδατα δὲν εἶναι περιουσία τοῦ θέσαντος τὸ ἀγγεῖον.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο δύναται ἄλλος τις νὰ λάβῃ καὶ καταστήσῃ ἰδίαν περιουσίαν

Ἔρχ. ἄρθρον 2.

Ἄρθρ. 1251ον. Διὰ νὰ θεωρηθῇ ὡς κατειλημμένον ἦτοι ὡς περιελθὸν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐξουσίαν τινὸς τὸ ὕδωρ, δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀείζωον (ἀέννηον).

Τὸ ὕδωρ ὕθεν ἀειβρύτου φρέατος δὲν εἶναι κατειλημμένον.

Ἐπομένως ἐάν τις λάβῃ καὶ καταναλώσῃ τὸ ἐν τοιοῦτῳ φρέατι ἀνθρῦσαν ὕδωρ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κυρίου τοῦ φρέατος, δὲν ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ὡσαύτως δὲν θεωρεῖται ὡς κατειλημμένον τὸ ἐν ταῖς δεξαμεναῖς ἀέννηον ὕδωρ, ἐκεῖνο δηλαδὴ ὕπερ ἀκαταπαύστως ἀνανεοῦται ἐξερχομένης ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς ποσότητος, ἣτις εἰσέρχεται ἐκ τοῦ ἐτέρου.

Ἄρθρ. 1252ον. Τὰ αὐτοφυῆ φυτὰ θεωροῦνται ὡς κατειλημμένα ἦτοι ὡς καταστάναντα ιδιόκτητα ἅμα ὡς συλλεχθῶσι καὶ δεθῶσιν εἰς δεμάτια.

Ἄρθρ. 1253ον. Ἐκαστος δύναται νὰ ξυλεύηται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν κοινῶν ὁρέων αὐτοφυῶν δένδρων.

Καὶ μόνον διὰ τῆς συλλογῆς γίνεται κύριος τῶν ξύλων.

Δὲν ἀπαιτεῖται καὶ νὰ δέσῃ αὐτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΩΝ.

*Αρθρ. 1254ον. Ἐκαστος δύναται νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰς ὠφελείας τοῦ κοινοῦ πράγματος. Ἄλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον, ἵνα μὴ γίνεταί προξενος ζημίας εἰς ἄλλους.

*Αρθρ. 1255ον. Οὐδείς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἄλλον ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του τὸ κοινὸν πρᾶγμα.

*Αρθρ. 1256ον. Ἐκαστος δύναται νὰ βάλῃ τὰ ζῶά του νὰ φάγωσι τὰ ἐπὶ τῶν ἀδεδεσπότην ὁρέων αὐτοφυῆ χόρτα καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του ὅσα θέλει ἐξ αὐτῶν.

*Αρθρ. 1257ον. Καὶ τὰ ἐν ἰδιοκτίτῳ ἀγρῷ αὐτοφυῶς καὶ ἄνευ αἰτίας τοῦ ἰδιοκτῆτου παραγόμενα χόρτα εἶναι κοινά, ἀλλ' ὁ κύριος τοῦ κτήματος δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τοῖς ἄλλοις τὴν εἰς αὐτὸ εἴσοδον.

*Αρθρ. 1258ον. Ἐάν τις λάβῃ τὰ ξύλα τὰ ὅποια ἕτερος συλλέξας ἐπὶ κοινοῦ ὅρου ἀρῆκεν ἐκεῖ, ὁ συλλέξας αὐτὰ δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

*Αρθρ. 1259ον. Ἐκαστος δύναται νὰ συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπὶ κοινῶν ὁρέων καὶ ἀδεδεσπότην τόπων καὶ βοσκοσείμων γαιῶν εὐρισκομένων ἀδεδεσπότην δένδρων.

*Αρθρ. 1260ον. Ὅταν μισθώσῃ τις ἕτερον διὰ νὰ συλλέξῃ αὐτῷ ξύλα ἀπὸ χέρσων τόπων, ἢ νὰ ἀγρεύσῃ δι' αὐτὸν, τὰ ξύλα τὰ ὅποια συνέλεξε καὶ ἡ ἄγρυα ἦν συνέλαβεν ὁ μισθωτὸς ἀνήκουσιν εἰς τὸν μισθωσάμενον.

*Αρθρ. 1261ον. Ὁ ἀνάψας πῦρ ἐν τῷ ἰδίῳ κτήματι δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τοῖς ἄλλοις νὰ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς πυρᾶς.

Ὅταν ὅμως ἀνάψῃ τις πῦρ εἰς χέρσον τόπον μὴ ἰδιόκτητον, ἕκαστος δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτοῦ.

Δηλαδή δύναται :

Νὰ θερμανθῇ εἰς αὐτό.

Καὶ νὰ ράψῃ τι εἰς τὸ φῶς αὐτοῦ.

Καὶ νὰ ἀνάψῃ τὴν λυχνίαν του ἐξ αὐτοῦ.

Χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ὁ κύριος τοῦ πυρός.

Ἄλλὰ δὲν δύναται νὰ λάβῃ οὔτε ἓνα ἄνθρακα ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀνάψαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 1262ον. Ὑδρευσις εἶναι ἡ σειρὰ τὴν ὑποίαν ἔχει τις διὰ νὰ ὠφελῆται ἐκ τινος ὕδατος, ποτίζων ἀγρὸν ἢ ζῶα.

Ἄρθρ. 1263ον. Δικαίωμα πόσεως εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ πίνειν ὕδωρ.

Ἄρθρ. 1264ον. Ὅπως ἀπολαμβάνει ἕκαστος τὰς ὠφελείας τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ φωτός, οὕτω δύναται νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ τὰς ὠφελείας τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν μεγάλων λιμνῶν.

Ἄρθρ. 1265ον. Ἐκαστος δύναται νὰ ἀρδεύῃ τὰς γαίας αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀδεσπότην ποταμῶν.

Δύναται ἐπίσης νὰ ἀνοίξῃ καὶ αὐλάκα διὰ τὴν ἀρδευσιν ταύτην, καθὼς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδρομύλου.

Ἄλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ βλάβῃ τινά.

Ἐὰν ὁμως ἡ τοιαύτη μεταφορὰ τοῦ ὕδατος προξενῇ εἰς τὸν λαὸν βλάβην, οἷα εἶναι πλημμύρα τοῦ αὐλάκος ἢ ἀποκόπτη ὀλοκλίβρωσ τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, ἢ καθιστᾷ ἀδύνατον τὸν πλοῦν εἰς τὰ πλοῖα ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 1266. Ἐκ τοῦ μὴ κατειλημμένου ὕδατος πάντες οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ ζῶα ἔχουσι δικαίωμα πόσεως (δύνανται νὰ πίνωσι).

Ἄρθρ. 1267. Δικαίωμα ὑδρεύσεως ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ποταμῶν ἔτσι ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ρεϊθρῶν ἔχουσι μόνον οἱ κύριοι αὐτῶν.

Οἱ λοιποὶ δὲν ἔχουσιν εἰμὴ δικαίωμα πόσεως ἐξ αὐτῶν.

Συνεπῶς οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἀρδεύῃ τὰς γαίας αὐτοῦ ἄνευ

ἀδείας, ἐκ τοῦ εἰς κοινότητά τινα ἀνήκοντος ποταμοῦ, ἢ αὐλακος, ἢ ὑπογείου ὀχετοῦ, ἢ φρέατος.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἔχει δικαίωμα πόσεως, δύναται νὰ πῖη ὕδωρ ἐξ αὐτοῦ.

Ἐπίσης δύναται νὰ φέρῃ καὶ ποτίσῃ καὶ τὰ ζῶα αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἦναι τόσον πολλὰ ὥστε νὰ ὑπάρχῃ φόβος μὴ κατακρημνισθῇ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, ἢ τοῦ αὐλακος, ἢ τοῦ ὀχετοῦ.

Ἐσαύτως γίνεται νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν καὶ μεταφέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ τὸν κηπὸν τοῦ ὕδωρ δι' ὑδρίας, ἢ βαρελίου.

Ἄρθρ. 1268. Ὁ κύριος κτήματος ἐν ᾧ ὑπάρχει δεξαμενὴ ἢ φρέαρ ἀενάου ὕδατος, ἢ ποταμὸς, δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν θέλοντα νὰ εἰσέλθῃ καὶ πῖη ὕδωρ.

Ἐὰν ὁμοῦς δὲν ὑπάρχῃ πλησίον ἄλλο κοινὸν ὕδωρ, ὁ κύριος τοῦ κτήματος ὀφείλει ἢ νὰ χορηγήσῃ ὕδωρ εἰς τὸν ζητοῦντα, ἢ νὰ δώσῃ αὐτῷ ἄδειαν ἵνα εἰσέλθῃ καὶ λάβῃ.

Καὶ ἐὰν δὲν χορηγήσῃ αὐτῷ ὕδωρ ὁ κύριος τοῦ κτήματος δικαιούται νὰ εἰσέλθῃ καὶ λάβῃ ἐξ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ ἀζημιώτου.

Δηλαδή ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ μὴ βλάβῃ τὸ χεῖλος τῆς δεξαμενῆς, ἢ τοῦ φρέατος, ἢ τοῦ ποταμοῦ.

Ἄρθρ. 1269. Ὁ εἰς τῶν συγκυρίων ἐπικοινωνίῳ (1) ποταμοῦ δὲν δύναται νὰ ἀνοιξῇ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο ποτάμιον, ῥύακα δηλαδή ἢ αὐλακα, ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν λοιπῶν.

Οὔτε δύναται ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων ὠρισμένην σειρὰν του (νομπέτ تَبْطِ).

Ἐσαύτως δὲ δὲν δύναται τὸ εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἀναλογοῦν ὕδωρ νὰ καταναλώσῃ εἰς γαίας ἀνηκούσας εἰς ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα δικαίωμα ὑδρεύσεως ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐκείνου.

(1) Ἐπικοινωνίον ὀνομαζόμενον τὸ εἰς δύο ἢ πολλοὺς ἀνήκον ἰδιόκτητον πρᾶγμα, τὸ ἐταιρικόν (شركاء μούστερέκ) κοινὸν δὲ τὸ ἀδέσποτον, ἀπὸ τὸ ὅποιον πάντες ἐν γένει εἰ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα δύναται νὰ ὀφελῶνται (حاجه μούπάχ.)

Καί ἔάν οἱ λοιποὶ συγκύριοι συγκατατεθῶσιν εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν, ἀκολούθως καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοι τῶν δύνανται νὰ ἀνακαλέσωσι τὴν συγκατάθεσιν τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΓΑΙΩΝ.

*Ἀρθρ. 1270ον. Νεκρὰ γαῖαι λέγονται οἱ τόποι οἵτινες δὲν εἶναι οὐδενὸς κτῆμα, οὔτε βοσκὴ χωρίου ἢ κώμης τινος, ἢ δάσος ἀφεθὲν εἰς τοὺς κατοίκους πρὸς ξυλείαν (Glabli palatalik) καὶ κεῖνται μακρὰν τοῦ ἄκρου τῶν κατωκημένων τόπων.

Εἰσι δηλαδὴ τοσοῦτον μεμακρυσμένοι, ὥστε νὰ μὴ ἀκούεται ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν τελευταίων ἄκρων τοῦ χωρίου ἢ τῆς κώμης κειμένων οἰκιῶν ἢ φωνῆ μεγαλοφώνου ἀνθρώπου.

*Ἀρθρ. 1271ον. Αἱ πλησίον τῶν κατωκημένων τόπων γαῖαι ἀφίνονται εἰς τοὺς κατοίκους διὰ νὰ χρησιμεύωσιν αὐτοῖς, ὡς βοσκῆ, ἀλώνια καὶ τόποι ξυλείας.

Αἱ γαῖαι αὗται καλοῦνται γαῖαι ἀφειμένοι εἰς κοινὴν χρῆσιν (δημοτικαί).

*Ἀρθρ. 1272ον. Ὁ βασιλικὴ ἀδεία ἐκχερσώσας καὶ καλλιεργήσας μέρος γῆς νεκρῶς γίνεται κύριος αὐτοῦ.

Ἐάν δὲ ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἐπιτρέψῃ τινὶ νὰ καλλιεργήσῃ νεκρὰν γῆν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ νέμεται μόνον αὐτὴν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ᾖ καὶ κύριος αὐτῆς, ὁ τοιοῦτος δὲν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης πλείονα τῆς δοθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, ἤτοι ἔχει μόνον τὴν νομὴν αὐτῆς.

Οὐχὶ δὲ καὶ τὴν κυριότητα.

*Ἀρθρ. 1273ον. Ὁ καλλιεργήσας μέρος γῆς καὶ ἀφήσας τὸ λοιπὸν ἀκαλλιεργητὸν γίνεται κύριος τοῦ καλλιεργημένου μέρους, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ἀκαλλιεργήτου.

Ἐάν ὁμως ἐν τῷ μέσῳ τῶν γαιῶν ἄς ἐκαλλιεργήσῃ ἔμεινε μέρος τι χέρσον, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἀνήκει εἰς αὐτόν.

*Αρθρ. 1274ον. Ἐάν καλλιεργήσαντός τινος μέρος νεκρᾶς γῆς, ἔτεροι ἔλθοντες καλλιεργήσωσι τοὺς περὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ τόπους, ἡ ὁδὸς τοῦ ἐν τῷ μέσῳ κτήματος ὑπάρχει αὐτοδικαίως διὰ τοῦ τελευταίου καλλιεργηθέντος τόπου.

Δηλαδή διὰ τοῦ τόπου τούτου ἀνοίγεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

*Αρθρ. 1275ον. Καλλιέργεια τῆς γῆς εἶναι οὐ μόνον ἡ σπορὰ καὶ ἡ φύτευσις φυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄργωσις καὶ ἄρδευσις καθὼς καὶ ἡ ἄνοιξις αὐλακος ἢ ὄχετοῦ πρὸς ἄρδευσιν.

*Αρθρ. 1276ον. Ὁ περιτειχίζων μέρος νεκρᾶς γῆς ἢ ὑψῶν δι' ἀναχώσεως τὴν περιφέρειαν αὐτῆς εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ προσυλλάττηται ἀπὸ τὴν συρροὴν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, θεωρεῖται ὡς καλλιεργήσας τὸ μέρος ἐκεῖνο.

*Αρθρ. 1277ον. Τὸ περιφράττειν γῆν διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως λίθων ἢ ἀκανθῶν, ἢ κλάδων δένδρου, τὸ καθαρίζειν αὐτὴν ἀπὸ τὰ ἄγρια φυτὰ, ἢ καίειν τὰς ἐν αὐτῇ ἀκάνθας, ἢ τὸ ἀνοίγειν φρέαρ ἐν αὐτῇ δὲν ἀποτελοῦσι καλλιέργειαν, ἀλλ' ἀπλῆν περιφραξίν (1).

*Αρθρ. 1278ον. Ἐάν θερίσας τις ἐν τῇ νεκρᾷ γῇ χόρτα ἢ ἀκάνθια καὶ θέσας αὐτὰ περὶ τὴν γῆν καλύψῃ διὰ χώματος, χωρὶς ὅμως νὰ ὑψώσῃ τὴν περιφέρειαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ κωλύηται ἡ εἰσορῆ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, δὲν θεωρεῖται ὡς καλλιεργήσας, ἀλλ' ἀπλῶς ὡς περιφράξας τὴν γῆν.

*Αρθρ. 1279ον. Ὁ περιφράξας μέρος νεκρᾶς γῆς ἐπὶ τρία ἔτη ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ μέρους ἐκεῖνου.

Ἀπόλλυσιν ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐάν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν δὲν καλλιεργήσῃ τὸ μέρος.

Καὶ τότε δίδεται τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐτέρῳ πρὸς καλλιέργειαν.

*Αρθρ. 1280ον. Ὁ βασιλικῇ ἀδείᾳ ὀρύξας φρέαρ ἐν νεκρᾷ γῇ γίνεταί κύριος αὐτοῦ.

(1) *Ὁρα ἄρθρον 1052ον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

τῶν φρεάτων, ὑδραγωγείων, ἢ δένδρων τῶν ἀνοιχθέντων ἢ φυτευθέντων ἐπὶ νεκρᾶς γῆς βασιλικῆ ἀδεία.

*Ἀρθρ. 1281ον. Ἡ περίξ τοῦ φρέατος γῆ μέχρις ἐκτάσεως 40 πήχεων πανταχόθεν θεωρεῖται ὡς περιοχὴ αὐτοῦ, ἥτοι ἀποτελεῖ τὴν αὐλὴν τοῦ φρέατος.

*Ἀρθρ. 1282ον. Ἡ περιοχὴ τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων, ἥτοι τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἀναβρῦον τὸ ὕδωρ ῥεεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν περίξ αὐτῶν γῆν μέχρις ἐκτάσεως πεντακοσίων πήχεων πανταχόθεν.

*Ἀρθρ. 1283ον. Ἡ περιοχὴ τῶν μεγάλων ποταμῶν οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην συνεχοῦς καθαρισμοῦ, ἀποτελεῖται ἐξ ἑκατέρας ὀχθῆς ἀπὸ γῆν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους αὐτῶν, ὥστε τὸ ὅλον τοῦ πλάτους τῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν προσηρητημένης εἰς τοὺς τοιοῦτους ποταμοὺς γῆς εἶναι ἴσον πρὸς τὸ τοῦ ποταμοῦ.

*Ἀρθρ. 1284ον. Περιοχὴ μικρῶν ποταμῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην συνεχοῦς καθαρισμοῦ, οἷον αὐλάκων ὑδραγωγείων καὶ ὑπογείων ὀχετῶν, εἶναι τόπος μόνον τόπος ὅσος ἀρκεῖ εἰς τὴν ἐναπόθεσιν τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν λίθων τῶν ἐξαγομένων κατὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 1285ον. Ἡ περιοχὴ τῶν ὑπογείων ὀχετῶν (ὡς κανάτ) ὧν τὸ ὕδωρ ῥεεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς εἶναι ἴσον πρὸς τὸ τῶν πηγῶν, ἥτοι ἔχει πανταχόθεν ἕκτασιν πεντακοσίων πήχεων.

*Ἀρθρ. 1236ον. Ἡ περιοχὴ τῶν φρεάτων εἶναι κτῆμα τοῦ κυρίου αὐτῶν.

Οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἐξουσιάζῃ καὶ νεμηθῇ αὐτὴν καθ' οἷον-δήποτε τρόπον.

Ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἀλλοτρίου φρέατος οὐδεὶς δύναται νὰ ἀνοίξῃ ἄλλο φρέαρ. Καὶ ἂν ἀνοίξῃ κλείεται τὸ φρέαρ τοῦτο.

Αί αὐταί διατάξεις ισχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν περιοχὴν τῶν ποταμῶν καὶ τῶν υπογείων ὀχετῶν.

*Ἀρθρ. 1287ον. Ἐάν τις παρὰ τὴν αὐλὴν (τὴν περιοχὴν) ἄλλοτριῦ φρέατος ἀνοίξῃ βασιλικῆ ἀδείᾳ ἕτερον φρέαρ, ἢ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ δευτέρου τούτου φρέατος γῆ μέχρι 40 πήχεων ἀποτελεῖ τὴν περιοχὴν ἥτοι αὐτὴν αὐτοῦ.

Πρὸς τὸ μέρος ὅμως τοῦ προϋπάρχοντος φρέατος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν αὐλὴν τούτου.

*Ἀρθρ. 1288ον. Ἐάν ἀνοίξῃ τις φρέαρ ἔξω τῆς αὐλῆς ἑτέρου φρέατος καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ πρώτου ἔλθῃ εἰς τὸ δεύτερον, ὁ κύριος τοῦ πρώτου φρέατος δὲν ἔχει ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δευτέρου.

*Ἀπαράλλακτα ὅπως δὲν κλείεται τὸ ἐργαστήριον τὸ ἀνοιχθὲν πλησίον ἄλλου προϋπάρχοντος, ἐάν ἡ ἀνοίξις ἐκείνου ἠλάττωσε τὸ ἐμπόριον τούτου.

*Ἀρθρ. 1289ον. Τοῦ βασιλικῆ ἀδείᾳ ἐν νεκρᾷ γῆ φυτευθέντος δένδρου περιοχὴ εἶναι ἡ περὶ αὐτὸ γῆ μέχρις ἐκτάσεως πέντε πήχεων πανταχόθεν.

Οὐδεὶς ὅθεν ἄλλος δύναται νὰ φυτεύσῃ δένδρον ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης.

*Ἀρθρ. 1290ον. Τὰ χεῖλη τοῦ δι' ἄλλοτριας γῆς διερχομένου αὐλακος ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ,

*Ἀλλὰ τὰ χεῖλη ταῦτα ἐννοητέον τοσοῦτου μόνον πλάτους, ὅσον ἀρκεῖ ἵνα κρατῇ τὸ ὕδωρ ἐντὸς τῆς αὐλακος.

Ἐάν δὲ τὰ χεῖλη ᾖναι ὑψηλά, ὅλα τὰ ὑψωμένα μέρη ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ αὐλακος.

Ἐάν ὅμως οὔτε ὑψηλά ᾖναι τὰ χεῖλη, οὔτε ὑπάρχῃ τι ἀποδεικνύον εἰς τίνα τῶν δύο κυρίων ἀνήκουσι τὰ χεῖλη, τότε τεκμαιρόμεθα ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς.

Τοιαύτη ἀπόδειξις εἶναι λ. χ. ἡ ὑπαρξίς πεφυτευμένων δένδρων ἐπὶ τῶν χεϊλέων τοῦ αὐλακος.

Εἰς ὄντινα τῶν δύο ἀνήκουσι τὰ δένδρα εἰς ἐκείνον ἀνήκουσι καὶ τὰ χεῖλη.

*Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν τὰ χεῖλη ἀνήκουσιν εἰς τὸν

κύριον τῆς γῆς, ὁ κύριος τοῦ αὐλακος δικαιούται ὁσάκις καθαρίζει αὐτόν νὰ ἐναποθέτῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἐκ τοῦ αὐλακος ἐξαγόμενον πηλόν.

*Αρθρ. 1291ον. Τὸ φρέαρ, ὅπερ ἠνέφξέ τις ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γῆν δὲν ἔχει ἰδίαν περιοχὴν. Ὁ γείτων ὅθεν αὐτοῦ δύναται νὰ ἀνοίξῃ πλησίον τοῦ φρέατος ἐκείνου καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γῆν ἕτερον φρέαρ.

Ὁ κύριος τοῦ πρώτου φρέατος δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν λόγῳ ὅτι τὸ φρέαρ τοῦ γείτονος ἀφαιρεῖ τὸ ὕδωρ τοῦ ἰδικοῦ του φρέατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΑΣ.

*Αρθρ. 1292ον. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄγρῃσις, εἴτε διὰ τραυματοφόρου ὄργάνου (ὄπλου) οἶον ἡ λόγχη καὶ τὸ τουφέκιον, εἴτε διὰ σαρκοβόρου ζώου ἢ πτηνοῦ, οἶον οἱ κυνηγετικοὶ κύνες καὶ ἰέρακες.

*Αρθρ. 1293ον. Ἄγρα εἶναι τὰ ἄγρια ζῶα τὰ μὴ ἐξωκλειωμένα μὲ τὸν ἄνθρωπον.

*Αρθρ. 1294ον. Ὅπως τὰ ἡμέρα, οὕτω καὶ τὰ ἐξημερωθέντα ἄγρια δὲν ἀγρεύονται.

Ἐὰν ὅθεν συλληθῇ περιστέρα, ἔχουσα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἡμερότητας, ἢ ἰέραξ φέρων δέμα εἰς τὸν πύδα, ἢ ἔλαφος φέρουσα περιδέραιον εἰς εἰς τὸν λαιμόν, δὲν θεωροῦνται ὡς ἄγρα, ἀλλ' ὡς εὐρημα, διὸ ὁ συλλαβὼν αὐτὰ ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὸ εὐρημά του καὶ ν' ἀποδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ ἅμα παρουσιασθῆ.

*Αρθρ. 1295ον. Ἡ ἄγρα πρέπει νὰ ἦναι ἀπροσπέλαστος εἰς τὸν ἄνθρωπον· τουτέστι νὰ ἦναι εἰς θέσιν ὥστε νὰ δύναται νὰ φύγῃ καὶ σωθῆ εἴτε διὰ δρόμου, εἴτε διὰ πτήσεως.

Ἐὰν δὲ ἦναι εἰς θέσιν ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ σωθῆ φεύγουσα οἶον ἔλαφος πεσοῦσα εἰς λάκκον. τότε θεωρεῖται ὡς ἐξεληθοῦσα τῆς ἀγρευσίμου καταστάσεως.

*Αρθρ. 1296ον. Ὁ ἐκβαλὼν ἄγραν τινὰ τῆς ἀγρευσίμου καταστάσεως θεωρεῖται ὡς συλλαβὼν αὐτήν.

*Αρθρ. 1297ον. Ἡ ἄγρα ἀνήκει εἰς τὸν συλλαβόντα.

Π. Χ. Ἐάν τις κτυπήσας ἀγρεύσιμον ζῶον πληγώσῃ αὐτό εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς, γίνεται κύριος αὐτοῦ.

Ἐάν ὅμως πληγώσῃ αὐτό ὥστε ἡ πληγὴ νὰ μὴ ἐμποδίζῃ τὴν φυγὴν του, δὲν γίνεται κύριος αὐτοῦ καὶ ἐάν συλλάβῃ αὐτό ἕτερος, εἴτε κτυπῶν αὐτό, εἴτε δι' ἄλλου τρόπου, οὗτος γίνεται κύριος αὐτοῦ.

Ὅσα αὐτὸς ἐάν ζῶον κτυπηθὲν ὑπὸ τινος καὶ πεσὸν ἐγερθῇ αὐθις καὶ φύγῃ, ἕτερος δύναται νὰ συλλάβῃ καὶ ἀποκτήσῃ αὐτό φεύγον.

*Ἀρθρ. 1298ον. Ἐάν αἱ σφαιραὶ δύο κυνηγῶν προσβάλωσι συγχρόνως τὸ αὐτὸ κυνήγιον, τοῦτο ἀνήκει ἐξ ἡμισείας εἰς ἀμφοτέρους.

*Ἀρθρ. 1299ον. Ἐάν οἱ ὑπὸ δύο κυνηγῶν ἐξορμηθέντες κύνες συλλάβωσιν ὁμοῦ ἐν κυνήγιον τοῦτο ἀνήκει κοινῶς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κυρίους τῶν κυνῶν.

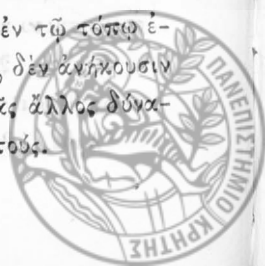
Ἐάν δὲ συλλάβωσι δύο τότε ἕκαστος λαμβάνει τὸ ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ συλληφθέν.

Ἐπίσης ὅταν ἐκ δύο κυνηγετικῶν κυνῶν ὁ μὲν εἰς καταβάλλῃ τὸ ζῶον, ὁ δὲ ἕτερος φονεύσῃ αὐτό, ἐάν ὁ πρῶτος κύων εἶχε καταβάλλει τὸ ζῶον εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς, ἡ ἄγρα ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦτου.

*Ἀρθρ. 1300ον. Τοὺς ἐν τῷ αὔλακι τινος εὕρισκομένους ἰχθύας οἵτινες δὲν συλλαμβάνονται, εἰμὴ διὰ τῆς ἀλιείας, δύναται νὰ ἀλιεύσῃ καὶ πᾶς ἄλλος, καὶ τότε οἱ ἀλιευθέντες ἰχθύες ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν.

*Ἀρθρ. 1301ον. Ἐάν τις ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀλιείας προπαρασκευάσῃ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ὕδατος τόπον τινὰ καὶ ἀφοῦ εἰσέλθωσι πολλοὶ ἰχθύς εἰς αὐτόν ἐλαττωθῇ τὸ ὕδωρ εἰς βαθμὸν ὥστε οἱ ἰχθύς νὰ συλλαμβάνονται ἄνευ ἀλιεύσεως, πάντες οὔτοι οἱ ἰχθύς ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν.

Ἐάν ὅμως ἕνεκα τῆς πλησμονῆς τοῦ ὕδατος οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἰχθύς δὲν συλλαμβάνονται εἰμὴ ἀλιευόμενοι, δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν προπαρασκευάσαντα τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ πᾶς ἄλλος δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα αὐτῶν ἀλιεῶν αὐτοῦς.

Ἄρθρ. 1302ον. Ἐάν εἰς οἰκίαν τινά εἰσέλθῃ ἀγρεύσιμον ζῶον ὁ οἰκοδεσπότης κλείων τὴν θύραν διὰ τὸ νὰ συλλάβῃ αὐτό, γίνεται κύριος αὐτοῦ.

Δεν γίνεται ὅμως κύριος αὐτοῦ πρὶν συλλάβῃ αὐτό καὶ μόνον διότι ἐκλείσει τὴν θύραν· ἀλλ' ἂν ἄλλος τις συλλάβῃ αὐτό ἐκεῖνος γίνεται κύριος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1303ον. Τὸ εἰς δῦκτιον ἢ παγίδα, ἢ ἄλλο τι, ἐπὶ σκοπῶ ἄγρας στηθέντα, συλληφθὲν ἀνήκει εἰς τὸν στήσαντα.

Ἐάν ὅμως συλληφθῇ τι εἰς δῦκτιον ὅπερ ὁ κύριός του ἤπλωσε πρὸς ζήρασιν, οὗτος δὲν γίνεται κύριος τοῦ συλληφθέντος.

Ὅπως καὶ τὸ εἰς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ γῆ τινος πεσὸν ζῶον ἀνήκει οὐχὶ εἰς τὸν κύριον τοῦ λάκκου, ἀλλ' εἰς τὸν λαβόντα αὐτό ἐκεῖθεν.

Ἐάν ὅμως ὁ κύριος τῆς γῆς ἠνέφξῃ τὸν λάκκον ἐπὶ σκοπῶ ἄγρας, τότε ἔχει ἐπικρατέστερον τῶν λοιπῶν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἄγρας.

Ὅρα ἄρθρ. 1250.

Ἄρθρ. 1304. Τὸ ἄγριον πτηνὸν ὅπερ ἔκτισε τὴν φωλεάν του καὶ ἔτεκεν ὡς ἐν κήπῳ δὲν ἀνήκει, διὰ τοῦτο, εἰς τὸν κύριον τοῦ κήπου.

Ἐπομένως ἂν ἕτερος λάβῃ ἐκεῖθεν τὰ ὡς ἢ τοὺς νεοσσοὺς τοῦ πτηνοῦ, ὁ κύριος τοῦ κήπου δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Ἐάν ὅμως προπαρασκευάσῃ τὸν κήπὸν του ἐπὶ τῷ σκοπῶ τοῦ νὰ ἔλθωσιν ἐκεῖ ἄγρια ζῶα καὶ γεννήσωσι, τότε τὰ ὡς ἢ τὰ νεογνά τῶν ἐκεῖ τεκόντων ζῶων ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 1305ον. Τὸ μέλι τὸ παραχθὲν ἀπὸ μελισσῶν ἀποκατασταθείσας ἐν ἰδιοκτῆτῳ κήπῳ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν προϊόντων τοῦ κήπου τούτου καὶ ἀνήκει εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.

Οὐδεὶς δύναται νὰ τῷ διαφιλονεικήσῃ αὐτό.

Ἄλλ' ὀφείλει ἵνα δώσῃ τὸ δέκατον τοῦ μέλιτος εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 1306ον. Αἱ ἐν τῇ κυφέλῃ τινὸς συναθροισθεῖσαι μέλισσαι θεωροῦνται ὡς πρᾶγμα κατειλημμένον (ἰδιοκτῆτον καταστάν).

Τὸ μέλι αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τῆς κυφέλῃς.

Ἄρθρ. 1307. Ἐάν ὁ ἐκ τῆς κυφέλῃς τινὸς ἐξελθὼν γόνος μελισ-

σῶν ἔλθῃεις ἄλλοτριαν οἰκίαν καὶ ὁ κύριος αὐτῆς λάβῃ αὐτόν, ὁ κύριος τοῦ γόνου δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσίν του.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝ ΒΑΡΩΝ
(ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΥΟ ΚΕΦΑΛΑΙΑ),

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΕΞΟΔΩΝ ΑΥΤΩΝ.

*Ἀρθρ. 1308. Ὅταν ἐπικοινωνῶν τι κτῆμα χρήξῃ ἐπισκευῆς, οἱ συγκυρίοι ἐπισκευάζουσιν αὐτὸ ἀπὸ κοινου ἀναλόγως τῶν μερίδων αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 1309. Ἐάν ὁ εἷς τῶν συνεταίρων τῆ ἀδείᾳ τοῦ ἑτέρου ἐπισκεύασῃ τὸ ἐπικοινωνῶν κτῆμα ἐξοδεύων τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ποσόν(1), ἔχει ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ συγκυρίου αὐτοῦ διὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦσαν μερίδα.

Δηλαδή ὅ,τι ἐκ τῶν ἐξόδων ἀναλογεῖ εἰς τὸν συγκυρίον του τὸ λαμβάνει ἀπὸ αὐτόν.

*Ἀρθρ. 1310. Ἀπόντος τοῦ ἐνὸς τῶν συγκυρίων ἐπικοινωνῶν κτήματος χρήζοντος ἐπισκευῆς, ὁ ἕτερος θέλων νὰ ἐπισκεύασῃ αὐτὸ λαμβάνει τὴν ἀδειαν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἡ δὲ ἀδεια τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν τοῦ ἀπόντος.

(1) معروف كادرى مقدارى عىنى τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον πραγματογνώμονες ἀποφαίνονται ὅτι ἀπαιτεῖται ἀπολύτως διὰ τινὰ ἀναπόφευκτον ἐπισκευὴν ἢ ἀνάγκην ἥτοι ἢ ἀναγκαῖα δαπάνη ἢ με οἰκονομίαν γινομένη.

Σημ. Μετρη.

Ὁ παρὼν δηλαδὴ συγκύριος ὅστις ἐπισκεύασε τὸ ἐπίκοινον κτῆμα τῇ ἀδείᾳ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς θεωρεῖται ὡς ἐπισκευάσας αὐτὸ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀπόντος καὶ ἐπομένως ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῷ μερίδα τῶν ἐξόδων.

*Ἄρθρ. 1311ον. Ὁ ἐπισκευάσας τὸ ἐπίκοινον κτῆμα αὐτογνωμόνως καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τοῦ συγκυρίου αὐτοῦ, ἢ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς θεωρεῖται ὡς δωρητής.

Δηλαδὴ δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν συγκύριον αὐτοῦ τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐξόδων.

Εἴτε διαιρέσιμον εἶναι τὸ κτῆμα, εἴτε μὴ.

*Ἄρθρ. 1312ον. Ἐὰν ἐπισκευάσῃ τις τὸ διαιρέσιμον ἐπίκοινον κτῆμα αὐτογνωμόνως καὶ ἐναντιουμένου τοῦ συγκυρίου αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς δωρητής.

Δηλαδὴ δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν εἰς τὸν συγκύριον αὐτοῦ ἀναλογοῦσαν μερίδα τῶν ἐξόδων.

Καὶ ἐὰν βλέπωιν τὴν ἀντίστασιν τοῦ συγκυρίου του καταφύγῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, αὕτη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 δὲν ἀναγκάζει ἐκεῖνον νὰ συμμετάσῃ τῶν βαρῶν τῆς ἐπισκευῆς.

*Ἄλλ' ἐπιβάλλει διὰ τῆς βίας τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος.

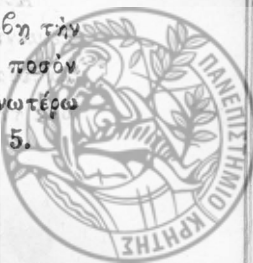
Μετὰ δὲ τὴν διανομὴν ὁ ἕτερος δύναται νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει ἐν τῇ ἰδίᾳ μερίδι.

*Ἄρθρ. 1313ον. Ἐὰν, χρῆζοντος ἐπισκευῆς μὴ διαιρέσιμου ἐπικοίνου κτήματος, οἷον μυλωνος, ἢ λουτρῶνος, ὁ μὲν εἰς τῶν συγκυρίων θέλῃ νὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη ὁ δὲ ἕτερος ἀντιτείνῃ, τῇ ἀδείᾳ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ὁ θέλων ἐκτελεῖ τὴν ἐπισκευὴν ἐξοδεύων ἐξ ἰδίων τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ποσόν.

Καὶ ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν συγκύριόν του τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐξόδων.

Δύναται δὲ νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ ἐπίκοινον τοῦτο κτῆμα καὶ κρατήσῃ ἐκ τοῦ ἐνοικίου τὴν ἀπαίτησίν του ταύτην.

Ἐὰν δὲ ἐξετέλεσε τὴν ἐπισκευὴν χωρὶς νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ποσόν τὸ ὅποιον ἐξώδευσεν, ἀλλὰ δύναται νὰ λάβῃ κατὰ τὸν ἀνωτέρω

τρόπον τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸν συγκυρίον τοῦ μερίδα ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆ ἐπισκευῆς ἀξίας τοῦ κυρίου.

Ἄρθρ. 1314ον. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον μὴ δικαίρεσιμον κτῆμα οἶον μυλῶν ἢ λουτρῶν καταπέση ἐξ ὀλοκλήρου καὶ μείνη ψιλὴ γῆ καὶ ὁ μὲν εἰς τῶν συγκυρίων θέλη νὰ ἀνοικοδομήσῃ αὐτὸ, ὁ δὲ ἕτερος οὐχί, δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ἀνοικοδόμησις, ἀλλὰ διανέμεται τὸ οἰκόπεδον.

Ἄρθρ. 1315ον. Κατεδαρισθέντος ἢ πυρποληθέντος τοῦ κυρίου οὐ-
τινος ἢ μὲν ἄνω ὄροφῆ ἀνήκεν εἰς ἄλλον, ἢ δὲ κάτω εἰς ἕτερον, ἐκά-
τερος αὐτῶν ἀνεγείρει τὴν ἰδίαν οἰκοδομήν.

Δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσιν ἀλλήλους τούτου.

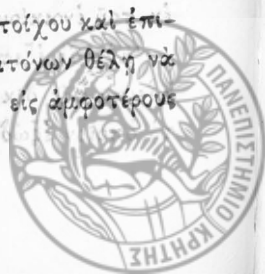
Ἐὰν δὲ εἰπόντος τοῦ κυρίου τοῦ ἀνωγείου εἰς τὸν κύριον τοῦ κατωγείου: *κτίσων τὴν ἰδικήν σου οἰκοδομήν διὰ νὰ κτίσω καὶ ἐγὼ ἐπ' αὐτῆς τὴν ἰδικήν μου*, ἐκεῖνος ἀρνηθῆ, ὁ κύριος τοῦ ἀνωγείου δύναται τῇ ἀδείᾳ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς νὰ κτίσῃ ἐξ ἰδί-
ων τὰ κατώγεια καὶ τὰ ἀνώγεια τῆς οἰκίας καὶ τότε ἀπαγορεύει εἰς τὸν κύριον τῶν κατωγείων νὰ λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν πρὸ τῆς καταβολῆς τῶν ἀναλογοῦντων αὐτῶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 1316ον. Ἐὰν καταπέση ὁ μεσότοιχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀμ-
φότεροι οἱ γείτονες ἐπέθετον βάρος, οἶον ἐστήριζον τὰς δοκοὺς τῶν
δοματίων αὐτῶν, καὶ μὴ θέλοντος τοῦ ἐνὸς γείτονος, ἀνοικοδομήσῃ
αὐτὸν ἐξ ἰδίων ὁ ἕτερος, οὗτος ἀπαγορεύει εἰς ἐκεῖνον νὰ ἐπιθέσῃ
βάρος εἰς τὸν νέον μεσότοιχον πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἡμίσεως τῶν
ἐξόδων.

Ἄρθρ. 1317ον. Ἐὰν καταπεσόντος τοῦ μεταξύ δύο οἰκιῶν τοί-
χου φαίνεται ἀπὸ τῆς μιᾶς ὁ γυναικωνίτης τῆς ἐτέρας, δὲν ἐπιβάλ-
λεται διὰ τῆς βίας ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτοῦ ὅταν ὁ μὲν εἰς συγκυρίος
θέλη αὐτήν, ὁ δὲ ἕτερος οὐχί.

Ἄλλ' ὀφείλουσι νὰ ὑψώσωσιν ἀπὸ κοινου ἔν παραπέτασμα μετα-
ξύ των ἐκ σανίδων ἢ ἄλλου ὕλικου.

Ἄρθρ. 1318ον. Ἐὰν ἐξασθενήσαντος ἐπικοινωνοῦ τοίχου καὶ ἐπι-
κειμένης τῆς καταπτώσεώς του, ὁ μὲν εἰς τῶν γειτόνων θέλη νὰ
κατεδαφίσῃ αὐτὸν, ὁ δὲ ἕτερος οὐχί, ἐπιβάλλεται εἰς ἀμφοτέρους
διὰ τῆς βίας ἡ ἀπὸ κοινου κατεδαφίσις.

*Αρθρ. 3319ον. Ἐάν τοῦ μεταξύ δύο ἀνηλίκων ἢ δύο εὐαγῶν ἰδρυμάτων (ἰδρ, βάρκρ) κοινοῦ κτήματος χρήζοντος ἐπισκευῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢ παραίτησις αὐτοῦ εἰς ἣν εὐρίσκεται κατάστασις εἶναι ἐπιβλαβῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ μόνον ὁ εἰς τῶν κηδεμόνων ἢ ἐπιτρόπων θέλη νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπισκευήν, ὑποχρεοῦται καὶ ὁ ἀντιτείνων κηδεμὼν ἢ ἐπιτροπος διὰ τῆς βίας νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐπισκευήν.

Π. Χ. Ἐάν ὁ μεσότοιχος δύο οἰκιῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἀνήλικας χρήζῃ ἐπισκευῆς καὶ ἐπαπειλῇ κατάπτωσιν, καὶ ὁ μὲν κηδεμὼν τοῦ ἑνὸς θέλη νὰ ἐπισκευασθῇ ὁ τοίχος ὁ δὲ τοῦ ἑτέρου οὐχί, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐνεργεῖ αὐτοψίαν τοῦ τοίχου δι' ἀξιολπίστου ἀνθρώπου. Καὶ ἂν βεβαιωθῇ, ὅτι πράγματι ἡ παραίτησις τοῦ τοίχου ἐν ἣ εὐρίσκεται καταστάσει ἔσται ἐπιβλαβῆς εἰς τοὺς ἀνήλικας, ὑποχρεοῦ τὸν ἀντιτείνοντα κηδεμὼνα, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐτέρου ἐπισκευάσῃ τὸν τοίχον ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ὄρφανῶν.

*Ἐπίσης ἐάν τῆς μεταξύ δύο εὐαγῶν ἰδρυμάτων ἐπικοινωνοῦ οἰκίας χρῆζούσης ἐπισκευῆς, ὁ ἕτερος τῶν ἐπιτρόπων δὲν θέλη νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτήν ἢ δικαστικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῖ αὐτὸν διὰ τῆς βίας νὰ συμμετέξῃ εἰς τὰ βάρη τῆς ἐπισκευῆς πληρόνων ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἀφιερώματος.

*Αρθρ. 1320ον. Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν συγκυρίων ἐπικοινωνοῦ ζώου ἀρῆται νὰ διατρέφῃ αὐτὸ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἄλλου, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ διατάττει τὸν ἀρνούμενον ἢ νὰ πωλήσῃ τὴν μερίδα του, ἢ νὰ συμμετάσχῃ τοῦ βάρους τῆς διατροφῆς τοῦ ζώου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΩΝ.

*Αρθρ. 1321ον. Ἡ βελτίωσις, ἥτοι ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἀδεσπύτου ποταμοῦ εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Καὶ ἐάν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου δὲν ἐπιτρέπη τὸν τοιοῦτον καθαρισμὸν, ἀναγκάζεται ὁ λαὸς νὰ ἐκτελέσῃ αὐτόν.

*Αρθρ. 1322ον. Ὁ καθαρισμὸς τοῦ ἰδιοκτῆτου ποταμοῦ εἶναι εἰς βάρους τῶν κυρίων αὐτοῦ, ἤτοι τῶν ἐχόντων δικαίωμα ὑδρεύσεως ἐξ αὐτοῦ.

Οἱ ἔχοντες δικαίωμα πόσεως μόνον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμετάσχωσι τοῦ βάρους τοῦ καθαρισμοῦ.

*Αρθρ. 1323ον. Ἐάν τινες μὲν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ὑδρεύσεως θέλωσι νὰ καθαρίσωσι τὸν ἐπίκοινον ποταμόν, τινὲς δὲ οὐχί, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ παρατηρεῖ ἂν ὁ ποταμὸς ᾖ κοινὸς ἢ ἰδιοκτήτης.

Καὶ ἐάν μὲν ᾖ κοινὸς, ὑποχρεοῖ τοὺς μὴ θέλοντας νὰ καθαρίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν θελούντων τὸν ποταμόν.

(Ὅρα ἀρθρ. 26ον).

Ἄν δὲ ᾖ ἐντελῶς ἰδιοκτήτης, δίδωσι τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς θέλοντας τὸν καθαρισμόν νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτὸν ἰδίαις δαπάναις, καὶ τότε οὗτοι δικαιοῦνται νὰ ἐμπεδίσωσι τοὺς ἄλλους τοῦ νὰ ὤφελωνται ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὶν ἢ καταβάλωσι τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογον μέρος τῶν ἐξόδων.

*Αρθρ. 1324ον. Ὅταν πάντες οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἀρδεύσεως ἀρνοῦνται νὰ καθαρίσωσι τὸν ἐπίκοινον ποταμόν, τότε ἂν μὲν οὗτος ᾖ κοινὸς, ἡ ἀρχὴ ὑποχρεοῖ αὐτοὺς εἰς τοῦτο διὰ τῆς βίας· ἂν δὲ ἐντελῶς ἰδιοκτήτης, βία δὲν χωρεῖ.

*Αρθρ. 1325ον. Ἐάν τις κέκτηται γῆν ἐπὶ τῆς ὄχθης κοινοῦ ποταμοῦ, ὁ λαὸς δύναται νὰ διέρχηται δι' αὐτῆς διὰ νὰ πίνῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, νὰ καθαρίσῃ αὐτὸν ἢ δι' ἄλλας ἀνάγκας.

Ὁ κύριος τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν τοιαύτην διόδον.

*Αρθρ. 1326ον. Τὰ βάρη τοῦ καθαρισμοῦ ἐπικοίνου ποταμοῦ ἀρχίζουσιν ἄνωθεν. Καὶ κατ' ἀρχάς μὲν πάντες οἱ συγκύριοι εἰσὶ συμμετοχοὶ εἰς τὰ βάρη ταῦτα.

Ἀφοῦ ὅμως καθαρισθῇ τὸ μίχρι; ἄκρων τῆς γῆς τοῦ ἐπάνω κυρίου μέρος, οὗτος ἀπαλλάττεται. Ἡ αὐτὴ δὲ τάξις φυλάττεται μέχρι τῶν κάτω.

Διότι τὰ βάρη εἶναι ἀνάλογα τῇ ὠφελείᾳ. Ὅρα ἀρθρ. 87ον.

II. X. Όταν πρόκειται νά καθαρισθῆ ποταμὸς ἀνήκων εἰς δέκα συγκυρίους, τὰ ἔξοδα τοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ τὸ ὅποιον φθάνει μέχρι τῆς τελευταίας ἀκρῆς τῆς γῆς τοῦ ἐπάνω κυρίου εἶναι εἰς βάρος πάντων τῶν συγκυρίων· τὰ δὲ τοῦ μετὰ ταῦτα μέρους μέχρι τέλους, τῆς γῆς τοῦ δευτέρου κυρίου εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐννέα, καὶ ἀφοῦ τελειώσῃ καὶ τὸ μέρος τοῦτο τὰ παρακάτω ἔξοδα διανεμονται ἐπὶ τῶν ὀκτώ.

Ἡ ἀναλογία τῶν βαρῶν βαίνει κατὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τέλους, ὥστε ὁ κατώτατος κύριος ἀφοῦ συμμεθεῖξῃ εἰς ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔξοδα, καθαρίζει τὸ εἰς τὰ κτήματά του ἀνταποκρινόμενον μέρος τοῦ ποταμοῦ ἐξ ἰδίων.

Οὕτω δὲ ὁ μὲν τοῦ ἀνωτάτου μέρους κύριος βαρύνεται μὲ ὀλιγώτερα ὅλων τῶν λοιπῶν ἔξοδα, ὁ δὲ τοῦ κατωτάτου μὲ πλειότερα ὅλων.

*Ἀρθρ. 1327. Τὰ βάρη τοῦ καθαρισμοῦ τῆς ἐπικρατοῦς ὑπονόμου ἀρχίζουσι κάτωθεν.

Οὕτως εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ μέρους τῆς ὑπονόμου τὸ ὅποιον κεῖται ἐντὸς τῆς γῆς τοῦ κυρίου τῶν κατωτάτων μερῶν συμμετέχουσι πάντες οἱ συγκυριοὶ διορθωθέντος ὅμως ἀπ᾽ τοῦ μέρους ἐκείνου, οὗτος ἀπαλλάσσεται. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἀπαλλάσσονται καὶ οἱ λοιποὶ ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον μέχρι τοῦ κυρίου τῶν ἀνωτάτων μερῶν, ὅστις ὑφίσταται μόνος τὰ βάρη τῆς διορθώσεως τῆς μερίδος του· ὥστε ὁ μὲν τῶν κατωτάτων μερῶν κύριος βαρύνεται μὲ ὀλιγώτερα ὅλων τῶν λοιπῶν ἔξοδα, ὁ δὲ τῶν ἀνωτάτων μὲ πλειότερα.

*Ἀρθρ. 1328ον. Καὶ ἡ διορθωσις τῆς ἐιδικῆς ὁδοῦ (1) ἀρχίζει, ὡς καὶ ἡ τῆς ὑπονόμου, ἐκ τῶν κάτω.

Καὶ κάτω μὲν μέρος τῆς τοιαύτης ὁδοῦ λέγεται ἡ εἴσοδος αὐτῆς, ἐπάνω δὲ, τὸ μέρος ἐνθα περατοῦται.

Οὕτω λοιπὸν ὁ κύριος τῶν κατὰ τὴν εἴσοδον μερῶν συμμετέχει μόνον εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διορθώσεως τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ μέρους, ὁ δὲ

(1) Αἱ ἐιδικαὶ ἢ ἰδιόκτητοι ὁδοὶ εἶναι πάντοτε ἀδιέξοδοι.

κύριος τῶν ἐσωτάτων μερῶν, ἀροῦ συμμετάσχη εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν μερίδων πάντων τῶν συγκυρίων, διορθοὶ καὶ τὴν μερίδα του μόνος.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΗΤΟΙ

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΕΞ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

1329ον. Ἡ ἐταιρία εἶναι σύμβασις δι' ἧς δύο ἢ πλείονες ἐνοῦνται ἵνα διὰ κοινῶν κεφαλαίων πορισθῶσι κοινὴν ὠφέλειαν.

1330ον. Ἡ ἐταιρία συνίσταται διὰ τῆς ἀμοιβαίας συναινέσεως εἴτε διὰ λόγου εἴτε σιωπηρῶς ἐκπεφρασμένης.

Π. X. Ἐάν τις εἴπῃ ἑτέρῳ: ἠρώθην μετὰ σοῦ ἵνα ἐμπορευθῶμεν ἐταιρικῶς διὰ τόσων κεφαλαίων καὶ ὁ ἕτερος ἀπαντήσῃ: ἐδέχθην, συνίσταται ἐταιρία δι' ἀμοιβαίας συναινέσεως λόγῳ ἐκπεφρασμένης.

Ἐάν δέ τις δῶς ἑτέρῳ 1000 γρόσια εἴπῃ αὐτῷ: πρόσθεσ καὶ σὺ ἕτερα 1000 καὶ ἀγόρασον ἐμπορεύματα, ὁ δὲ ἄλλος πράξῃ κατὰ τὸν λόγον τοῦ πρώτου, θεωρεῖται ὡς παραδεχθεὶς τὴν πρότασιν αὐτοῦ καὶ τὸ συνάλλαγμα συνίσταται οὕτω διὰ σιωπηρῶς συναινέσεως.

1331ον. Δύο εἶδη ἐταιρικῶν συναλλαγμάτων ὑπάρχουσι (1).

(1) Τὰ δύο ταῦτα εἶδη ἀποτελοῦσι τὴν ἑομόρρυθμον ἐταιρίαν.

Όταν οί έταίροι θέντες ώς όρον τήν μεταξύ των έντελῆ ισότη-
τα εϊσενέγκωσιν εϊς τήν έταιρίαν πᾶσαν τήν περιουσίαν αὐτῶν,
τήν δυναμένην νά χρησιμεύσῃ ώς κεφάλαια έταιρίας, ἢ οὕτω συ-
στᾶσα έταιρία καλεῖται *ισόμοιρος* (ایسومویر) (μουφαβεζά), εἰάν καί
αί τῶν κεφαλαίων καί αϊ τῶν κερδῶν μερίδες τῶν συνεταίρων ἦναι
ἴσαι πρὸς ἀλλήλας.

Οἷον, ἀποβιώσαντός τινος, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μεταχειρίζονται πᾶσαν
τήν κληρονομικὴν αὐτοῦ οὐσίαν ώς κεφάλαια καί συνιστῶσι δι' αὐ-
τῶν έταιρίαν ὑπὸ τὸν όρον ἵνα μετέρχωνται πᾶν εἶδος έμπορίου,
τὰ δέ κέρδη διανέμονται μεταξύ των κατ' ἴσας μερίδας. Ἄλλ' ἢ
τοιαύτη ὑπ' ὄλας τὰς ἐπόψεις *ισόμοιρος* έταιρία εἶναι σπανία.

Ἐάν δέ συνηταιρῶσθησαν, χωρὶς νά θέσωσιν ώς όρον τήν έντελῆ
ισότητα μεταξύ τῶν μερίδων των, ἢ έταιρία καλεῖται *ἀνισόμοι-
ρος* (ایسومویر) (σικρέτι ἰνάν) (όρα παρακατιῶν τὰ ἰδιαίτερα κε-
φάλαια).

1332ον. Τὸ έταιρικόν συνάλλαγμα εἰς ὅποιονδήποτε καί ἂν
ἀνήκῃ ἐκ τῶν προειρημένων δύο εἰδῶν, διαιρεῖται καί κατ' ἄλλον
τρόπον εἰς έταιρίαν κοινῶν κεφαλαίων ἢ χρηματικὴν (شرکت اموال
σικρέτι ἐμβάλ), έταιρίαν κοινῆς ἐργασίας ἢ ἐργολαβικὴν (شرکت اعمال
σικρέτι ἀμάλ), καί έταιρίαν πιστωτικὴν (شرکت وچو σικρέτι βουδ-
ζούχ).

Οὕτως, εἰάν οἱ έταίροι εἰσφέρωσιν εἰς τήν έταιρίαν μέρος τῆς
περιουσίας αὐτῶν, ὑπὸ τὸν όρον, ἵνα ἐπιχειρήσωσι κοινῶς ἢ ἰδιαι-
τέρως ἕκαστος, ἐμπορικῆς πράξεις πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν, συνίστα-
ται έταιρία κοινῶν κεφαλαίων.

Σημειωτέον, ὅτι καί ἂν δέν ὀρισθῇ τίς τῶν έταίρων θά διευθύνῃ
τήν διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων τῆς έταιρίας τὸ κῦρος τοῦ συναλ-
λάγματος δέν βλάπτεται.

Ἐάν δέ εἰσενέγκωσι μόνον τήν ἐργασίαν αὐτῶν, συμφωνοῦντες
ἵνα ἀναδέχωνται τήν ἐκτέλεσιν ἔργων παρὰ τρίτου ἀνατιθεμένων
αὐτοῖς, ὑπὸ τὸν όρον ἵνα διανέμονται μεταξύ των τὸ κέρδος, ἢτοι
τήν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας, συνίσταται έταιρία κοινῆς ἐργασίας,
ἢτις καλεῖται καί *ایسومویر* σικρέτι ἐπδάν, σωματικὴ έταιρία.

Ἄρθρ. 1336ον. Οἱ ἑταῖροι ὀφείλουσι νὰ συμφωνήσωσι περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταξὺ των διανομῆς τοῦ κέρδους. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ συνάλλαγμα τῆς ἐταιρείας εἶναι πλημμελές.

Ἄρθρ. 1337ον. Αἱ μερίδες τοῦ μεταξὺ τῶν ἑταίρων διανεμηθσομένου κέρδους πρέπει νὰ ἦναι ἰδανικαί, οἷον τὰ ἡμῖς, τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον, κτλ.

Ἐὰν δὲ συμφωνηθῇ ὁ εἰς τῶν ἐτέρων νὰ λάβῃ ὠρισμένον τι ποσὸν ἐκ τοῦ κέρδους ὡς μερίδα αὐτοῦ, τότε τὸ συνάλλαγμα τῆς ἐταιρείας εἶναι ἐντελῶς ἄκυρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΚΟΙΝΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Ἄρθρ. 1338ον. Τὸ κεφάλαιον πρέπει νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ εἰδῶς τι χρημάτων.

Ἄρθρ. 1339ον. Τὰ κυκλοφοροῦντα χαλκονομίσματα θεωροῦνται κατὰ συνήθειαν ὡς χρήματα.

Ἄρθρ. 1340ον. Ἐὰν ὁ μὴ νομισματοποιημένος χρυτὸς, ἢ ἄργυρος χρησιμεύῃ κατὰ συνήθειαν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ἀντὶ νομισμάτων, θεωροῦνται καὶ ταῦτα ὡς χρήματα.

Ἐὰν δὲ οὐχί, θεωροῦνται ὡς κινητὰ πράγματα (عروض).

Ἄρθρ. 1341ον. Τὰ κεφάλαια πρέπει νὰ συνίστανται εἰς πράγματα συγκεκριμένον.

Τὰ εἰς δάνειον καὶ ἄλλως παρὰ τρίτων ἀπαιτήσεις συνιστάμενα χρήματα δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι κεφάλαιον.

Π. Χ. Δύο ἄτομα ἔχοντα νὰ λαμβάνωσι ποσὸν τι παρὰ τρίτου δὲν δύνανται νὰ συνεταιρισθῶσι συνεισφέροντα ὡς κεφάλαια εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν ἀπαιτήσιν των ταύτην.

Ἐπίσης ἄκυρος εἶναι ἡ ἐταιρεία, ὅταν ὁ μὲν εἰς τῶν ἑταίρων εἰσέφερε πρᾶγμα συγκεκριμένον, ὁ δὲ ἄλλος ἀπαιτήσιν.

1342ον. Δέν εἶναι ἔγκυρος ἡ ἑταιρία εἰς ἣν εἰσηνέχθησαν ὡς κεφάλαια κινητὰ (عرض οὐρούζ) καὶ ἀκίνητα κτήματα διότι ταῦτα δέν θεωροῦνται ὡς χρήματα.

Δηλαδή ταῦτα δέν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι κεφάλαιον ἑταιρίας.

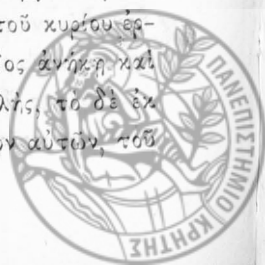
'Αλλ' ἂν θέλωσιν οἱ ἑταῖροι νὰ εἰσηνέγκωσιν εἰς τὴν ἑταιρίαν ὡς κεφάλαια τοιαῦτα πράγματα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ εἶδος τῶν χρημάτων, ὀφείλουσι νὰ πωλήσωσιν ἀμοιβαίως ἑκάτερος τὸ ἥμισυ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πράγματος εἰς τὸν ἕτερον καὶ τότε καθισταμένων τῶν πραγμάτων ἐπικαιῶν, ἰδρῦσωσι δ' αὐτῶν τὴν ἑταιρίαν.

II. X. Δύο τινές ἔχοντες ἑκάτερος ποσότητὰ τινα σίτου, ἢ ἄλλου ἀντικαταστατοῦ πράγματος, ἀναμιγνύουσιν αὐτὸν καὶ ἀφοῦ οὕτω καταστή ὁ σίτος ἐπικαιῶς ἰδρῦουσιν ἑταιρίαν ἔχουσαν ὡς κεφάλαιον τὸν σύμμικτον τοῦτον σίτον.

*Ἀρθρ. 1343ον. Ἐάν ἐκ δύο τινῶν ὁ μὲν εἰς εἰσηνέγκῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν ἵππον, ὁ δὲ ἕτερος ἵπποσκευὴν μὲ συμφωνίαν ἕνα ἐμισθῶνωσιν ἀμφοτέρα καὶ διανεμῶνται μεταξύ των τὰ μισθώματα, ἡ ἑταιρία εἶναι πλημμελής καὶ ὅλον τὸ μίσθωμα ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦ ἵππου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἵπποσκευὴ εἶναι παρακολούθημα τοῦ ἵππου ὁ κύριος αὐτῆς δέν δύναται νὰ ἔχῃ μετοχὴν εἰς τὸ ἐκ τῆς μισθώσεως τοῦ ἵππου κέρδος, ἀλλὰ λαμβάνει μίσθωμα κατ' ἐκτίμησιν διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἵπποσκευῆς του.

*Ἀρθρ. 1344ον. Ἐάν τις λάβῃ τὸ ζῶον ἑτέρου ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ἕνα φορτώσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἐμπορεύματά του καὶ περιάγων πωλήσῃ αὐτὰ, τὸ δὲ κέρδος ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους, ἡ τοιαύτη ἑταιρία εἶναι πλημμελής καὶ ὅλον τὸ κέρδος ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τῶν ἐμπορευμάτων, ὁ δὲ κύριος τοῦ ζώου δέν λαμβάνει ἢ μίσθωμα κατ' ἐκτίμησιν διὰ τὸ ζῶόν του.

'Ἡ περὶ τοῦ ζώου αὕτη διάταξις ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου οἷον ἐάν τις ἔχων ἐμπορεύματα συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ κυρίου ἐργαστηρίου τινός, ἕνα πωλῇ αὐτὰ ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ κέρδος ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς δύο, καὶ ἡ τοιαύτη ἑταιρία εἶναι πλημμελής, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων κέρδος ἀνήκει ὅλον εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τοῦ

κυρίου τοῦ ἐργαστηρίου μὴ δικαιουμένου νὰ λάβῃ ἢ μίσθωμα κατ' ἐκτίμησιν δι' αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

*Αρθρ. 1345ον. Ἡ ἀξία τῆς ἐργασίας προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως.

Ἐπομένως ἡ ἐργασία τοῦ ἐνὸς δύναται νὰ ᾖ τιμιωτέρα τῆς ἐργασίας τοῦ ἄλλου.

II. X. Ἐὰν δύο ἑταῖροι καταθέτοντες ἴσα κεφάλαια συμφωνήσωσι νὰ ἐργάζωνται καὶ οἱ δύο συγχρόνως εἰς τὴν ἑταιρίαν, δύνανται νὰ συμφωνήσωσι πρὸς τούτους, ὥστε ὁ εἰς αὐτῶν νὰ λαμβάνῃ μεγαλειτέραν τοῦ ἄλλου μερίδα ἐκ τῶν κερδῶν. Διότι ὁ εἰς δύναται νὰ ἔχῃ μείζονα ἰκανότητα εἰς τὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐργασία αὐτοῦ νὰ ᾖ μεγαλειτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα εἰς τὴν ἑταιρίαν.

*Αρθρ. 1346ον. Ἡ εὐθύνη τῆς ἐργασίας εἶναι εἶδος ἐργασίας.

Ἐπιτρέπεται ὅθεν νὰ παραλάβῃ τις εἰς τὸ ἐργαστήριόν του τεχνίτην τινὰ καὶ ἀναδεχόμενος ἔξωθεν ἐργασίαν νὰ ἀναθήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῷ ὄρφ ἵνα διανεμῶνται ἐξ ἡμισείας μεταξύ των τὸ κέρδος, ἢτοι τὸ μίσθωμα.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ κέρδους δικαίωμα τοῦ κυρίου τοῦ ἐργαστηρίου προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οὗτος ἀνεδέχθη τὴν εὐθύνην, ἢτοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας· οὕτω δὲ ἀπολαμβάνει ἐμμέσως καὶ τὰς ὠφελείας τοῦ ἐργαστηρίου του.

*Αρθρ. 1347ον. Τὸ ἐπὶ τοῦ κέρδους δικαίωμα ἀποκτᾶται, ὅτε μὲν διὰ τῆς εἰσφορᾶς κεφαλαίων, ὅτε δὲ διὰ τῆς εἰσφορᾶς ἐργασίας καὶ ἄλλοτε, κατὰ τὸ 85 ἄρθρον, διὰ τῆς εἰσφορᾶς τῆς εὐθύνης.

Οὕτως ἐν τῇ ἐτερόρρυθμῳ ἑταιρίᾳ (α, β, γ) μουδαρεπὶ (1) ὁ μὲν

(1) Ὅρα παρακατιῶν ἀρθρ. 1404 καὶ ἐφεξῆς.

χρηματοδότης αποκτᾶ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κέρδους διὰ τῶν χρημάτων αὐτοῦ, ὁ δὲ διευθυντὴς διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὁ τεχνίτης νὰ προσλάβῃ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του μαθητὴν καὶ ἀναθέτων εἰς αὐτὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἡν ἀναδέχεται ἕξωθεν ἐργασίας πληρόνῃ αὐτῷ τὸ ἥμισυ τοῦ μισθώματος· διότι ὅπως ὁ μαθητὴς αποκτᾶ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ κέρδους, ἤτοι τοῦ μισθώματος ὅπερ πληροῦναι ὁ ἐργοδότης, διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ τεχνίτης, ὡς ἐργολάβος, αποκτᾶ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως διὰ τῆς εὐθύνης ἣν λαμβάνει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας.

*Ἀρθρ. 1348ον. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ εἰσφορά ἐνὸς ἐκ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν, ἤτοι κεφαλαίου, ἐργασίας καὶ εὐθύνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, δὲν ὑπάρχει καὶ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κέρδους.

II. X. Ἐάν τις εἴπῃ ἐτέρῳ: ἐμπορεῖου διὰ τῆς ἰδίας σου περιουσίας, τὸ δὲ κέρδος ἄς διανεμηθῇ μεταξὺ ἡμῶν, δὲν καθίσταται διὰ τῆς προτάσεως ταύτης ἑταῖρος.

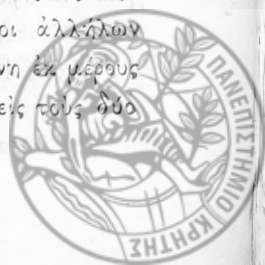
Ἐπομένως δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος ἐκ τοῦ προκύψαντος κέρδους.

*Ἀρθρ. 1349ον. Ἡ διανομὴ τοῦ κέρδους κανονίζεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἑταιρικοῦ συμβολαίου.

Ὅχι δὲ κατὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ὑφ' ἐκάστου τῶν ἑταίρων ἐργασίαν.

Ἐπομένως ὁ ἑταῖρος ὅστις ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ συμβολαίου νὰ εἰσενέγκῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐργασίαν εἰς τὴν ἑταιρίαν θεωρεῖται ὡς εἰσενεγκὼν αὐτὴν, καὶ ἂν εἰσέτι δὲν εἰργάσθῃ.

II. X. Καὶ ἐάν, ἐνῶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου ἀμφοτέροι οἱ ἑταῖροι ὀφείλουσι νὰ εἰσενέγκωσιν εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, ὁ ἕτερος δὲν ἐργασθῇ ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας ἢ ἄνευ σκοποῦ βλάβης, πάλιν οὗτος θεωρεῖται ὡς ἐργασθεὶς εἰς τὴν ἑταιρίαν, διότι ἀμφοτέροι ὡς ἑταῖροι εἶναι ἐντελοδόχοι ἀλλήλων καὶ ἐπομένως ἡ ἐργασία τοῦ ἐνὸς θεωρεῖται ὡς γινομένη ἐκ μέρους ἀμφοτέρων. Κατὰ συνέπειαν τὸ κέρδος διανέμεται καὶ εἰς τοὺς δύο κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου.

*Αρθρ. 1350ον. Οί έταίροι θεωροῦνται ὡς θεματοφύλακες ἀλλήλων καί ἡ περιουσία ἑκατέρου μένει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄλλου ὡς παρακαταθήκη.

*Επομένως ἔάν ἡ περιουσία τῆς εταιρίας φθαρῇ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐνός τῶν ἐταίρων ἄνευ ὑπαιτιότητος ἢ ἀμελείας αὐτοῦ, οὗτος δὲν ἀνέχεται εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν μερίδα τοῦ ἄλλου.

*Αρθρ. 1351ον. Ἐν τῇ διὰ κοινῶν κεφαλαίων εταιρίᾳ τὰ κεφάλαια δύνανται νὰ ἀνήκωσι κατ' ἴσας ἢ καὶ κατ' ἀνίσους μερίδας εἰς τοὺς ἐταίρους.

*Ἄλλ' ὅταν ὁ μὲν τῶν ἐταίρων εἰσφέρει χρήματα, ὁ δὲ ἐργασίαν, τότε συνίσταται εταιρία τοῦ εἴδους (مؤدارهتπετέτεροβροθ-μος), ἔάν συνεφώνησιν νὰ διανέμωται τὰ κέρδη (ὄρα τὸν περι مودارهتπετέ τίτλον παρακατιῶν) (1). Ἐάν δὲ ὅλα τὰ κέρδη ἀφέθησαν εἰς τὸν εἰσφέροντα τὴν ἐργασίαν, συνίσταται δάνειον. Καὶ ἔάν τέλος ὅλα τὰ κέρδη ἀνήκωσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ κεφαλαίου, ὁ εἰσφέρων τὴν ἐργασίαν εἶναι ἀπλοῦς παραγγελιοδόχος (مستعملهت مودارهتπετέ). Ἐπειδὴ δὲ ὁ παραγγελιοδόχος θεωρεῖται ὡς ἄμισθος ἐντελοδόχος, τὰ κέρδη καὶ αἱ ζημίαι ἀναφέρονται κατ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸν κύριον τῶν κεφαλαίων.

*Αρθρ. 1352ον. Ἀποθανόντος ἢ προσβληθέντος ὑπ' ἀδιαλείπτου μανίας τοῦ ἐνός τῶν ἐταίρων διαλύεται ἡ εταιρία.

*Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐταίροι ἦναι τρεῖς ἢ πλείοτεροι ἢ εταιρία θεωρεῖται διαλελυμένη ὡς πρὸς τὸν ἀποθανόντα ἢ τὸν μκνιακὸν μόνον, ὡς πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐξοκολουθεῖ ὑφισταμένη.

*Αρθρ. 1353ον. Ἡ εταιρία διαλύεται καὶ τῇ βουλήσει τοῦ ἐτέρου τῶν ἐταίρων.

*Ἄλλ' ἡ παρὰ τοῦ ἐνός διάλυσις τῆς εταιρίας πρέπει νὰ γείνη ἐν γνώσει τοῦ ἄλλου ἐταίρου.

*Ἐν ὅσῳ δὲ οὗτος ἀγνοεῖ τὴν παρὰ τοῦ ἄλλου διάλυσιν, ἡ εταιρία θεωρεῖται ὡς ὑφισταμένη.

*Αρθρ. 1354ον. Ἐάν διαλύοντες οἱ ἐταίροι τὴν εταιρίαν διανεμηθῶσι τὴν περιουσίαν αὐτῆς λημβάνοντες ὁ μὲν εἰς ὅλα τὰ μετρη-

(1) *Αρθρ. 1404 καὶ ἐφεξῆς.

τά, ὁ δὲ ἕτερος ὄλα τὰ καθυστερήματα, ἢ διανομὴ αὐτῆ εἶναι ἄκυρος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τὰ καθυστερήματα λαβῶν θεωρεῖται ὡς μέτοχος τῶν μετρητῶν, τὰ δὲ καθυστερήματα πάλιν ἀνήκουσι κοινῶς καὶ εἰς τοὺς δύο.

Ὅρα ἄρθρ. 1123.

Ἄρθρ. 1355ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν ἐταίρων ἀποθάνῃ καθ' ὃν χρόνον εἶχεν εἰς χεῖρας του καὶ κατειργάζετο πρᾶγμα τι τῆς ἐταιρίας χωρὶς νὰ δηλώσῃ τινὶ τὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἡ μερὶς τοῦ συνεταίρου αὐτοῦ λαμβάνεται ἐκ τῆς κληρονομικῆς οὐσίας τοῦ ἀποθιώσαντος.

Ὅρα ἄρθρ. 801. (ἰδαφ. δ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΣΟΜΟΙΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (شركة مفاوضه).

Ἄρθρ. 1356ον. Ὡς ἐρρήθη ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ οἱ ἰσόμοιροι ἐταῖροί εἰσιν ἀλληλέγγυοι. Ἡ ὁμολογία τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ὅθεν ὁποῖαν ἰσχὺν ἔχει ἐφ' ἑαυτοῦ, τὴν αὐτὴν ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦ ἐταίρου του.

Ἐάν ὅθεν ὁ εἰς αὐτῶν ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ ἐταιρία ὀφείλει ποσὸν τι, ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ ὁμολογία ἀπαιτεῖ τὸ ποσὸν τοῦτο παρ' ὁποτέρου θέλει ἐκ τῶν ἐταίρων.

Ἐπίσης πᾶν χρέος τοῦ ἑνὸς τῶν ἐταίρων προερχόμενον ἐξ ἀγοραπωλησίας, μισθώσεως καὶ πάσης ἄλλης ἐμπορικῆς πράξεως, ἐφ' ἧς χωρεῖ ἡ ἐταιρία, ἐπιβαρύνει καὶ τὸν ἕτερον.

Ὡσαύτως τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπώλησεν ὁ εἰς δύναται νὰ ἐπιτραφῇ εἰς τὸν ἕτερον ἔνεκεν ἐλαττώματος, ὅπως καὶ τὸ τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ εἰς αὐτῶν δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἕτερος διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἄρθρ. 1357ον. Τὰ τρόφιμα, ἐνδύματα καὶ λοιπὰ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀγοράζει δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὴν οἰ-

κογένειάν του τῶν ἐταίρων τις, ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν. Ὁ ἐταίρος αὐ-
τοῦ οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἕνεκα τοῦ ἀλληλεγγύου τῶν ἐταίρων ὁ πωλητὴς δύναται
νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων τούτων παρὰ τοῦ ἐτέρου.

*Ἀρθρ. 1358ον. Ἐ τῇ ἰσομοίρῳ ἐταιρία κοινῶν κεφαλαίων, οἱ
ἐταίροι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι κατατεθειμένα ἴσα κεφάλαια καὶ νὰ
διανεμῶνται ἐξ ἴσου τὰ κέρδη· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τινὰ αὐτῶν
νὰ ἔχη ἄλλην περιουσίαν ἐκτὸς τῆς ἐταιρίας, συνισταμένην εἰς
χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐταιρι-
κὸν κεφάλαιον. Δύναται ὁμοῦς ὁ ἐταίρος νὰ ἔχη εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν
του κυριότητα πράγματα μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐται-
ρικὸν κεφάλαιον, οἷον κτήματα κινητὰ ἢ ἀκίνητα καὶ ἀπαιτήσεις
παρὰ τρίτων.

*Ἀρθρ. 1359ον. Ἡ ἐταιρία κοινῆς ἐργασίας εἶναι ἰσόμοιρος, ὅταν
βασίζεται ἐπὶ τῶν ἐξῆς ὅρων· α'. Ἐκαστος τῶν ἐταίρων ἔχει πλήρη
ἐλευθερίαν νὰ ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν οἰασδήποτε ἐργασίας.
β'. Πάντες οἱ ἐταίροί εἰσιν ἐξ ἴσου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
ἐργασίας. γ'. Τὰ κέρδη καὶ αἱ ζημίαι ἀναφέρονται ἐξ ἴσου εἰς πᾶν-
τας τοὺς ἐταίρους ὅτινες εἶναι ἀλληλέγγυοι· ὥστε ὅ,τι κερδίσῃ ὁ
εἰς αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἐταιρίας, ἀνήκει ἐξ ἴσου εἰς πάντας καὶ ὁποῖαν
ζημίαν ὑποστῇ, αὕτη βαρύνει ἐπίσης πάντας.

Ἐν τῇ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους συστάσῃ ἐταιρία οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς
καὶ οἱ κύριοι τῶν ἐργαστηρίων της δύναται ν' ἀπαιτήσωσι τοὺς
μισθοὺς καὶ τὰ ἐνοικία τῶν παρ' οὐτινος θέλουσιν ἐκ τῶν ἐταίρων·
ἐπίσης ἐὰν τρίτος ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν πράγμα τι ἀρκεῖ ἢ
ὁμολογία τοῦ ἐνὸς τῶν ἐτέρων πρὸς ἐπιδίκασιν τοῦ πράγματος καὶ
ἂν ἀκόμη ὁ ἕτερος ἀρνήται αὐτό.

*Ἀρθρ. 1360ον. Ἐὰν δύο τινὲς συμφωνήσωσι ν' ἀγοράζωσιν ἐμ-
πορεύματα μὲ πίστῳσιν ὑποχρεούμεοι ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πλη-
ρωμὴν τῆς ἀξίας καὶ διανεμόμενοι ἐξ ἡμισείας τὰ κέρδη, συνίσταται
ἐταιρία πιστωτικὴ ἰσόμοιρος. (شركة وجوه مفاوضة)

*Ἀρθρ. 1361ον. Κατὰ τὴν σύστασιν ἰσομοίρου ἐταιρίας ἀπαι-

τείται να τεθῆ ῥητῶς ὁ ὅρος τοῦ ἰσομοίρου ἢ να μνημονευθῶσι κατὰ σειράν πάντες οἱ ὅροι τῆς ἰσομοίρου ἑταιρίας.

*Όταν δὲ ἡ σύστασις τῆς ἑταιρίας γίνεται ἄνευ τινὸς διασαφήσεως ἐννοεῖται, ὅτι συνίσταται ἑταιρία ἀνισόμοιρος (Νῆε ἡνάν).

*Άρθρ. 1362ον. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐάν εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρίας ἐλλείπη τις ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἀπαριθμηθέντων ὅρων ἡ ἰσόμοιρος ἑταιρία μεταβάλλεται εἰς ἀνισόμοιον.

Π. Χ. Ἐν τῇ ἑταιρίᾳ κοινῶν κεφαλαίων ἐάν τις τῶν ἐταίρων κληρονομήσῃ ἢ ἀποκτήσῃ διὰ δωρεᾶς χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα δυνάμενα να χρησιμεύσωσιν ὡς ἑταιρικὸν κεφάλαιον ἢ ἰσόμοιρος ἑταιρία μεταβάλλεται εἰς ἀνισόμοιον.

Ἄλλ' ἐάν τὰ κληρονομηθέντα ἢ δωρηθέντα ἦναι πράγματα μὴ δυνάμενα να χρησιμεύσωσιν ὡς κεφάλαια ἑταιρίας οἷον κινητὰ ἢ ἀκίνητα κτήματα, τὸ ἰσόμοιον τῆς ἑταιρίας δὲν παραβλάπτεται.

*Άρθρ. 1363ον. Ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς ἀνισομοίρου ἑταιρίας, ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς ἰσομοίρου.

*Άρθρ. 1264ον. Ὅποια πράξεις ἐπιτρέπονται εἰς τοὺς ἀνισομοίρους ἑταίρους, ἐπιτρέπονται καὶ εἰς τοὺς συνδεδεμένους δι' ἰσομοίρου ἑταιρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΜΟΙΡΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Νῆε شرکت سیرکیتی ἡνάν)

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Ἡ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

*Άρθρ. 1365ον. Εἰς τὴν ἀνισόμοιον ἑταιρίαν δὲν εἶναι ἀνάγκη να εἰσενέγκωσιν ἴσα κεφάλαια οἱ ἑταίροι.

Δύναται ὁ εἷς νὰ εἰσενέγκῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν πλείονα κεφάλαια τοῦ ἑτέρου. Δὲν εἶναι δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ εἰσενέγκωσιν εἰς αὐτὴν πᾶσαν τὴν χρηματικὴν τῶν περιουσίαν, ἀλλ' ἕκαστος αὐτῶν δύναται νὰ εἰσενέγκῃ καὶ μέρος μόνον αὐτῆς.

Δύνανται ὅθεν νὰ ἔχωσι καὶ ἄλλα πράγματα χρησιμεύοντα ὡς ἑταιρικὸν κεφάλαιον, οἷον χρήματα, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν ἑταιρίαν εἰσενεχθέντων.

*Ἄρθρ. 1366ον. Ἐντικείμενον τῆς ἑταιρίας δύναται νὰ ἦναι πᾶν εἶδος ἐμπορίου ἀπροσδιόριστως ἢ καὶ ἔν μόνον ὠρισμένον εἶδος, οἷον τὸ ἐμπόριον γεννημάτων κτλ.

*Ἄρθρ. 1367ον. Ἐν τῇ ἐγκύρῳ ἑταιρίᾳ ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν γίνεται κατὰ τὴν προϋπάρχουσαν συμφωνίαν.

*Ἄρθρ. 1368ον. Ἐν τῇ πλημμελεῖ ἑταιρίᾳ ἡ διανομὴ γίνεται κατὰ τὰ ποσὰ τὰ εἰσενεχθέντα εἰς τὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τῶν ἑταίρων.

Ἐὰν δὲ συνεφωνήθῃ νὰ δοθῇ μεγαλειτέρα μερὶς εἰς τινὰ αὐτῶν ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἀνίσχυρος.

*Ἄρθρ. 1369ον. Ἡ ἀνεὺ τῆς αἰτίας ἢ ἀμελείας τινὸς προελθοῦσα (ἢ τυχηρὰ) ζημία διανέμεται εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων ἐκάστου τῶν ἑταίρων.

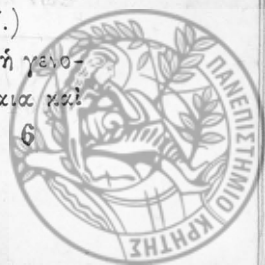
Ἐὰν δὲ συνεφωνήθῃ ἄλλως πῶς, ἡ τοιαύτη συμφωνία μένει ἀνίσχυρος.

*Ἄρθρ. 1370ον. Ἐἴτε ἴσα, εἴτε ἀνισαεῖναι τὰ κεφάλαια τῶν ἑταίρων, δύνανται οὗτοι νὰ συμφωνήσωσιν ὅπως διανέμονται τὰ κέρδη ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων αὐτῶν.

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὰ κέρδη διανέμονται κατὰ τὴν ρηθεῖσαν συμφωνίαν χωρὶς νὰ ληρῆθῇ ὑπ' ὄψιν ἂν κατὰ τὴν μεταξύ των συμφωνίαν ἀμφοτέροι οἱ ἑταῖροι ὤφειλον νὰ ἐργάζωνται εἰς τὴν ἑταιρίαν ἢ ὁ εἷς μόνον αὐτῶν.

Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ἂν μόνον ὁ εἷς ὑποχρεοῦται νὰ ἐργάζηται, τὰ κεφάλαια τοῦ ἑτέρου εὐρίσκονται εἰς χεῖρας αὐτοῦ ὡς κατάθημα (σειὰ πιζαά) (ἄρα ἄρθρ. 1059 καὶ 1351 ἐδ. δ').

*Ἄρθρ. 1371ον. Ἐγκυρος εἶναι ἡ σύστασις τῆς ἑταιρίας ἡ γενόμενη ἐπὶ συμφωνίᾳ ἵνα ἀμφοτέροι εἰσενέγκωσιν ἴσα κεφάλαια καὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν, τὰ δὲ κέρδη διανέμονται ἀνίσως λαμβάνοντος π. χ. τοῦ ἑνὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ κέρδους.

Ἔρρα ἄρθρ. 1345.

Ἐάν ὅμως συμφωνήθῃ μόνον ὁ εἰς νὰ ἐργάζεται εἰς τὴν ἐταιρίαν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξῆς περιστάσεις.

Ἐάν ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐργασίας βαρύνῃ τὸν μέλλοντα νὰ λάβῃ μείζονα μερίδα ἐκ τῶν κερδῶν, τὸ συμβόλαιον τῆς ἐταιρίας εἶναι ἐπίσης ἔγκυρον καὶ ἡ συμφωνία ἰσχυρά.

Διότι ὁ ἐταῖρος ἐκεῖνος ὡς εἰσενεγκὼν κεφάλαια εἰς τὴν ἐταιρίαν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κέρδους αὐτῶν ὡς εἰσενεγκὼν δὲ καὶ ἐργασίαν συνάμα, ἔχει δικαίωμα ἐπὶ μεγαλειτέρας μερίδος ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κερδῶν. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει τὰ κεφάλαια τοῦ ἐταίρου τοῦ μένουσιν εἰς χεῖρας αὐτοῦ ὡς περιουσία ἑτερορρύθμου ἐταιρίας (مصارف موداريمپه) καὶ ἡ ἐταιρία ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ συνεταιρισμοῦ (1).

Ἐάν δὲ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐργασίας βαρύνῃ τὸν μέλλοντα νὰ λάβῃ ἥσσονα μερίδα ἐκ τῶν κερδῶν ἢ συμφωνία τοῦ νὰ λαμβάνῃ οὗτος μεγαλειτέραν μερίδα εἶναι ἄκυρος καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν γίνεται ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων των.

Διότι, ἐάν τὰ κέρδη διανεμηθῶσι κατὰ τὴν συμφωνίαν των, τὸ περιπλέον τὸ ὅποιον θὰ λάβῃ ὁ μὴ ἐργασθεὶς εἰς τὴν ἐταιρίαν δὲν πηγάζει ἀπὸ δικαίωμά τι ἀποκτηθὲν διὰ τῆς εἰσφορᾶς κεφαλαίων, ἐργασίας ἢ εὐθύνης, ἐν ᾧ τὸ ἐπὶ τοῦ κέρδους δικαίωμα δὲν ἀποκτίζεται, ἢ διὰ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν τούτων.

Ἔρρα ἄρθρ. 1347 καὶ 1348.

Ἄρθρ. 1372ον. Ἐάν, καταθεσάντων τῶν ἐταίρων ἄνισα κεφάλαια, ἦται τοῦ μὲν 100,000 γρόσια τοῦ δὲ 150,000, συμφωνηθῇ ἵνα τὰ κέρδη διανεμῶνται ἐξ ἴσου μεταξύ των, τοῦτο σημαίνει, ὅτι εἰς τὸν καταθέσαντα ὀλιγώτερα κεφάλαια παραχωρεῖται ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ μείζον κέρδος καὶ ἐπομένως ἡ περιστάσις αὐ-

(1) Ἔρρα παρακατιῶν τὸν περὶ مصارف موداريمپه τίτλον ἄρθρ. 1404 καὶ ἐφεξῆς.

τη συμπίπτει μὲ ἐκείνη καθ' ἣν, καταθεσάντων ἴσα κεφάλαια τῶν ἐταίρων, συμφωνεῖται ἢ παραχώρησις μείζονος κέρδους εἰς τὸν ἕτερον.

Ἐπομένως ἐάν συμφωνήθῃ νὰ ἐργάζωνται εἰς τὴν ἐταιρίαν ἡ ἀμφοτέροι ἢ ὁ μέλλων νὰ λάβῃ μείζονα μερίδα ἐκ τοῦ κέρδους, ἦτοι ὁ καταθεὶς ἢ σsonα κεφάλαια τὸ ἐταιρικὸν συνάλλαγμα εἶναι ἐγκυρον καὶ ἡ συμφωνία ἰσχυρά.

Ἄλλ' ἐάν συμφωνήθῃ νὰ ἐργάζεται ὁ μέλλων νὰ λάβῃ ἢ σsonα μερίδα κέρδους, ἦτοι ὁ καταθεὶς μείζονα κεφάλαια, ἡ συμφωνία εἶναι ἄκυρος καὶ ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν γίνεται ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων τῶν ἐταίρων.

Ἄρθρ. 1373ον. Ἐκαστος τῶν ἐταίρων δύναται νὰ πωλῇ πράγματα τῆς ἐταιρίας ὀλίγα, ἢ πολλὰ, καὶ τοῖς μετρητοῖς ἢ ἐπὶ πιστώσει.

Ἄρθρ. 1374ον. Ἐκαστος τῶν ἐταίρων ἔχων εἰς χεῖράς του κεφάλαια τῆς ἐταιρίας, δύναται νὰ ἀγοράζῃ πράγματα εἰς λογαριασμὸν αὐτῆς τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ ἐπὶ πιστώσει.

Ἄλλ' ἐάν ἀγοράσῃ πρᾶγμα τι ἐπὶ ὑπερόγκῳ βλάβῃ, τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο ἀνήκει οὐχὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἀποκλειστικῶς.

Ἄρθρ. 1375ον. Ὁ ἐταίρος ὅστις δὲν ἔχει εἰς χεῖράς του κεφάλαια δὲν δύναται νὰ ἀγοράζῃ πράγματα εἰς λογαριασμὸν αὐτῆς.

Ἐάν δὲ ἀγοράσῃ τι ἀνήκει εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 1376ον. Ἐάν ὁ εἰς τῶν ἐταίρων ἀγοράσῃ δι' ἰδίων χρημάτων πρᾶγμα τι μὴ ἀνήκον εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐταιρίας, τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο εἶναι εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἀγοράσαντος, ὁ δὲ ἕτερος δὲν δύναται νὰ μετᾶσχη αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐάν ἔχῃ εἰς χεῖράς του κεφάλαια τῆς ἐταιρίας, τὰ δὲ ἀγορασθέντα πρᾶγματα εἶναι ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ ἐμπορίου δι' ὃ συνηταιρίσθησαν, ταῦτα ἐννοοῦνται εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐταιρίας καὶ ἐάν ἀκόμη ὁ ἀγοράσας τὰ ἐπλήρωσε δι' ἰδίων του χρημάτων.

Π. Χ. Ἐάν ἐκ δύο συνεταιρισθέντων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μέρωνται τὸ ἐμπόριον τῶν ὑφασμάτων, ὁ εἰς ἀγοράσῃ δι' ἰδίων

αὐτοῦ χρημάτων ἵππον, ὁ ἵππος οὗτος ἀνήκει εἰς αὐτόν, ὁ δὲ ἕτερος δὲν δύναται νὰ συμμετάσχη αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐὰν ἀγοράσῃ ὕψασμά τι, τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν ἑταιρίαν· δὲν ὤφεται δὲ αὐτόν καὶ ἂν ἀκόμη παρουσιάσῃ μάρτυρας, ὅτι ἀγοράζων τὸ ὕψασμα διεκήρυξεν ἐνώπιον μαρτύρων ὅτι τὸ λαμβάνει διὰ λογαριασμόν του ἀποκλειστικῶς, ἀλλὰ τὸ ὕψασμα θεωρεῖται κοινόν ἀμφοτέρων κτῆμα.

Ἄρθρ. 1337ον. Τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως πηγάζοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις εἰς μόνον τὸν συμβαλλόμενον ἀνήκουσι.

Ὅστις ὄθεν ἐκ τῶν ἑταίρων ἠγόρασε πρᾶγμα τι, ἐκεῖνος ὀφείλει καὶ νὰ παραλάβῃ αὐτὸ καὶ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν του. Κατὰ συνέπειαν ὁ πωλητὴς δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος ἀπὸ τὸν ἀγοράσαντα αὐτὸ ἑταῖρον καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ἐπίσης ὅστις ἐκ τῶν ἑταίρων ἐπώλησε πρᾶγμα τι, ἐκεῖνος μόνον δικαιούται νὰ πληρωθῇ τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Ἐὰν ὄθεν ὁ αγοραστὴς πληρώσῃ εἰς τὸν ἕτερον ἀπαλλάττεται μόνον ὡς πρὸς τὴν μερίδα τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸν λαβόντα, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν μερίδα τοῦ ἑταίρου μεθ' οὗ συνεβλάτετο.

Ἐπομένως ἐὰν ὁ εἰς τῶν ἑταίρων καταστήσῃ τινὰ ἐντολοδόχον του πρὸς παραλάβην τοῦ τιμήματος τοῦ πράγματος τὸ ὅποιον ἐπώλησεν ὁ ἕτερος δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτόν τὴν ἐντολήν ταύτην.

Ἄλλὰ τὸν ἐντολοδόχον τὸν ὅποιον διώρισεν ὁ εἰς ἑταῖρος πρὸς ἀγορὰν, πώλησιν ἢ ἐνοικίασιν πράγματος δύναται νὰ παύσῃ ὁ ἕτερος.

Ἄρθρ. 1378ον. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐπιστροφή ἀγοραπωθέντος πράγματος (ἦτοι ἡ ἀκύρωσις τῆς ἀγοραπωλησίας) εἶναι δικαίωμα πηγάζον ἐκ συμβολαίου, δὲν δύναται ὁ εἰς τῶν ἑταίρων νὰ ἐπιστρέψῃ ἔνεκεν ἐλαττώματος τὸ πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἠγόρασεν ὁ ἕτερος.

Οὔτε τὸ πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἠγοράσθη ἀπὸ τῶν ἑνα ἑταίρων δύναται νὰ ἐπιστραφῇ ἔνεκεν ἐλαττώματος εἰς τὸν ἄλλον.

Ἄρθρ. 1379ον. Ἐκαστὸς τῶν ἑταίρων δύναται νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τρίτον, ἢ νὰ καταθέσῃ ὡς κεφάλαια τῆς ἑταιρίας τοῦ εἶδους κελιά πηξάκ (ὄρα ἄρθρ. 1059) τὴν ἑταιρικὴν περιουσίαν.

- Καί νά δώσῃ αὐτήν εἰς (α) γία μπουδαρμπέ). (1) Δύναται ἐπίσης νά ἐνεργήσῃ ἐνοικιάσεις, οἷον νά ἐνοικιάσῃ ἀποθήκην ἢ νά μισθώσῃ ἄνθρωπον πρὸς φύλαξιν τῶν πραγμάτων τῆς ἐταιρίας.

Δέν δύναται ὅμως ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐτέρου νά ἀναμιξῇ τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας μετὰ τῆς ἰδικῆς του ἢ νά συνεταιρισθῇ μετὰ τρίτου (ὁμορρόθμως).

Ἐάν δὲ πράξῃ τι τούτων καὶ ἀπολεσθῇ ἡ περιουσία τῆς ἐταιρίας, ἐνέχεται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν μερίδα τοῦ ἐταίρου του.

Ἄρθρ. 1380ον. Οὐδέτερος τῶν ἐταίρων δύναται ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἄλλου νά δανείσῃ εἰς τρίτον τὴν ἐταιρικὴν περιουσίαν. Δύναται ὅμως νά δανεισθῇ εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐταιρίας.

Τῶν δὲ χρημάτων τὰ ὅποια ἐδανείσθῃ ὁ εἰς τῶν ἐταίρων θεωρεῖται συνοφειλέτης καὶ ὁ ἕτερος.

Ἄρθρ. 1381ον. Ὁ ἐταίρος ὁ μεταβάς εἰς ἄλλην χώραν ἕνεκα ὑποθέσεων τῆς ἐταιρίας λαμβάνει τὰ ἐξόδα τοῦ ταξιδίου του ἐκ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας.

Ἄρθρ. 1382ον. Ἐάν οἱ ἐταίροι δώσωσιν ἀλληλοῖς ἀδειαν τοῦ ἐνεργεῖν αὐτογνωμόνως ἐν ταῖς ὑποθέσει τῆς ἐταιρίας, ἕκαστος αὐτῶν δύναται νά ἐκτελῇ πᾶσας τὰς παρομαρτούσας τῷ ἐμπορίῳ πράξεις.

Οἷον δύναται νά ἐνεχυριάξῃ τὴν ἐταιρικὴν περιουσίαν καὶ νά δέχεται ἐνέχυρον ὑπὲρ τῆς ἐταιρίας, νά ἀναμιγρῇ τὴν περιουσίαν αὐτῆς μετὰ τῆς ἰδικῆς του καὶ νά συνεταιρίζεται μετὰ τρίτου.

Δέν δύναται ὅμως νά φθείρῃ τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας ἢ νά παραχωρήσῃ αὐτήν δωρεάν εἰς τρίτον ἄνευ ρητῆς ἀδείας τοῦ ἐταίρου του.

Π. Χ. Δέν δύναται ἄνευ ρητῆς ἀδείας τοῦ ἐταίρου του νά δανείσῃ (ἀτόκως) ἢ δωρήσῃ τὴν ἐταιρικὴν περιουσίαν.

Ἄρθρ. 1383ον. Ἐάν ὁ εἰς ἐταίρος ἐναντίον τῆς ρητῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἄλλου ἀναλάβῃ ταξείδιον εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐται-

(1) Ἦτοι: νά καταθέσῃ ἐξ αὐτῆς κεφάλαια πρὸς σχηματισμὸν ἑτερορρόθμου ἐταιρίας. Ὅρα ἄρθρ. 1404 καὶ ἐφεξῆς: Σ. Μ.

ρίας, ἢ πωλήσῃ ἐπὶ πιστώσει ἐταιρικὸν πρᾶγμα ἐνέχεται εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν μερίδα τοῦ ἐταίρου του ἐκ τῆς ἐνδεχομένης καὶ προκύβῃ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν του ταύτην ζημίας.

*Ἄρθρ. 1384ον. Ἐν τῇ ἀντιστοιχείᾳ ἐταιρία (انكسركت) ἢ ἀναγνωρίσας χρέους ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν ἐταίρων, δὲν καθιστᾷ ὑπεύθυνον καὶ τὸν ἕτερον.

*Ὅθεν ὁ ἐταίρος ὁ ἀναγνωρίσας χρέος προελθὸν ἐκ πράξεως τὴν ὁποίαν μόνος αὐτὸς συνωμολόγησεν, ὀφείλει ἵνα πληρώσῃ αὐτὸ ὅλον ὁ ἴδιος.

Ἄλλ' ἐὰν εἰς τὴν ἀναγνωρίσιν του ταύτην προσθέτῃ ὅτι τὸ χρέος προέκυψεν ἐκ πράξεως συνωμολογηθείσης ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐταίρου του, ὀφείλει νὰ ἀποτίσῃ μόνον τὸ ἕμισυ τοῦ χρέους.

Καὶ ἐὰν τέλος καταθέσῃ, ὅτι τὸ χρέος προέρχεται ἐκ πράξεως συνωμολογηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐταίρου του, αὐτὸς οὐδ' ὧλος ἐνέχεται.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

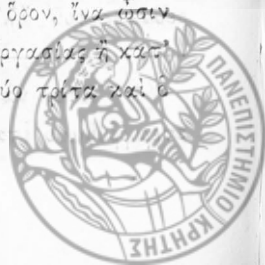
ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΗΤΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΗΣ.

*Ἄρθρ. 1385ον. Ἡ ἐταιρία κοινῆς ἐργασίας ἢ ἐργολαβικὴ ἐταιρία συνίσταται εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἀτόμων τινῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ἵνα ἀναδέχωνται ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐτέλεσιν διαφόρων ἐργασιῶν.

Ὅσον, δύο ἐργολάβοι συμφωνοῦσιν ἵνα ἀναδέχωνται καὶ ἐκτελῶσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν τρίτοι ἀναθέτουσιν αὐτοῖς.

Εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας βαρύνει ἐξ ἴσου πάντας τοὺς οὕτω συνηταιρισμένους μισθωτοὺς, ἢ εἰς βαθμὴν ἄνισον ἕκαστον αὐτῶν.

Συνεταιριζόμενοι δηλαδὴ δύνανται νὰ θέσωσιν ὡς ὅρον, ἵνα ὅσιν ἀμφοτέροι ἐξ ἴσου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ κατ' ἄνισον βαθμὴν. οἷον ὁ εἰς νὰ εὐθύνεται κατὰ τὰ δύο τρίτα καὶ ὁ ἕτερος κατὰ τὸ ἓν μόνον.

"Αρθρ. 1386ον. Ἐκαστος τῶν ἐταίρων δύναται νὰ ἀναδέχῃται ἔργασίαν.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ ἀναδέχῃται τὴν ἔργασίαν ὁ εἷς καὶ νὰ ἐκτελῇ αὐτὴν ὁ ἕτερος.

Ἐπίσης δύο συνέταιροι ῥάπται δύνανται ὁ μὲν εἷς νὰ δέχῃται τὸ ὕψοςμα καὶ κόπτη τὸ φόρεμα, ὁ δὲ ἕτερος νὰ ῥάπτῃ αὐτό.

"Αρθρ. 1387ον. Ἐν τῇ ἀναδοχῇ ἔργασίας οἱ ἑταῖροι εἶναι ἀλληλέγγυοι.

Τὴν ἔργασίαν ὅθεν τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθη ὁ εἷς ὑποχρεοῦται οὐ μόνον αὐτὸς νὰ ἐκτελέσῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἑταῖρός του.

Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἀνισόμοιρος (ύπερ) ἐργολαβικὴ ἑταιρεία ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἔργασίας θεωρεῖται ὡς ἰσόμοιρος (ισομέ), διότι ὁ ἐργοδότης δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἔργασίας τὴν ὁποίαν συνεφώνησε μὲ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἐταίρων ἐργολάβων παρ' ἑκατέρου αὐτῶν. Ἀμφότεροι δὲ οὗτοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἔργασίας, οὐδὲ δύναται νὰ ἀποποιηθῇ αὐτὴν ὁ εἷς λόγῳ ὅτι δὲν ἀνεδέχθη αὐτὴν ὁ ἴδιος, ἀλλ' ὁ ἑταῖρός του.

"Αρθρ. 1388ον. Καὶ ὡς πρὸς τὸ μίσθωμα ἡ ἀνισόμοιρος ἐργολαβικὴ ἑταιρεία θεωρεῖται ὡς ἰσόμοιρος. Δηλαδή ἑκάτερος τῶν ἐταίρων ἐργολάβων δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἐργοδότης ὁλόκληρον τὸ μίσθωμα.

Ὁ δὲ ἐργοδότης ἀπαλλάττεται τοῦ χρέους αὐτοῦ πληρῶν τὰ μίσθωμα εἰς τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν.

"Αρθρ. 1389ον. Ὁ ἀναδεχθεὶς ἔργασίαν τινὰ ἑταῖρος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν ἰδιοχειρῶς.

Εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν ὁ ἴδιος, ἢ νὰ τὴν ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ ἢ καὶ εἰς τρίτον τινά.

Ἐὰν ὅμως ὁ ἐργοδότης ἔθηκεν ὡς ὅρον νὰ ἐκτελέσῃ ἰδιοχειρῶς τὴν ἔργασίαν ὁ ἀναλαβὼν αὐτὴν, οὗτος ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ὁ ἴδιος.

"Ορα ἄρθρον 571.

"Αρθρ. 1390ον. Οἱ ἑταῖροι διανέμονται τὰ κέρδη κατὰ τὴν συμφωνίαν των.

Δηλαδή ἂν συμφώνησαν νὰ διανεμῶνται τὰ κέρδη ἐξ ἡμισείας, λαμβάνει ἕκαστος τὸ ἥμισυ. Ἐὰν δὲ συμφώνησαν ἄλλως π. χ. νὰ λαμβάνῃ ὁ εἰς τὸ $\frac{1}{3}$ καὶ ὁ ἕτερος τὰ $\frac{2}{3}$, ἡ διανομὴ γίνεται κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν.

*Αρθρ. 1391ον. Ἐπιτρέπεται νὰ συμφωνήσωσιν οἱ ἑταῖροι ἵνα ἐργάζωνται μὲν ἐξ ἴσου, διανεμῶνται δὲ ἀνίσως τὰ κέρδη.

Οἷον ἐπιτρέπεται νὰ συμφωνήσωσιν, ἵνα ἐργάζωνται ἐξ ἴσου ἀμφοτέροι, διανεμῶνται δὲ τὰ κέρδη κατὰ τὴν ἀναλογίαν $\frac{1}{3}$ καὶ $\frac{2}{3}$.

Διότι ὁ εἰς αὐτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐπιτηδείωτερος τεχνίτης καὶ ἡ ἐργασία αὐτοῦ καλλιτέρα τῆς τοῦ ἄλλου.

*Αρθρ. 1392ον. Οἱ ἑταῖροι ἀποκτῶσι δικαίωμα ἐκ τοῦ μισθώματος διὰ τῆς εὐθύνης τῆς ἐργασίας.

Ἐπομένως καὶ ἂν δὲν ἐργασθῇ ὁ εἰς τῶν ἑταίρων ἕνεκεν ἀσθενείας, ἡ ἀπουσίας, ἡ ἀπραξίας, πάλιν τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας τοῦ ἄλλου διανεμῶνται κατὰ τὴν μεταξὺ των συμφωνίαν.

*Αρθρ. 1393ον. Ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἐργαζομένου πράγμα φθαρῇ ἢ βλαθῇ ἐκ πράξεώς τινος τοῦ ἐνὸς τῶν ἑταίρων ἐργολάβων ἡ εὐθύνη τῆς ἀποζημιώσεως βαρύνει ἀπὸ κοινοῦ ἀμφοτέρους.

Ὁ δὲ ἐργοδότης ἀπαιτεῖ παρ' ὑποτέρου θέλει τὴν ἀποζημιώσειν.

Ἡ ζημία δὲ αὕτη διανέμεται μεταξὺ τῶν ἑταίρων ἀναλόγως τῆς εὐθύνης ἑκάστου.

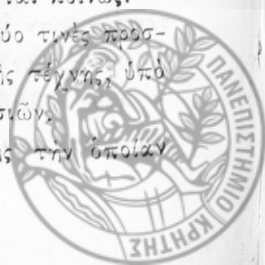
Π. Χ. Ἐὰν εἶχον ἑταιρισθῇ μὲ συμφωνίαν ν' ἀναδέχωνται ἐξ ἡμισείας τὰς ἀνατιθεμένας αὐτοῖς ἐργασίας, καταβάλλουσι καὶ τὴν ζημίαν ἐξ ἡμισείας.

Ἐὰν δὲ εἶχον συμφωνίαν νὰ ἀναδέχωνται τὰς ἐργασίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν $\frac{2}{3}$ καὶ $\frac{1}{3}$, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν διανέμεται μεταξὺ των καὶ ἡ ζημία.

*Αρθρ. 1394ον. Οἱ ἀχθοφόροι δύνανται ἐγκύρως νὰ ἑταιρισθῶσιν ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἀναδέχωνται ἐργασίαν καὶ ἐργάζωνται κοινῶς.

*Αρθρ. 1395ον. Ἐπιτρέπεται νὰ συνεταιρισθῶσι δύο τινὲς προσφέροντες ὁ μὲν τὸ ἐργαστήριον, ὁ δὲ τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης, ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἀναδέχωνται ὁμοῦ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν.

*Αρθρ. 1396ον. Ἐγκυρος εἶναι ἡ ἑταιρεία τέχνης τὴν ὁποίαν

συνέστησαν δύο τινές ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ὁ μὲν αὐτῶν προσφέρῃ τὸ ἔργαστήριον, ὁ δὲ ἕτερος τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ.

Ἔρα ἄρθ. 1346.

Ἄρθρ. 1397ον. Δύο τινές ἔχοντες ὁ μὲν κάμηλον, ὁ δὲ ἡμίονον, δύνανται νὰ συστήσωσιν ἑταιρίαν ἐργολαβικὴν ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἀναδέχωνται ἐξ ἴσου τὴν μετακόμισιν φορτίων.

Τὸ δὲ ἐκ τῆς ἔργασίας ταύτης προκύπτον κέρδος διανέμεται ἐξ ἴσου.

Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ κάμηλος αἶρει μείζον φορτίον διότι ἐν τῇ ἐργολαβικῇ ἑταιρίᾳ οἱ ἑταίροι ἀποκτώσιν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ μισθώματος διὰ τῆς εὐθύνης τῆς ἔργασίας.

Ἐὰν ὅμως δὲν συνηταιρίσθησαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀναδέχωνται τὴν ἐκτέλεσιν ἔργασιῶν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐνοικιάζωσι τὰ ζῶά των καὶ νὰ διανέμονται μεταξύ των τὰ ἐνοίκια αὐτῶν, ἡ τοιαύτη ἑταιρία εἶναι πλημμελής. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅποιον ἐκ τῶν δύο ζῶων ἐνοικιασθῆ, εἰς τὸν κύριον ἐκείνου ἀνήκει τὸ ἐνοίκιον καὶ ἐὰν κατὰ τὴν φόρτωσιν ἢ μεταφορὰν τοῦ φορτίου ἔβοήθησε καὶ ὁ κύριος τοῦ ἑτέρου ζώου, λαμβάνει καὶ οὗτος ἀνάλογον τοῦ κόπου τοῦ ἀμοιβὴν προσδιοριζομένην δι' ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 1398ον. Ὅταν τεχνίτης τις ἐργάζεται μετὰ τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ του διαιτωμένου (ὑπεξουσίου) υἱοῦ του, ὅλον τὸ κέρδος τῆς ἔργασίας ἀνήκει εἰς αὐτόν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς βοηθός.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ ὅταν φυτεύοντος τοῦ πατρὸς δένδρον βοηθήσῃ αὐτὸν ὁ οἰκότροφος (ὑπεξουσίος) υἱὸς του, τὸ δένδρον ἀνήκει ὀλόκληρον εἰς τὸν πατέρα, εἰς οὐδεμίαν μετοχὴν δικαιομένου τοῦ υἱοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (شركة وجوه) ΣΙΡΚΕΤΙ ΒΟΥΔΖΟΥΧ).

Ἄρθρ. 1399ον. Δὲν εἶναι ἀνάγκη οἱ ἑταίροι νὰ ἔχωσιν ἴσας μερίδας ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος.

Π. Χ. Ὅπως δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐξ ἡμισείας τὸ ἀγορασθέν πρᾶγμα, δύνανται ἐπίσης νὰ ἔχωσιν ὁ μὲν τὰ $\frac{2}{3}$ αὐτοῦ καὶ ὁ ἕτερος τὸ ἄλλο $\frac{1}{3}$.

Ἄρθρ. 1400ον. Ἐν τῇ πιστωτικῇ ἐταιρίᾳ τὸ ἐπὶ τοῦ κέρδους δικαίωμα πηγάζει ἐκ μόνης τῆς εὐθύνης.

Ἄρθρ. 1401ον. Ἡ εὐθύνη ἐκάστου τῶν ἐτέρων διὰ τὸ τίμημα τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος εἶναι ἀνάλογος τῆς ἐκ τοῦ πράγματος τούτου μερίδος ἐκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1402ον. Ὅσῃν μερίδα ἔχει ἕκαστος τῶν ἐταίρων ἐκ τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος, τόσῃν λαμβάνει καὶ ἐκ τοῦ κέρδους.

Ἐὰν δὲ συμφωνηθῇ νὰ λαμβάνῃ ὁ εἰς αὐτῶν ἐκ τῶν κερδῶν μερίδα μεγαλειτέραν ἐκείνης ἣν ἔχει ἐκ τοῦ πράγματος ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἄκυρος, τὸ δὲ κέρδος διανέμεται ἀναλόγως τῶν ἐκ τοῦ πράγματος μερίδων τῶν ἐταίρων.

Π. Χ. Ἐὰν συνεφώνησαν νὰ ἀνήκωσιν αὐτοῖς ἐξ ἡμισείας τὰ ἀγορασθέντα πρᾶγματα, ἐξ ἡμισείας διανέμεται καὶ τὸ κέρδος μεταξύ των.

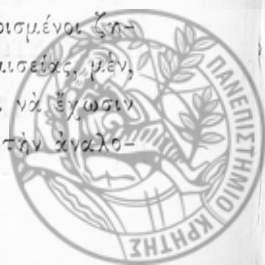
Καὶ ἐὰν συνεφώνησαν τὰ δύο τρίτα τοῦ πράγματος νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν ἕνα καὶ τὸ ἄλλο τρίτον εἰς τὸν ἕτερον, κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην διανέμεται καὶ τὸ κέρδος.

Ἄλλ' ἐὰν ἐνῶ ἠγόρασαν τὰ πρᾶγματα ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα ἀνήκωσιν αὐτοῖς ἐξ ἡμισείας, συμφωνήσωσι νὰ διανεμῶνται μεταξύ των τὰ κέρδη κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν $\frac{1}{3}$ καὶ $\frac{2}{3}$, ἡ συμφωνία αὕτη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν γίνεται ἐξ ἡμισείας.

Ἄρθρ. 1403ον. Ἡ ζημίαι ἐν πάσῃ περιπτώσει διανέμεται ἀναλόγως τῶν ἐκ τοῦ πράγματος μερίδων τῶν ἐταίρων.

Χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, ἂν ἀμφοτέροι ὁμοῦ, ἢ ὁ εἰς μόνον ἠγόρασε τὸ πρᾶγμα.

Π. Χ. Ὅταν δύο διὰ πιστωτικῆς ἐταιρίας συνηταιρισμένοι ζημιωθῶσιν, αἱ ζημίαι διανεμῶνται μεταξύ των ἐξ ἡμισείας, μὲν, ἐὰν κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐταιρίας εἶχον συμφωνήσει νὰ ἔχωσιν ἐξ ἡμισείας τὰ πρᾶγματα, τὰ ὅποια ἀγοράζουσι· κατὰ τὴν ἀναλο-

ρίαν δὲ $\frac{2}{3}$ καὶ $\frac{1}{3}$, ἐὰν εἶχον συμφωνήσει κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν νὰ ἀνήκωσιν αὐτοῖς τὰ ἀγοραζόμενα πράγματα.

Εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν ἀμφότεροι ὁμοῦ, ἢ ὁ εἰς μόνος ἡγόρασε τὰ πράγματα ταῦτα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐταιρίας.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (مضاربه مودارعه).

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(مضاربه مودارعه).

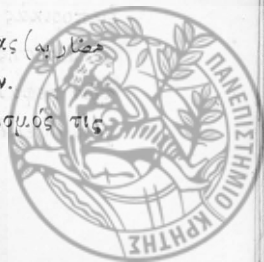
Ἄρθρ. 1404ον. Τὸ συνάλλαγμα مضاربه مودارعه εἶναι εἶδος ἐταιρίας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μὲν τῶν ἐταίρων καταβάλλει τὰ κεφάλαια, ὁ δὲ ἕτερος τὴν ἐργασίαν. Ὁ κύριος τῶν κεφαλαίων καλεῖται κεφαλαιοῦχος ὁ δὲ τὴν ἐργασίαν καταβάλλων διευθυντὴς τῆς ἐταιρίας (מודارعه مودارعه).

Ἄρθρ. 1405ον. Στοιχεῖα τῆς ἐτερορρυθμοῦ ἐταιρίας (مضاربه مودارعه) εἶναι ἡ πρότασις καὶ ἡ παραδοχὴ.

Π. Χ. Ἐὰν ὁ κύριος τῶν κεφαλαίων εἴπῃ τινί: λάβε τὰ κεφάλαια ταῦτα καὶ ἐμπορεύου δι' αὐτῶν μὲ συμφωνίαν ἵνα τὰ κέρδη ἀνήκωσιν εἰς ἡμᾶς ἐξ ἡμισείας, ἢ τὰ δύο τρίτα εἰς τὸν ἕνα καὶ τὸ ἕτερον τρίτον εἰς τὸν ἄλλον, ἢ δι' ἄλλων λέξεων προτείνῃ αὐτῷ τοιοῦτον συνεταιρισμὸν, καὶ ἐκεῖνος δεχθῇ συνίσταται ἐταιρία ἐτερορρυθμῆς (مضاربه مودارعه).

Ἄρθρ. 1406ον. Τὸ συνάλλαγμα τῆς ἐτερορρυθμοῦ ἐταιρίας (مضاربه مودارعه) εἶναι δύο εἰδῶν ἀπόλυτον καὶ περιωρισμένον.

Ἄρθρ. 1407ον. Ἀπόλυτον εἶναι ὅταν δὲν ὑπάρχῃ περιορισμὸς τῆς

ὡς πρὸς τὸν χρόνον ἢ τόπον, ἢ εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορίου, ἢ εἰς τὰ πρόσωπα μεθ' ὧν ὀφείλει νὰ συναλλάτῃται ὁ διευθυντής.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχη τις ἐκ τῶν περιορισμῶν τούτων τὸ συνάλλαγμα εἶναι περιορισμένον.

Π. Χ. Τὸ συνάλλαγμα εἶναι περιορισμένον, ὅταν ὁ κύριος τῶν κεφαλαίων εἴπῃ εἰς τὸν μεθ' οὗ συνεταιρίζεται : ἐμπορεύου κατὰ τὸν δεῖτα χρόνον, ἢ εἰς τὸν δεῖτα τόπον, ἢ τὸ δεῖτα εἶδος πραγμάτων, ἢ μὲ τοὺς δεῖτα ἀνθρώπους, ἢ μὲ τοὺς κατοίκους τῆς δεῖτα πόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΡΥΘΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ
(مصاريفه) ΜΟΥΔΑΡΕΠΕ).

Ἄρθρ. 1408ον. Ὁ κεφαλαιοῦχος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἰκανότητα τοῦ διδόναι ἐντολήν, ὃ δὲ διαχειριστὴς τὴν τοῦ ἀναδέχεσθαι ἐντολήν.

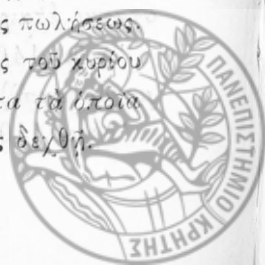
Ἄρθρ. 1409ον. Τὰ κεφάλαια πρέπει νὰ σύγκηνται ἐκ πραγμάτων δυναμένων νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ἐταιρικὸν κεφάλαιον.

Ὅρα Τίτλ. ΣΤ'. κεφ. Γ'.

Ἐπομένως κτήματα κινητὰ (عروض) ἢ ἀκίνητα καὶ χρήματα συνιστάμενα εἰς ἀπαιτήσεις παρὰ τρίτων δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν ὡς κεφάλαια εἰς τὴν ἐτεροόρυθμον ἐταιρίαν.

Ἐγκυρον ὅμως θεωρεῖται τὸ ἐταιρικὸν συνάλλαγμα, ὅταν ὁ κύριος τῶν κεφαλαίων δώσῃ εἰς τὸν διαχειριστὴν κινητὸν τι πρᾶγμα διατάττων αὐτὸν νὰ τὸ πωλήσῃ καὶ ἐμπορευθῇ διὰ τοῦ τιμήματος, ὃ δὲ διαχειριστὴς λαθῶν καὶ πωλήσας αὐτὸ μεταχειρισθῇ εἰς ἐμπορικὰς πράξεις τὰ χρήματα τὰ προελθόντα ἐκ τῆς πωλήσεως.

Ἐπίσης ἔγκυρον εἶναι τὸ συνάλλαγμα, ὅταν εἰπόντος τοῦ κυρίου τῶν κεφαλαίων : λάβε παρὰ τοῦ δεῖτος τὰ χρήματα τὰ ὅποια μοι ὀφείλει καὶ ἐμπορεύου δι' αὐτῶν, ὃ διαχειριστὴς δεχθῇ.

Ἄρθρ. 1410ον. Τὰ κεφάλαια πρέπει νὰ παραδοῦσιν εἰς τὸν διαχειριστήν.

Ἄρθρ. 1411ον. Ὅπως ἐν ταῖς λοιπαῖς ἑταιρίαις οὕτω καὶ ἐν τῇ ἑτερορρυθμῷ, πρέπει νὰ ᾖναι γνωστὰ τὰ κεφάλαια καὶ αἱ ἐπι τῶν κερδῶν ἰδανικαὶ μερίδες τῶν συμβαλλομένων ὠρισμένοι ἐκ τῶν προτέρων· ἀλλ' ἐὰν οἱ συμβαλλόμενοι μεταχειρισθῶσιν ἀπολύτως τὴν λέξιν ἑταιρία συμφωνοῦντες λ. χ. ἀπλῶς νὰ διανεμῶνται μεταξύ των τὰ κέρδη, τὸ συμβόλαιον ἐννοεῖται συστάν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσότητος καὶ τὰ κέρδη διανεμονται ἐξ ἡμισείας μεταξύ τοῦ κεφαλαιούχου καὶ τοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρ. 1412ον. Ἐὰν ἐλλείπη εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὄρων, οἷον ἐὰν δὲν συμφωνηθῇ ἰδανικὴ τις μερίς ἐκ τῶν κερδῶν εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων, ἀλλὰ προσδιορισθῇ ποσὸν τι ὠρισμένον διὰ τὸν ἕνα αὐτῶν, τὸ συμβόλαιον εἶναι πλημμελές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΡ- ΡΥΘΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Ἄρθρ. 1413ον. Ὁ διευθυντὴς εἶναι θεματοφύλαξ.

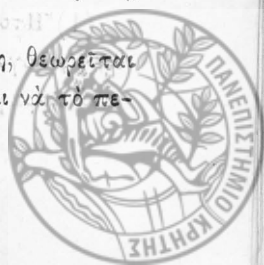
Τὰ κεφάλαια δηλαδὴ μένουσιν εἰς χεῖρας τοῦ ὡς παρακαταθήκη. Ἐπειδὴ δὲ διαχειρίζεται τὰ κεφάλαια θεωρεῖται καὶ ὡς ἐντελοδόχος τοῦ κεφαλαιούχου.

Καὶ ἐὰν ἀπολαύσῃ κέρδη, μετέχει αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1414ον. Ἐν τῇ ἀπολύτῳ ἑτερορρυθμῷ ἑταιρίᾳ ὁ διευθυντὴς ἅμα τῇ συναμολογήσει τοῦ συναλλάγματος δύναται νὰ ἐξασκήσῃ πάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέοντα δικαιώματα· οἷον.

Α'. Δύναται νὰ ἀγοράζῃ πράγματα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς μεταπωλήσεως αὐτῶν.

Β'. Ἀλλ' ἐὰν ἀγοράσῃ πράγμα τι ἐπὶ ὑπερόγκῳ βλάβῃ, θεωρεῖται ὡς λαβὼν αὐτὸ δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ δὲν δύναται νὰ τὸ πωρᾷ εἰς λογαριασμὸν τῆς ἑταιρίας

Β'. Δύναται νά πωλῆ πράγματα εἰς μικράν ἢ μεγάλην τιμὴν καὶ τοῖς μετρητοῖς ἢ ἐπὶ πιτώσει.

Ἄλλὰ δὲν δύναται νά δώσῃ προθεσμίαν, εἰμὴ ὅσην δίδουσι συνήθως καὶ οἱ λοιποὶ ἔμποροι.

Οὐχὶ δὲ καὶ μακροτέραν τῆς μεταξὺ τῶν ἐμπορῶν συνηθιζομένης.

Γ'. Δύναται νά δεχθῆ ὡς συναλλαγματικὴν ἐπὶ τρίτου τὸ τίμημα τοῦ πράγματος τὸ ὅποιον ἐπώλησε.

Δ'. Δύναται νά διορίσῃ ἐπίτροπον πρὸς διαπώλησιν ἢ ἀγοράν πράγματος εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐταιρίας.

Ε'. Δύναται νά παρακαταθέσῃ τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας, νά δώσῃ αὐτὴν ὡς *causa pignora*. (1)

ΣΤ'. Δύναται νά μεταβῆ εἰς ἄλλον τρόπον χάριν ἐμπορίου.

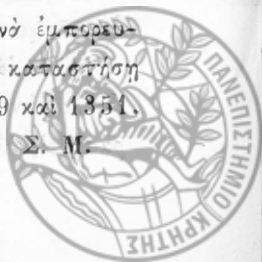
Ἄρθρ. 1415ον. Ἐν τῇ ἀπολύτῳ (α, ρ, λ, α) ἑτερορρυθμῷ ἐταιρίᾳ ὁ διαχειριστὴς διὰ μόνης τῆς συνομολογήσεως τοῦ συναλλάγματος δὲν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ νά ἀναμιγνύῃ τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας εἰς τὴν ἰδικὴν του, ἢ νά χορηγῆ αὐτὴν ὡς κεφάλαια πρὸς σύστασιν ἄλλης ἑτερορρυθμοῦ ἐταιρίας (α, ρ, λ, α *μουδαρεμπέ*).

Ἄλλ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἔνθα ὑπάρχει συνήθεια νά ἀναμιγνύωσιν οἱ διευθυνταὶ ἑτερορρυθμοῦ ἐταιρίας (α, ρ, λ, α *μουδαρεμπέ*) τὴν ἐταιρικὴν περιουσίαν εἰς τὴν ἰδικὴν των, ὁ διευθυντὴς δύναται νά πράξῃ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἀπολύτῳ ἑτερορρυθμῷ ἐταιρίᾳ.

Ἄρθρ. 1416ον. Ἐὰν ἐν τῇ ἀπολύτῳ ἑτερορρυθμῷ ἐταιρίᾳ ὁ κεφαλαιούχος ἐχορήγησῃ τῷ διευθυντῇ πλήρη ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρισιν λέγων αὐτῷ: ἐμπορευοῦ κατὰ τὴν γνώμην σου, ὁ διευθυντὴς δύναται εἰς πᾶσαν περίστασιν νά ἀναμιγνύῃ τὴν ἐταιρικὴν περιουσίαν μετὰ τῆς ἰδικῆς του καὶ νά δίδῃ αὐτὴν εἰς σχηματισμὸν νέας ἑτερορρυθμοῦ ἐταιρίας.

Ἄλλὰ δὲν δύναται στηριζόμενος εἰς τὴν πληρεξουσιότητα ταύ-

(1) Ἦτοι νά δώσῃ ἐξ αὐτῆς εἰς τρίτον κεφάλαια διὰ τὸ ἐμπορευθῆ εἰς λογαριασμὸν τῆς ἐταιρίας, ἐν ἄλλαις λέξεσι νά καταστήσῃ τινὰ παραγγελιοδόχον τῆς ἐταιρίας. ὄρα καὶ ἄρθρ. 1059 καὶ 1351.

την, και να δωρήση ή να δανείση (ατόκως) μέρος τῆς εταιρικῆς περιουσίας, ή να χρεωθῆ ποσὸν ἀνώτερον τῶν εταιρικῶν κεφαλαίων, ἄνευ ειδικῆς πρὸς ταῦτα ἀδείας.

Ἄρθρ. 1417ον. Ὁ διευθυντῆς ἀναμίξας τὴν εταιρικὴν περιουσίαν μετὰ τῆς ἰδικῆς του ὀφείλει νὰ διανείμῃ τὸ προκύψαν κέρδος εἰς μερίδας ἀναλόγους τῶν κεφαλαίων.

Δηλαδή τὸ κέρδος τῶν ἑαυτοῦ κεφαλαίων λαμβάνει ὁ ἴδιος· τὸ δὲ κέρδος τῶν κεφαλαίων τῆς ἑτερορρύθμου εταιρίας διανέμεται κατὰ τὴν συμφωνίαν.

Ἄρθρ. 1418ον. Ἐὰν ἀφοῦ ὁ διευθυντῆς ἀγοράσας πράγμα δι' ὧν τῶν κεφαλαίων τῆς εταιρίας, ἀγοράσῃ τῇ ἀδείᾳ τοῦ κεφαλαιούχου και ἄλλα ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει τὰ τελευταία ταῦτα ἀνήκουσι κοινῶς εἰς ἀμφοτέρους κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πιστωτικῆς εταιρίας.

Ἄρθρ. 1419ον. Ἐὰν ὁ διευθυντῆς μεταβῆ εἰς ἄλλην χώραν χάριν ὑποθέσεων τῆς εταιρίας, λαμβάνει τὰ νόμιμα ἔξοδα τοῦ ταξειδίου του ἐκ τῶν εταιρικῶν κεφαλαίων.

Ἄρθρ. 1420ον. Ἐν τῇ περιωρισμένη ἑτερορρύθμῳ εταιρίᾳ ὁ διευθυντῆς ὀφείλει νὰ σεβασθῆ τοὺς ἐπιβληθέντας αὐτῷ ὅρους.

Ἄρθρ. 1421ον. Ὁ διευθυντῆς ἐξερχόμενος τοῦ κύκλου τῆς δοθείσης αὐτῷ ἀδείας και παραβαίνων τοὺς τεθέντας αὐτῷ ὅρους θεωρεῖται ὡς ἄρπαξ, και ἐπομένως πάντα τὰ κέρδη και αἱ ζημίαι τῶν ἐπιχειρήσεων του ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν, ὑποχρεούμενον εἰς ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν κεφαλαίων.

Ἄρθρ. 1422ον. Ἐὰν, ἀπαγορεύσαντος τοῦ κεφαλαιούχου τῷ διευθυντῇ νὰ μεταβῆ εἰς τόπον τινὰ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν εταιρικὴν περιουσίαν, ή νὰ πωλήσῃ τινὲς πράγματα ἐπὶ πιστώσει, ἐκεῖνος πράξῃ ἐναντίον τῆς διαταγῆς ταύτης και ἀπολεσθῶσι κατὰ τὸ ταξειδίον τὰ κεφάλαια τῆς εταιρίας, ή καταστῆ ἀναξιόχρεος ὁ πιστωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν

Ἄρθρ. 1423ον. Ἐὰν ὁ κεφαλαιούχος ὤρισε χρόνον τινὰ διὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ διευθυντοῦ, ή εταιρίᾳ διαλύεται ἅμα τῇ λήξει τοῦ χρόνου ἐκείνου.

Ἄρθρ. 1424ον. Ὅταν ὁ κεφαλαιούχος παύσῃ τὸν διευθυντὴν, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ αὐτῷ τὴν παῦσίν του.

Πᾶσαι δὲ αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ πράξεις τοῦ διευθυντοῦ αἱ λαβούσαι χώραν πρὸ τῆς εἰδήσεως ταύτης εἰσὶν ἔγκυροι.

Ἄλλ' ἀφοῦ μάθῃ τὴν παῦσίν του δὲν δύναται πλέον νὰ διαθέσῃ ὅπωςδήποτε τὰ εἰς χεῖράς του χρήματα· δύναται ὅμως νὰ πωλήσῃ πάντα τὰ λοιπὰ πράγματα καὶ μεταποιήσῃ αὐτὰ εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 1425ον. Ὁ διευθυντὴς ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κέρδους μόνον διὰ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἐργασία ἀποκτᾷ ἀξίαν διὰ μόνης τῆς συνομολογίας.

Ἐπομένως ἐν τῇ συνομολογήσει τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐτερορρύθμου ἐταιρίας ὅποια μερὶς συμφωνήθη διὰ τὸν διευθυντὴν ἐκείνην λαμβάνει ἐκ τῶν κερδῶν.

Ἄρθρ. 1426ον. Ὁ κεφαλαιούχος ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐπὶ τῶν κερδῶν διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Ἐπομένως ἐν τῇ πλημμελεῖ ἐτερορρύθμῳ ἐταιρίᾳ ἅπαντα τὰ κέρδη εἰς αὐτὸν ἀνήκουσι. Ὁ δὲ διευθυντὴς θεωρούμενος ὡς μισθωτὸς αὐτοῦ δικαιοῦται νὰ λάβῃ μισθὸν μόνον τῶν κόπων του κατ' ἐκτίμησιν.

Ἄλλ' ὁ μισθὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾔηται ἀνώτερος τοῦ συμφωνηθέντος κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συναλλάγματος ποσοῦ.

Καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κέρδος, δὲν δικαιοῦται οὐδὲ αὐτὸς νὰ λάβῃ μισθόν.

Ἄρθρ. 1427ον. Ἐὰν ἀπολεσθῇ μέρος τῆς ἐταιρικῆς παρουσίας, ἡ ζημία ἀφαιρεῖται πρῶτον ἐκ τῶν κερδῶν, τὰ δὲ κεφάλαια ἀρί-
νονται ἄθικτα.

Ἐὰν ὅμως ἡ ζημία ᾔηται μεγάλη ὥστε ἀπορροφᾷ καὶ μέρος τῶν κεφαλαίων, ὁ διευθυντὴς δὲν εὐθύνεται δι' αὐτό.

Τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῷ ἐγκύρῳ καὶ ἐν τῷ πλημμελεῖ συναλλάγματι τῆς ἐτερορρύθμου ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 1428ον. Αἱ ζημίαι εἰς πᾶσαν περίστασιν εἰσὶν εἰς βάρος τοῦ κεφαλαιούχου. Καὶ ἐὰν ἀκόμη συμφωνήθῃ, ἵνα ἀναφείσονται

εις ἀμφοτέρους, εταιρικάς, ἢτοι [αἰς τὰ πέντε κεφαλαιοῦχος καὶ τὸν
διευθυντὴν ὁ ὅρος οὗτος ὡς ἄκυρος δὲν λαμβάνεται ὑπὸ ὄψιν. ἐκ νεοῦ
Ἄρθρ. 1432ον. Ἀποθανόντος ἢ προσβληθέντος ὑπὲρ ἀδιαλεί-
πτου μανίας τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων, διαλύεται τὸ συνάλε-
πτον μανίας τῆς ἑτερορρύθμου εταιρίας, κληρὸν ἐκ τῆς ἐκ τῶν κεφαλαιοῦχων ἐκ τῆς κληρονομικῆς ἰσότητος αὐτοῦ. Ἄρθρ. 1430ον. Ἐάν ἀποθάνῃ ὁ διευθυντὴς χωρὶς νὰ φανερωθῇ
τὰ εἰς χεῖράς του εὐρισκόμενα κεφάλαια, (ἢ μὴ μὴ ἀποδοχῆς) ὁ
κεφαλαιοῦχος πληράνεται ἐκ τῆς κληρονομικῆς ἰσότητος αὐτοῦ. Ἄρθρ.
Ἄρθρ. 1430ον. Ἄρθρ. 801 καὶ 1355.

ΤΙΤΛΟΣ ΟΓΔΩΘΣ.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΛΗΨΙΑΣ.

MOUZARAA VE MOUZAKAT.

ΜΟΥΖΑΡΑΑ ΒΕ ΜΟΥΣΑΚΑΤ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΛΗΨΙΑΣ ΕΠΙ ΣΠΟΡᾶ (MOUZARAA).

Ἄρθρ. 1431ον. Ἡ ἀγροληψία ἐπὶ σπορᾶ γεννημάτων εἶναι εἶδος
εταιρίας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ εἰς τῶν ἐταίρων εἰσφέρει τὸν ἀγρόν, ὁ
δὲ ἕτερος τὴν ἐργασίαν, ἢτοι τὴν καλλιέργειαν ὑπὸ τὸν ὄρον, ἵνα
τὰ προϊόντα διανεμῶνται μεταξύ τῶν.

Ἄρθρ. 1432ον. Στοιχεῖα τῆς ἀγροληψίας ἐπὶ σπορᾶ εἶναι ἡ ἀ-
μοιβαία συναίνεσις.

Οἶον ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ λέγει τῷ ἀγρολήτῃ, ἢτοι τῷ γεωργῷ:
σοὶ ἔδωκα πρὸς καλλιέργειαν τὸ χωράφιον τοῦτο ὑπὸ τὸν ὄρον
ἵνα λαμβάνῃς ἐκ τῶν προϊόντων αὐτοῦ τόσο μέρος ἕαν ὁ ἀ-
γρολήτης ἀπαντήσῃ ἐδέχθῃ, ἢ συγκατετέθῃ, ἢ ἄλλον τινα
λόγον δηλοῦντα τὴν συναίνεσίν του, συνίσταται συνάλλαγμα ἀγρο-
ληψίας.

Δύναται δὲ καὶ ὁ ἀγρολήπτης νὰ προτείνῃ πρῶτος τὴν ἀγροληψίαν καὶ νὰ δεχθῇ αὐτήν ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ. Ἄρθρ. 1433ον. Ἐν τῇ ἀγροληψίᾳ ἐπιθορᾶ οἱ συμβαλλόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι σῶας τὰς φρένας.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦναι ἐνήλικες.

Ἐπομένως καὶ ὁ χειράφετος ἀνήλιξ δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς συνάλλαγμα ἀγροληψίας.

Ἄρθρ. 1434ον. Πρέπει νὰ ἦναι προσδιορισμένον τὸ εἶδος τῆς σπορᾶς, ἢ νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ συναλλάγματι ὁ ὅρος, ὅτι ὁ ἀγρολήπτης δύναται νὰ σπείρῃ ὅ,τι θέλει.

Ἄρθρ. 1435ον. Κατὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ συναλλάγματος πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἰδανικὴ μερίς (π. χ. τὸ $\frac{1}{2}$ τὸ $\frac{1}{3}$ κτλ.) τὴν ὅποιαν θέλει λάβει ἐκ τῶν προϊόντων ὁ ἀγρολήπτης.

Ἐάν δὲ δὲν προσδιορισθῇ ἡ μερίς τοῦ ἀγρολήπτου, ἢ συμφωνηθῇ νὰ λαμβάνῃ ὠρισμένον τι μέρος ἐκ τῶν γεννημάτων, οἷον τόσα κοιλά, ἢ τέλος νὰ λάβῃ ἄλλο τι παρὰ τὸ προϊόν τοῦ ἀγροῦ, τὸ συνάλλαγμα εἶναι ἄκυρον.

Ἄρθρ. 1436ον. Ὁ ἀγρός πρέπει νὰ ἦναι καλλιεργήσιμος καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἀγρολήπτην.

Ἄρθρ. 1437ον. Ἐάν ἐλλείπῃ εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅρων τὸ συνάλλαγμα εἶναι πλημμελές.

Ἄρθρ. 1438ον. Ἐν τῇ ἐγκύρῳ ἀγροληψίᾳ τὰ προϊόντα διανέμονται κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν συμβαλλομένων.

Ἄρθρ. 1439ον. Ἐν τῇ πλημμελεῖ ἀγροληψίᾳ πάντα τὰ προϊόντα ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ σπόρου.

Ὁ δὲ ἄλλος, ἐάν ἦναι ὁ ἀγροδότης, λαμβάνει τὸ ἐνοίκιον τῆς γῆς του.

Ἐάν δὲ ὁ ἀγρολήπτης, λαμβάνῃ μισθὸν κατ' ἐκτίμησιν.

Ἄρθρ. 1440ον. Ἐάν ἀποθάνῃ ὁ ἀγροδότης ἐνώσω εἶναι εἰσέτι πράσινα τὰ σπαρτά, ὁ ἀγρολήπτης ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του μέχρι τῆς ὠσιμάνσεως αὐτῶν.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ τελευτήσαντος δὲν δύνανται νὰ κωλύσωσιν αὐτὸν τοῦ ἔργου του.

Ἐάν δέ ἀποθάνῃ ὁ ἀγρολήπτης, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ὑποκρί-
στανται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ ἐάν θέλωσιν ἐπιμελώνοντα τὸν ἀγρὸν
μέχρι τῆς ὀριμάνσεως τῶν γεννημάτων.

Ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΥΠΕΡ ΑΓΡΟΛΗΨΙΑΣ ΕΠΙ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑΙ.

(MOUSAKAT).

Ἄρθρ. 1441ον. Ἡ ἀγροληψία ἐπὶ δενδροκομίᾳ εἶδος ἐταιρίας
κατὰ τὴν ὁποίαν παραχωρεῖ τις τὰ δένδρα αὐτοῦ, ἵνα καλλιεργῇ
αὐτὰ ἕτερος, οἱ δὲ καρποὶ διανεμῶνται μετὰξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1442ον. Στοιχεῖα τῆς ἐπὶ δενδροκομίᾳ ἀγροληψίας εἶναι
ἡ ἀμοιβαία συναίνεσις.

Ὅσον ὁ κύριος τῶν δένδρων λέγει τῷ δενδροκόμῳ σοὶ παρεχώ-
ρησα τὰ δένδρα ταῦτα ἵνα καλλιεργῇς αὐτὰ, ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα
λαμβάνω ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῶν τόσον μέρος.

Ἐάν ὁ δενδροκόμος ἀπαντήσῃ ἐδέχθῃ, συνίσταται συνάλλα-
γμα ἀγροληψίας ἐπὶ δενδροκομίᾳ.

Ἄρθρ. 1443ον. Οἱ συμβαλλόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι σῶας τὰς
φρένας.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾔναι καὶ ἐνήλικες.

Ἄρθρ. 1444ον. Ὅπως ἐν τῇ ἀγροληψίᾳ ἐπὶ σπορᾷ, οὕτω καὶ ἐν
τῇ ἐπὶ δενδροκομίᾳ, αἱ μερίδες τῶν συμβαλλομένων πρέπει νὰ
ᾔναι ἰδανικαί, ἥτοι τὸ $\frac{1}{2}$ ἢ τὸ $\frac{1}{3}$ κτλ. τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 1445ον. Τὰ δένδρα πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν δεν-
δροκόμον.

Ἄρθρ. 1446ον. Ἐν τῇ ἐγκύρῳ ἀγροληψίᾳ, ἐπὶ δενδροκομίᾳ ἡ
διανομὴ τῶν καρπῶν γίνεται κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν συμβαλ-
λομένων.

Ἄρθρ. 1447ον. Ἐν τῇ πλημμελεῖ ἀγροληψίᾳ οἱ καρποὶ ὅλοι
ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τῶν δένδρων.

Ὁ δὲ δενδροκόμος λαμβάνει μισθὸν κατ' ἐκτίμησιν ἐξ ἐκείνου
νόθ' Ἀρθρ. 1448 α. Ἐάν ὁ κύριος τῶν δένδρων ἀποθάνῃ ἐνθ' οἱ
καρποὶ εἰσιν εἰσέτι ἄσπροι, ὁ δενδροκόμος ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του
μέχρις οὐ ὠριμάσῃ.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ κυρίου τῶν δένδρων δὲν δύναται νὰ τὸν
ἐμποδίσῃσι.

Ἐάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ δενδροκόμος, ὁ κληρονόμος αὐτοῦ ἀποκα-
θίσταται εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐάν θέλῃ ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του.

Ὁ κύριος τῶν δένδρων δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτόν.

13 Δξεμάξιδ ἐββελ 1291.

ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΔΕΤ, Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

ΕΞΑΙΔ ΧΑΛΙΑ, Πητροφύλαξ.

ΣΕΙΦΕΔΔΙΝ, πρῶην Κριτὴς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΧΜΕΤ ΧΟΥΛΟΥΣΗ, Νομοφύλαξ τοῦ Στρατιωτικοῦ

Συμβουλίου.

ΑΧΜΕΤ ΧΗΑΜΗ, μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΛΗΤ, μέλος τοῦ Ἱερονομικοῦ Ἀνακριτηρίου.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ

Ι. ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Σελίς

Ἐξηγήσεις νομικῶν τιῶν ὄρων ἀπατωμένων ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. 9

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Κεφάλαιον Α'. Ὅρισμός καὶ διαίρεσις τῆς Κοινωνίας ἐκ
κτῆσεως. 5

Κεφάλαιον Β'. Περὶ νομῆς καὶ χρήσεως τῶν ἐπικοινωνιακά
πραγμάτων. 7

Κεφάλαιον Γ'. Περὶ κοινῶν ἀπαιτήσεων. 13

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ διανομῆς.

Κεφάλαιον Α'. Ὅρισμός καὶ διαίρεσις τῆς διανομῆς. 18

Κεφάλαιον Β'. Προσόντα τῆς διανομῆς. 20

Κεφάλαιον Γ'. Περὶ τῆς διὰ διαιρέσεως διανομῆς. 23

Κεφάλαιον Δ'. Περὶ τῆς διὰ χωρισμοῦ διανομῆς. 25

Κεφάλαιον Ε'. Περὶ τῶν τρόπων τῆς ἐκτελέσεως τῆς δια-
νομῆς. 27

Κεφάλαιον ΣΤ'. Περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιοῦματος (δικαιώ-
ματὸς ἀκυρώσεως). 28

Κεφάλαιον Ζ'. Περὶ ἀκυρώσεως τῆς διανομῆς. 30

Κεφάλαιον Η'. Ἐνέργεια τῆς διανομῆς. 31

Κεφάλαιον Θ'. Περὶ τῆς ἐξ ὑπαμοιβῆς χρήσεως. 34

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Πραγματεύεται περί φρακτῶν (τοίχων καὶ παντὸς εἶδους διαχωρισμάτων)
καὶ περί τῶν μεταξύ γειτονικῶν τόπων ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων
καὶ δικαιωμάτων. Σελίς

Κεφάλαιον Α'. Κανόνες τινές περί τῆς ἐνεργείας τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων. 38

Κεφάλαιον Β'. Περὶ γειτονικῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων. 39

Κεφάλαιον Γ'. Περὶ ὁδῶν. 45

Κεφάλαιον Δ'. Περὶ δικαιωμάτων (δουλείας) διαβάσεως ὑδραγωγείου καὶ ἐκροῆς. 46

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ τῶν γενικῶς κοινῶν πραγμάτων.

Κεφάλαιον Α'. Τίνα εἶσι κοινὰ πᾶσι καὶ τίνα οὐχί. 49

Κεφάλαιον Β'. Περὶ τῶν τρόπων καθ' οὓς ἀποκτᾶται ἡ κυριότης τῶν κοινῶν πραγμάτων. 52

Κεφάλαιον Γ'. Περὶ γενικῆς ἐνεργείας τῶν κοινῶν πραγμάτων. 54

Κεφάλαιον Δ'. Περὶ τοῦ δικαιώματος ὑδρεύσεως καὶ πόσεως. 55

Κεφάλαιον Ε'. Περὶ καθλιεργείας τῶν νεκρῶν γαιῶν. 57

Κεφάλαιον ΣΤ'. Περὶ περιοχῆς τῶν φρεάτων, ὑδραγωγείων, ἢ δένδρων τῶν ἀνοιχθέντων ἢ φυτευθέντων ἐπὶ νεκρᾶς γῆς βασιλικῆ ἀδείας. 59

Κεφάλαιον Ζ'. Περὶ ἄγρας. 61

ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Περὶ ἐπικοίγων βαρῶν.

Κεφάλαιον Α'. Περὶ ἐπισχευῶν ἐπικοίγων πραγμάτων καὶ ἄλλων ἐξόδων αὐτῶν. 64

Κεφάλαιον Β'. Περὶ καθαρισμοῦ τῶν ποταμῶν καὶ ὑδραγωγείων. 67

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Περὶ τῆς ἐκ συναλλάγματος κοινωνίας ἢτοι περὶ ἐταιρίας.

Κεφάλαιον Α'. Ὅρισμός καὶ εἶδη τῆς ἐταιρίας. 70

Κεφάλαιον Β'. Γενικοί ὅροι τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐταιρίας.	72
Κεφάλαιον Γ'. Εἰδικοί ὅροι τῆς διὰ κοινῶν κεφαλαίων συνισταμένης ἐταιρίας.	73
Κεφάλαιον Δ'. Διατάξεις τινές περὶ ἐταιρίας.	75
Κεφάλαιον Ε'. Περὶ τῆς ἰσομοίρου ἐταιρίας	78
Κεφάλαιον ΣΤ'. Περὶ τῆς ἀνοισομοίρου ἐταιρίας (διαίρεται εἰς τρία μέρη).	
Μέρος Α'. Περὶ τῆς ἐταιρίας κοινῶν κεφαλαίων, ἢ χρηματικῆς ἐταιρίας.	
Μέρος Β'. Περὶ ἐταιρίας κοινῆς ἐργασίας ἢτοι ἐργολαβικῆς.	86
Μέρος Γ'. Περὶ πιστωτικῆς ἐταιρίας.	89

ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Περὶ τῆς ἑτεροῤῥύθμου ἐταιρίας.

Κεφάλαιον Α'. Ὅρισμός καὶ διαίρεσις τῆς ἑτεροῤῥύθμου ἐταιρίας.	91
Κεφάλαιον Β'. Ὅροι τοῦ συναλλάγματος τῆς ἑτεροῤῥύθμου ἐταιρίας.	92
Κεφάλαιον Γ'. Ἐνέργεια τοῦ συναλλάγματος τῆς ἑτεροῤῥύθμου ἐταιρίας.	

ΤΙΤΛΟΣ ΟΓΔΟΣΟΣ.

Περὶ ἀγροληψίας.

Κεφάλαιον Α'. Περὶ ἀγροληψίας ἐπὶ σπορῶν.	97
Κεφάλαιον Β'. Περὶ ἀγροληψίας ἐπὶ δενδροκομίας.	99

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ι'. ΒΙΒΛΙΟΥ.

2212

- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 72
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 73
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 74
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 75
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 76
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 77
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 78
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 79

TITLOS B'.

- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 80
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 81
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 82
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 83

TITLOS Γ'.

- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 84
- Καθ' ἄνω γὰρ τοῦ ἀναγλυφικοῦ τῆς ἐπι- 85

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ι. ΒΙΒΛΙΟΥ

